

ULB Halle

3

007 494 882

005 Rom

Bë 548

VD18

~~005 Rom~~

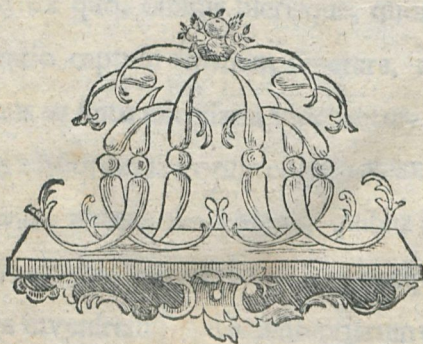

CHRESTOMATHIA
HEBRAICA

SELECTA EAQVE FACILIORA CONTI-
NENS CAPITA VEL HISTORICA VEL
POETICA LIBRORVM VETERIS
TESTAMENTI

IN VSVM SCHOLARVM
EDITA.

HALAE
TYPIS ET IMPENSIS CVRTIANIS. 1783.

10,125

CHRISTOMATHIA

HEBRAICA

SEPTIMA TABULA TABULORUM CONI-

MENTIS CAPITULA VBI HISTORICA VII

PHILOSOPHICA LIBERORUM VETERIS

TESTAMENTI

IN VSI SCHOLARUM

EDITA

HALLE

MDCCCLXXXII

L 57, 167

Jam complures ante annos *capita* haecce *selecta* ex libris veteris testamenti sacris, in usum praesertim inferiorum ordinum Stephanei nostri, eo consilio collegimus, ut adolescentuli, primi commentariorum Mosaicorum loco, haberent librum, aequo pretio venalem; ex quo, omiſſis plerisque, quorum explicatio captum tironum superare, aut quæ minus *eis* scitu necessaria videbantur, pleniorum biblicorum sacrorum cognitionem possent haurire; ubique simul effata, quibus in theologia dogmatica uti solent, præcipua collecta invenirent; qui et sententiarum utilitate et verborum perspicuitate æque commendaretur, ac teneras mentes suavitate alliceret et retineret.

Ob multa impedimenta, in quibus maximum fuit, quod typographo, cui excudenda tradita erant, typi hebraici erant parandi, nunc demum, una cum vocabulario, tironum in usum addito, qui in majoribus ejusdem generis libris minus versati hæere solent, in lucem prodeunt. Quæ ut quantumcumque ad augendum et proferendum hebraicæ linguæ studium, quod temere nostris temporibus nimium negligitur, a multis quoque, qui sibi sapere videntur, despicitur, quæ est eorum vel levitas vel arrogantia, faciant, ex animo optamus.

J. C. C. NACHTIGAL,

Stephani Halberstad. Prorektor.

Wol. Carl Christoph

Chrestomathiae hebraicae

Pars historica.

Selecta continens capita librorum historicorum V. T.

§. I.

De creatione universi & hominum, eorumque conditione felici, peccato autem mox depravata.

Gen.

I.

v. 1. — בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
וַיְבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵם
אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:
וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וַתְּהִי טוֹב מְאֹד 31
C. 2. — וַיִּמְחַ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיִּנְחֲלוּ בְּגַן עֵדֶן
v. 15. לְעִבְרָה וּלְשִׁמְרָה: וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר 46
מִכָּל עֵץ הַגָּן אָכַל תֹּאכַל: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא
תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת:
Cap. A

ותנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה
 יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר
 אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה
 אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ
 אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו
 ולא תגעו בו פן תמתו: ויאמר הנחש אל האשה
 לא מות תמתו: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם
 ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע:
 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא
 לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל
 ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ותפקחו עיני
 שניהם וידעו כי עירום הם ויתפרו עלה תאוה
 ויעשו להם חגרות: וישמעו את קול יהוה אלהים
 מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני
 יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים
 אל האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את קולי
 שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי
 תניד לך כי עירם אמה המן העץ אשר צויתך
 לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה
 אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל:
 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר
 האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים
 אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל בהמות
 ומכל חית השדה על גחוקך תלך ועפר תאכל
 כל ימי חייך: ואיבתו אשית בינך ובין האשה ובין
 זרעך ובין זרעה היא ישופך ראש ואתה תשופנו
 עקב: אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך
 ותרנך בעצב מלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
 ימשל

17 ימשל־בה: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
 ותאכל מן־העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל
 ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל
 ימי חייך: וקוץ ותדר תצמיח לך ואכלת את־
 18 עשב השדה: בזעת אפך תאכל לחם עד שובך
 19 אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־
 עפר תשוב:

§ 2.

Historia diluvii.

Gen.

- C. 6. וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל־יצו
 v. 5. מחשבת לבו רק רע־בל־דיום: וינחם יהוה כי עשה
 את־האדם בארץ ויתעצב־אל־לבו: ויאמר יהוה
 אמה ארת־האדם אשר־בראתי מעל פני
 האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף
 השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני
 9 יהוה: אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
 10 בדרתיו את־האלהים התולד־גם: ויולד גם
 שלושה בנים את־שם את־חם ואת־יפת:
 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס:
 12 וירא אלהים את־הארץ והנה נשחמה כי־
 13 השחית כל־בשר את־ברכו על־הארץ: ויאמר
 אלהים לנח קח־בל־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ
 14 חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ: עשה
 לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה
 15 וכפרת אתה מבית ומחוץ בגפר: וזה אשר תעשה
 אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה
 C. 7. רחבה ושלשים אמה קומתה: — ויאמר יהוה לנח:
 v. 1. בא

בא אתה וכל ביתך אל חמבה כי אתך
2 ראיני צדיק לפני בדור הזה: מכל ומהמה הטורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבתה
3 אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: גם
מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
4 על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי
ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
ומהיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני
6. 5 האדמה: ויעש גם ככל אשר צוהו יהוה: וגם
בן שש מאות שנה ומפול היה מים על הארץ:
7 ובא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל חמבה
8 מפני מי המפול: מן תהמה הטורה ומן
תהמה אשר אינה טורה ומן העוף וכל אשר
9 רמש על האדמה: שנים שנים באו אל נח
אל חמבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח:
10 ויהי לשבעת הימים ומי המפול היו על הארץ:
11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
12 מענות תהום רבה וארבת השמים נפתחו: ויהי
תשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה:
13 בעצם היום הזה בא נח ושם ותם ויפת בני נח
ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל חמבה:
14 המה וכל חמיהו למינה וכל תהמה למינה
וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף
15 למינהו כל צפור כל כנף: ובאו אל נח אל
חמבה שנים שנים מכל הכשר אשר בו רוח
16 חיים: וחבאים זכר ונקבה מכל כשר באו כאשר
17 צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בערו: ויהי המפול
אר

ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו
 את התבה ותרים מעל הארץ: ויגברו המים 18
 וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני
 המים: ותמים גברו מאד מאד על הארץ וכספו 19
 כל החרים הגבהים אשר פחת כל השמים:
 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים וכספו 20
 החרים: ויגע כל כשרו הרמש על הארץ 21
 בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ
 על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת רוח 22
 היום באפיו מכל אשר בחרבה מתו: וימה את 23
 כל היקום אשר על פני האדמה מאדם
 עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו
 מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה:
 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום: 24
 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה C. 8
 אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ v. 1
 וישכו המים: ויסקרו מענית תהום וארבת השמים 2
 ויכלא הגשם מן השמים: וישכו המים מעל הארץ 3
 הלוקה ושוב ויחפרו המים מקצה חמשים ומאת יום:
 ותנח התבה בהרש השביעי בשבעה עשר יום 4
 להרש על הרי אררט: ותמים היו הלוקה וחסור עד 5
 להרש העשירי בעשירי באחד להרש גראו ראשי
 החרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את הלון 6
 התבה אשר עשה: וישלח את הערב ויצא צוא 7
 ושוב עד יקשת המים מעל הארץ: וישלח 8
 את היונה מאתו לראות תקלו המים מעל פני
 האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה 9
 ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
 וישלח

וישלח ידו וינקחה ויבא אתה אליו אל-ההמבה:
 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את-
 11 היזנה מן-ההמבה: ומבא אליו היזנה לעת ערב
 והנה עלה-נות סרף בפיה וידע נח כי-קלו המים
 12 מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח
 13 את-היזנה ולא-יכפה שוב-אליו עוד: והי באחת
 ושש-מאות שנה בראשון באחד להרש הרבו
 המים מעל הארץ ויסר נח את-מבסח ההמבה
 14 וברא והנה הרבו פני האדמה: ובהרש השני
 15 בשבעה ועשרים יום להרש יבשה הארץ: וידבר
 16 אלהים אל-נח לאמר: צא מן-ההמבה אתה
 17 ואשתך ובניך ונשי-בניך אתך: כל-חיה
 אשר-אתך מכל-בשר בעוף ובבהמה ובכל-
 הרמש הרמש על-הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ
 18 וברו ורבו על-הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו
 19 ונשי-בניו אתו: כל-חיה כל-הרמש וכל-העוף
 כל-הרמש על-הארץ למשפחתיהם: יצאו מן-
 20 ההמבה: ונח נח מנחה ליהוה ויבא מכל א
 ההמבה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח:
 21 ויבא יהוה את-ריח הניחה ויאמר יהוה אל-לבו
 לא אסף לקלל עוד את-הארמה בעבור האדם כי
 צד לב האדם רע מעטיו ולא-אסף עוד לחבות
 22 את-כל-חי כאשר עשיתי: עד כל-ימי הארץ
 רע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף: ויום ולילה לא
 ישבתו:

§. 3.

Potissima historiae Abrahami & Isaci.

ויאמר יהוה אל-אברהם לה-לה מארצה
 וממולדתה

Gen.
 C. 12.
 v. 1.

- וממולדתה ומבית אביה אל הארץ אשר אראך:
 2 ואעשה לפני גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה:
 3 ואברכה מברכה ומקלה אאר ונברכו בה כל
 4 משפחת האדמה: וילך אבהם כאשר דבר אליו יהוה
 5 וילך אתו לזוט ואבהם בן חמש שנים ושבעים
 6 שנה בצאתו מתרן: ויפח אבהם את שרי אשתו
 7 ואת לזוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר
 8 רכשו ואת הנפש אשר עשו בתרן ויצאו ללכת
 9 ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ועבר אבהם בארץ
 10 עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני או בארץ:
 11 וירא יהוה אל אבהם ויאמר לוועק אמן את
 12 הארץ הזאת וכן שם מזהם ליהוה הנראה אליו:
 13 ויעמק משם החרה מקדם לבית אל ויש אהלה
 14 בית אל משם והעי מקדם וכן שם מזהם ליהוה
 15 ויקרא בשם יהוה: ויסע אבהם הלך ונסוע הנגבה:
 16 והי רעב בארץ וילך אבהם מצרמה לנוה
 17 שבו קירבד הרעב בארץ: — ועל אבהם C. 13.
 18 ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולזוט עמו
 19 הנגבה: ואבהם נבד מאד במקנה בכסף ובזהב:
 20 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
 21 אשר היה שם אהלה בתחלה בן בית אל וכן
 22 העי: אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה
 23 ויקרא שם אבהם בשם יהוה: וגם ללזוט החלה
 24 את אבהם היה צאן ובער ואהלים: ולא נשאו
 25 אתם הארץ לשבת יהוה ויהי ריב בין רעי מקנה אבהם
 26 ובין רעי מקנה לזוט והכנעני ותפרו או ישב
 27 בארץ: ויאמר אבהם אל לזוט אל לא תהי מריבה
 28 ביני

בני ובניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים
 9 אנחנו: הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעל
 אם השמאל ואימנה ואם תימון ואשמאלה:
 10 וישאל לוט את עמי וירא את כל כבוד הירדן
 כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סרסרם
 ואת עמרה כגון יהוה בארץ מצרים באבה צער:
 11 ויבחר לו לוט את כל כבוד הירדן ויסע לוט
 12 מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: אבהם ישב בארץ
 כנען ולוט ישב בערי הכנען ויאהל עד סרסרם:
 13 14 ואנשי סרסרעים וחטאים ליהוה מאד: ויהוה אמר
 אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
 וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגפה
 15 וקדמה וימה: כי את כל הארץ אשר אתה
 16 ראה לך אתנגרה ולרעה עד עולם: ושמי
 את רעה כעפר הארץ אשר אס יוכל איש
 17 למנות את עפר הארץ גם רעה ימנה: קום
 התחף בארץ לארבה ולרחמה כי לך אתנגה:
 18 ויאהל אברהם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
 C. 14. v. I.
 ויבן שם מזבח ליהוה: ויהי בימי אמרפל מלך
 שני אריות מלך אלסר גדולעמר מלך עילם
 2 ותדעל מלך גוים: עשו כלהמה את פרע מלך סרסר
 3 כ' ואת ברשע מלך עמרה שנאב א מלך אדמה
 3 ושמאבר מלך צבים ומלך גלע היא צער: כל
 4 אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח: שמים
 עשרה שנה עבדו את גדולעמר ושלוש עשרה
 5 שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה בא גדולעמר
 ותמלכים אשר אלו ויבן את רפאים בעשתלת
 קננים ואת תוזים בהם ואת האמים בשנה
 קרבים:

קריתים: ואת החרי בהרם שעיר עד איל פאון
 אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל עין משפט הוא
 קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי
 הישב בחצון תמר: ויצא מלך סדם ומלך עמרה
 ומלך ארקה ומלך צבאים ומלך גלע הוא צער צבאים ק
 ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: את
 כדורלעמר מלך עלם ותדעל מלך גוים ואמרפל
 מלך שגער ואריוה מלך אלסר ארבעה מלכים
 את התמישה: ועמק השדים בארת בארת המר
 ויגשו מלך סדם ועמרה ופלו שמה והנשארם
 הרה נסו: ויקחו את כל רכש סדם ועמרה
 ואת כל אכלם וילכו: ויקחו את לוט ואת
 רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: ויבא
 הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
 ממרא האמרי אחי אשבל ואחי ענר והם געלי
 ברית אברם: השמע אברם כי נשבה אחיו וירק
 את חניכיו וילכי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות
 וירדף עד הין: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו
 ויכם וירדפם עד הוכה אשר משמאל לדמשק:
 וישב את כל הרובש וגם את לוט אחיו ורכשו
 השיב וגם את הנשים ואת העם: ויצא מלך
 סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדורלעמר
 ואת המלכים אשר אתו אל עמק שדה הוא עמק
 המלך: ומלכי צדק מלך שלם הוציא להם ויין
 והוא כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר ברוך אברם
 לאל עליון קנה שמים וארץ: וברוך אל עליון
 אשר מנן צדק בידך ויהו לו מעשר מכל:
 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש
 קח לך

22 קח לך: ויאמר אברהם אל מלך סדם הרמתי ידי
 23 אל יהוה אל עליו קנה שמים וארץ: אם מחוט
 ועד שרוך גזל ואם אקה מכל אשר לך ולא
 24 תאמר אני העשרתי את אברהם: בלעבי וק אשר
 אכלו הנערים והלק האנשים אשר הלכו אתי ענו
 C.15. אשבל ומכרא הם יקחו חלקם: אתרו הדברים
 I. האלה תה ובר יהוה אל אברהם במחזה לאמר
 אל תערא אברהם אנכי מגו לך שבורה הרבה
 C.17. מאד: — ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים
 I. ונרא יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי
 2 התחנך לפני יהוה תמים: ואחזה בריתי ביני
 3 ובינה וארבה אותך במאד מאד: ויפל אברהם
 4 על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: אני תה בריתי
 5 אמר והיית לאב המון גוים: ולא יקרא עוד
 את שמך אברהם ותהי שמך אברהם כי אב המון
 6 גוים נתמך: והפרתי אתך במאד מאד ונתמך
 7 לגוים ומלכים ממה יצאו: והקמתי את בריתי
 8 ביני ובינה ובין ורעה אחרך לדירתם לבית עולם
 9 לדוית לך לאלהים ולרעה אחרך: ונתתי לך
 10 ולרעה אחרך את ארץ מגיד את כל ארץ
 11 קנעו לאחות עולם והייתי להם לאלהים: —
 12 ויאמר אלהים אל אברהם שני אשמה לא תקרא
 13 את שמה שרי כי שנה שמה: וברכתי אתה וגם
 14 נתתי ממנה לך גו וברכתה והייתה לגוים מלך
 15 עמים ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק
 16 ויאמר בלבו הלכתי מאה שנה וילד ואם שרה
 17 הבת תשעים שנה תלד: ויאמר אברהם אל
 18 האלהים לו ישמעאל יהוה לפניך: ויאמר אלהים
 19 אבל

אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו
 יצחק והקמת את בריתי אתו לברית עולם לזרעו
 אחריו: ולישמעאל שמעתוך הנה | ברכתי אתו ²⁰
 והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר
 נשאים ויליד ונתתיו לגוי גדול: — וירא אליו יהוה ^{C.18.}
 באלני ממרא והוא ישב פתח האהל בהם היום: ^{v. 1.}
 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו ²
 וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישמחו ארצה:
 ויאמר אדוני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא ³
 מעבר מעל עבדך: יקח נא מעט פים ורחצו ⁴
 רגליכם והישענו מחת העין: ואקחה פת לחם ⁵
 וסעדו לכם אחר מעברו כי על בן עברתם
 על עבדכם ויאמרו בן מעשה באשר דברת: וימר ⁶
 אברהם האתלה אל שרה ויאמר מהי שלש סאים
 קמה סלת לזשי ועשי ענות: ואל הבקר רץ ⁷
 אברהם ויקח בן הבקר רך וטוב ויתן אל הנער
 וימחר לעשות אתו: ויקח המאה והלב וכן הבקר ⁸
 אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם מחר
 העין ויאכלו: — ויקמו משם האנשים וישקפו ¹⁶
 על פני סדם ואברהם הלך עיבם לשלחם:
 ויהוה אמר המנסה אני מאברהם אשר אני עשה: ¹⁷
 ואברהם היו יהוה לגוי גדול ועצום ונברכו כו כל ¹⁸
 בני הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בני ¹⁹
 ואת ביתו אחריו ושמרו ברך יהוה לעשות צדקה
 ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את
 אשר דבר עליו: ויאמר יהוה ושמרת סדם ועמורה ²⁰
 כי רבה וחמאתם כי כברה מאד: אודה נא ²¹
 ואראה הכצעקתה תבאה אל עשו | כלח ואם לא
 אדעה:

22 אדעה: ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם
 23 עודמו עמד לפני יהוה: ויש אברהם ויאמר האף
 24 תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמישים צדיקים
 בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען
 25 חמישים הצדיקים אשר בקרבה: הללה לך מעשתו
 בדבר הזה להמירו צדיק עם רשע והיה בצדיק
 ברשע הללה לך השפט כל הארץ לא עשה
 26 משפט: ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמישים
 צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם:
 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואילתי לדבר
 28 אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסיון
 חמישים הצדיקים חמשה התשחית בהמשה
 את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא
 29 שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר אליו
 ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה
 30 בעבור הארבעים: ויאמר אל נא יחד לאדני
 ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא
 31 אעשה אם אמצא שם שלשים: ויאמר הנה נא
 הואילתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים
 32 ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ויאמר אל נא
 יחד לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם
 33 עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: וילך
 יהוה כאשר הלך לדבר אל אברהם ואברהם
 שב למקומו: — השמש יצא על הארץ ולוט בא
 24 צערה: ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית
 25 ואש מאת יהוה מן השמים: ויהפך את הערים
 האל ואת כל הכנר ואת כל ישרי הערים וצמח
 C. 19.
 v. 23.
 C. 21.
 v. 1.
 והאדמה: — ויהוה פקר את שרה כאשר אמר
 ויעש

- וַיֵּשֶׁב יְהוָה לְשֵׁרָה כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר: וַתְּהַר וַתֵּלֶד שְׂרָה
 2 לְאַבְרָהָם בֶּן לִקְנִיז לְמוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים:
 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שְׁם בְּנֵו הַנּוֹלֵד לָו אִשָּׁר
 3 יֵלֶדָה לָו שְׂרָה יִצְחָק: וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק
 4 בְּנֵו בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים כְּאִשֶּׁר צִוָּה אֱלֹהִים:
 5 וַאֲבְרָהָם בֶּן־מֵאָת שָׁנָה בְּתוֹלְדוֹ לָו אֶת יִצְחָק בְּנֵו —
 C.22. וַהֲיָי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־
 v. I. אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: וַיֹּאמֶר
 2 קַח־נָא אֶת־בְּנִיךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ
 אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְהַעֲלֵהוּ
 שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים:
 3 וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲשֵׁב אֶת־חַמּוֹרוֹ וַיִּקַּח
 אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֵו וּבִקְעֵ עֶצִי עָלָה
 4 וַיִּגַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר לָו הָאֱלֹהִים:
 5 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־
 6 הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׂבֹרוּ לָכֶם
 פַּה עִם־הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה
 7 וְנִשְׁמַחְוָה וְנִשְׂבַּח אֱלֹהִים: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֶצִי
 8 הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ
 9 וְאֶת־הַמַּאֲבֵלֶת וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק
 10 אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנֵי
 11 וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְזֹאת הַשֵּׁה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר
 12 אַבְרָהָם אֱלֹהִים יְרָאָה לָו הַשֵּׁה לְעֹלָה בְּנֵי וַיִּלְכוּ
 13 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לָו
 14 הָאֱלֹהִים וַיִּכּוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֶה
 15 אֶת־הָעֵצִים וַיַּשְׁקֵד אֶת־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשֶׂם אֹתוֹ
 16 עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־דָּו
 17 וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲבֵלֶת לְשֵׂהֵט אֶת־בְּנֵו: וַיִּקְרָא אֵלָיו
 18 בְּלַיִל

מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
 12 ויאמר הנני: ויאמר אל תשלה דרך אל הפער
 ואל תעש לו מאומה בן עתה דעתי כי ירא
 אלהים אתה ולא חשבת את נפך את יחודה
 13 מפני: וישא אברהם את עינו ורא ותנה אל
 אחר נאחו בסבך בקרניו וכל אברהם ויפח
 14 את האיל ויעלה לעלה פחת בנו: ויקרא אברהם
 שם המקום ההוא יהוה וראה אשר יאמר היום
 15 בחר יהוה ראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
 16 שנית מן השמים: ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה
 כי ען אשר עשית את מדברי הוה ולא חשבת
 17 את נפך את יחודה: כי בחר אברהם וסרפה
 ארבה את ידך בקרבני השמים ובחול אשר
 על שפת הים וברש ידך את אשר איביו:
 18 והתברכו ברעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת
 19 בקלי: וישב אברהם אל נערו ויקמו וילכו יחדו
 C.25. אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: — ואלה
 7. ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים
 8 שנה וחמש שנים: ויגוע וימת אברהם בשנה
 9 טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: ויקברו אתו
 יצחק וישמעאל בנו אל מערת המכפלה אל
 שדה עפרן בן צפור החתי אשר על פני ממרא:
 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה
 11 קבר אברהם ושרה אשתו: ויהי אחר מות אברהם
 וברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר
 C.35. לחי ראי: — ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים
 v.28. שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע
 29 ימים ויקברו אתו עשו ועקב בנו:

Fata Josephi.

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה ו-
 תלדות יעקב יוסף בן-שבע עשרה שנה תיה רעה
 את אחיו בצאן והוא נער את-בני בלחה ואת-בני
 זלפה ושי אביו ויבא יוסף את-דבתם רעה אל-
 אביהם: וישראל אהב את-יוסף מכל-בניו
 כי-בן-זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים:
 ויראו אחיו כי-אילו אהב אביהם מכל-אחיו
 וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף
 חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שגא אתו: ויאמר
 אליהם שמעו-נא החלום הזה אשר חלמתי:
 והנה אנחנו מצלמים אלמים בתוך השדה והנה
 קמה אלמתי וגם-נאכה והנה תסביעה אלמתיכם
 ותשתחוו לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלך
 עלינו אם-משול תמשל בנו ויוספו עוד שגא אתו
 על-חלמתי ועל-דבריו: ויחלם עוד חלום אחר
 ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
 והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
 לי: ויספר אל-אביו ואל-אחיו ויגשרו בו אביו
 ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא לבוא
 אני ואמך ואחייך להשתחות לך ארצה: ויבא-בו
 אחיו ואביו שמר את-הדבר: וילכו אחיו לדעות
 את-צאו אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל-יוסף
 חלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם
 ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך-נא ראה את-שלום
 אחיך ואת-שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו
 מעמק

15 מעמק חברון ויבא שבכמה: וימצאוהו איש והגה
 תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש:
 16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגדה נא לי איהם
 17 הם רעים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים
 גלבה דתניה גלך יוסף אתר אחיו וימצאם בדתן:
 18 ויראי אתו מרחק ובטחם יקרב אליהם ויתנכלו
 19 אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
 20 התלמות הלזה בא: ועמה לכו ונשתדלו ונשליכהו
 באחד הפרות ואמרנו היה רעה אכלתהו ונראה
 21 מה יהיו תלמתינו: וישמע ראובן ויצלהו מדם
 22 ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אליהם ראובן אל
 תשפודם השליכו אתו אל הפור היה אשר
 במדבר וד אל תשלהו כו למען הציל אתו מדם
 23 להשיבו אל אביו: והיו כאשר בא יוסף אל
 אחיו ויפשיטו את יוסף את כמתתו את בתנת
 24 הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הפרה
 25 ותבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו
 עניהם ויראו והנה ארבת ישמעאלים באה מגלעד
 וימליחם נשאים נכאת וצרי גלט הולכים להוריד
 26 מצרימה: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע בי
 27 נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו
 לישמעאלים ונדנו אל תהי כו בי אחינו כשרנו
 28 הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדניים סחרים
 וימשכו ויעלו את יוסף מן הפור וימכרו את יוסף
 לישמעאלים בעשרים בסף ויביאו את יוסף
 29 מצרימה: וישב ראובן אל הפור והנה אין יוסף
 30 בפור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר
 31 תלד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את
 בתנת

כְּתַנַּת יוֹסֵף וַיִּשְׁחַטוּ שְׁעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכֶּתֶנֶת 31
 בָּדָם: וַיִּשְׁלְחוּ אֶת כְּתַנַּת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל- 32
 אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ נֹאת מִצְאָנוּ הַכְּרֹדָּנָא הַכֶּתֶנֶת בְּנֶךְ
 הוּא אִם-לֹא: וַיִּכְרְהָ וַיֹּאמֶר כְּתַנַּת בְּנֵי דִוְהָ רַעָה 33
 אֲכַלְתֶּהוּ טָרֵף טָרֵף יוֹסֵף: וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמַלְתּוֹ 34
 וַיִּשֶׂם שֵׁק בְּמַתְנֵיו וַיִּתְאַבֵּל עַל-בָּנָיו יָמִים רַבִּים:
 וַיִּקְמוּ כָל-בָּנָיו וְכָל-בְּנֹתָיו לִנְחָמוֹ וַיִּמָּאן לְהַתְנַחֵם 35
 וַיֹּאמֶר כִּי-אָרֵד אֶל-בְּנֵי אָבִל שְׂאֵלָה וַיְבַךְ אֹתוֹ
 אָבִיו: וְהַמְדִּינִים קִבְּרוּ אֹתוֹ אֶל-מִצְרַיִם לְפוֹטִיפֶר 36
 סָרִיס פְּרֻעָה שֶׁר הַטְּבָחִים: — וַיֹּסֵף הוֹרֵד מִצְרַיִם 37
 וַיִּקְנֶהוּ פוֹטִיפֶר סָרִיס פְּרֻעָה שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ 38
 מִצְרֵי מִדְּ תִישְׁמַעְאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדוּהוּ שְׂמָה: וַיְהִי 39
 יְהוָה אֶת-יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּים וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו
 הַמִּצְרַיִ: וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר-הוּא 40
 עֹשֶׂה יְהוָה מְצַלִּים בְּדָו: וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו 41
 וַיִּשְׂרַת אֹתוֹ וַיַּפְקְדוּהוּ עַל-בֵּיתוֹ וְכָל-יִשְׂרָאֵל נָתַן 42
 בְּדָו: וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל-כָּל-אֲשֶׁר 43
 יִשְׂרָאֵל וַיְבָרַךְ יְהוָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרַיִ בְּגִלְל יוֹסֵף וַיְהִי 44
 בְּרַבַּת יְהוָה בְּכָל-אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל בְּבֵית וּבְשָׂדֵה: 45
 וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ 46
 מֵאֻמָּה כִּי אִם-הַלְחֵם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף 47
 יָפֵה תָאֵר וַיִּפֶּה וַיִּפֶּה מְרֹאֵה: וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה 48
 וַתִּשָּׂא אִשְׁת-אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ אֶל-יוֹסֵף וַתֹּאמֶר
 שְׂכַבָה עִמִּי: וַיִּמָּאן וַיֹּאמֶר אֶל-אִשְׁת-אֲדֹנָיו הֲיֵן 49
 אֲדֹנִי לֹא-יָדַע אֹתִי מִה-בְּבֵית וְכָל אֲשֶׁר-יִשְׂרָאֵל
 נָתַן בְּיָדִי: אֵינְנוּ גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא-תִשְׁפֹּךְ 50
 מִמֶּנִּי מֵאֻמָּה כִּי אִם-אוֹתָךְ כִּי אֲשֶׁר אֶת-אִשְׁתּוֹ
 וְאִךָ אֲעֹשֶׂה הַרְעָה תִּגְדְּלָהּ הוֹאֵת וְחִמַּאתִּי
 לְאֵלֵהֶם:

B

הנה
 קש:
 יפה
 רים
 תן:
 כלו
 על
 כהו
 אה
 דים
 —
 ישר
 דים
 —
 גנת
 ברה
 שאו
 ער
 ריד
 כי
 רנו
 רנו
 רים
 יוסף
 יוסף
 יוסף
 יוסף
 אמר
 ת
 תנת

10 לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף יום ויום ולא
 11 שמע אלה לשבב אצלה להיות עמה: ויהי בתוים
 הוה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי
 12 הבית שם בבית: ותתפשהו בגדו לאמר שכבה
 13 עמי ויעוב בגדו בידה וגם ויצא החוצה: ויהי
 14 כראותה כי עוב בגדו בידה וגם החוצה: ותקרא
 לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הכיא לנו
 איש עבדי לצחק בנו בא אלי לשבב עמי ואקרא
 15 בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא
 16 ויעוב בגדו אצלי וגם ויצא החוצה: ומנח בגדו
 17 אצלה ער-בוא ארניו אל-ביתו: ותדבר אליו
 בדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי
 18 אשר-הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי קולי
 19 ואקרא ויעוב בגדו אצלי וגם החוצה: ויהי כשמע
 ארניו את-דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר
 20 כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח ארני
 אסורי יוסף אתו ויתגהו אל-בית הספר מקום אשר
 21 אסורי המלך אסורים ויהי-שם בבית הספר: ויהי
 יהוה את-יוסף ויש אליו חסד וימן חנו בעיני שר
 22 בית-הספר: וימן שר בית-הספר ביד-יוסף את
 האסורים כל-האסורים אשר בבית הספר ואת כל-אשר
 23 עשים שם הוא היה עשה: אין ושר בית-הספר
 ראה את-כל-מאומה בגדו באשר יהוה אתו
 C.40 v. I. ואשר הוא עשה יהוה מצליח: ויהי אחר הדברים
 האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם
 2 למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו על
 3 שר המשקים ועל שר האופים: וימן אתם במשמר
 בית שר הסבחים אל-בית הספר מקום אשר
 יוסף

4 יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם
 5 וישרת אתם והיו ימים במשמר: ויחלמו הלום
 שניהם איש חלמו בגילה אחד איש כפתרון
 חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר
 6 אסורים בבית הסהר: ויבא אליהם יוסף בבקר וירא
 אתם והגם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר
 7 אתו במשמר בית ארניו לאמר מדוע פניכם רעים
 היום: ויאמרו אליו הלום חלמנו ופתר אין אתו
 8 ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא
 לי: ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר
 9 לו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שריגים
 10 והוא כפרסת עלתה נצה הבשילו אשבלתיה
 ענבים: וכוס פרעה בדי ואקח את הענבים
 11 ואשתם אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס
 על כף פרעה: ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת
 12 השרנים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים
 13 ישא פרעה את ראשו והשיבה על כנה ונתת
 כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית
 14 כשיקהו: כי אם וכרמתי אתך באשר יטב לך
 ועשית נא עמך חסד והזכרמני אל פרעה
 15 והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ
 העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי ישמו מורע
 אתי בבור: וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר
 16 אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי
 על ראשי: ובסל העליון מבל מבל פרעה מעשה
 17 אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען
 18 יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים
 הם: בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו
 19 מעליך

מעליה ותלה אותה על עין ואכל העוף את
 20 בשורה מעליה: ויהי ביום השלישי יום הולדת
 את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא
 את ראשו שר המשקים ואת ראשו שר האפים
 21 בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו
 22 ויתן הקוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה
 23 באשור פתו להם יוסף: ולא זכר שר המשקים
 C.4r. v. 1.
 את יוסף וישכחהו: ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה
 2 הלם והנה עמד על היאר: והנה מן היאר עלת
 שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותדענה
 3 באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
 מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדה
 4 אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות
 רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת
 5 המראה והבריאת ויקץ פרעה: וישן וחלם שנית
 והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות
 6 וטבות: והנה שבע שבלים דקות ושדופת קנים
 7 צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את
 שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה
 8 והנה הלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח
 ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה
 ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם
 9 לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר
 10 את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו
 ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר
 11 האפים: ונחלמה הלום בלילה אחד אני והוא איש
 12 כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו שר עברי עבד
 לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו
 איש

13 איש כחלמו פתר: ויהי כאשר פתר לנו בן הגיה
 14 אתי השיב על כני ואתו תלה: וישלח פרעה
 ויקרא את יוסף וירצהו מן הבדור ויגלה ויחלף
 שמלתיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף
 הלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך
 לאמר תשמע הלום לפתר אתו: ויען יוסף
 את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום
 פרעה: וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד
 על שפת היאר: והנה מן היאר עלת שבע פרות
 בראות בשר ויפת היאר ומרענה באו: והנה
 שבע פרות אחרות עלות אחריון דלות ורעות
 היאר מאד ודקות בשר לא ראיתי בהנה בכל ארץ
 מצרים לרע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות
 את שבע הפרות הראשונות הקראות: ומבאנה
 אל קרפנה ולא נודע כי באו אל קרפנה ומראיתו
 רע כאשר בתהמה ואיקץ: וראה בחלמי והנה
 שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: והנה
 שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים צמדות
 אחריהם: ותבלען השבלים הדקות את שבע
 השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד
 לי: ויאמר יוסף אל פרעה הלום אחד הוא
 את אשר האלהים עשה הנני הגיד לפרעה: שבע פרות
 הטבות שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבות שבע
 שנים הנה הלום אחד הוא: ושבע הפרות הרקות
 והרעות העלת אחריון שבע שנים הנה ושבע
 השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני דעב:
 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים
 עשה הראה את פרעה: הנה שבע שנים באות
 שבע

30 שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שני רעב
 אחריהו ונשכה כל השבע בארץ מצרים וכלה
 31 הרעב את הארץ: ולא ידע השבע בארץ מפני
 32 הרעב ההוא אחרי כן כי כבר הוא מאר: ועל
 השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר
 33 מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו: ועתה
 יבא פרעה איש נכון וחכם וישתחו על ארץ
 34 מצרים: יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ
 35 וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו
 את כל אכל השנים הטובות הבאת האלה
 ויצבורו כר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו:
 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר
 תהיו בארץ מצרים ולא תבגרת הארץ ברעב:
 37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר
 פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח
 39 אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
 אלהים אותך את כל זאת אין נכון וחכם
 40 כמך: אמנה תהיה על ביתי ועל פירי ישק
 41 כל עמי רק הכסא אגדל כמך: ויאמר פרעה
 אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים:
 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד
 יוסף וילבש אתו בגדי כבוד וישם רבד הזהב על
 43 צוארו: וירכב אתו כמרובת המשנה אשר לו
 ויקרא לפניו אבנך ונתנו אתו על כל ארץ
 44 מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה וכל עמך
 לא ידים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ
 45 מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח
 ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה
 ויצא

ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים
 שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף
 מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ
 בשבע שני השבע לקמץ: ויקבץ את כל אכל
 שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל
 בערים אכל שדה העיר אשר סביביתה נתן בתוכה:
 ויעבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי החל
 לספר כי אין מספר: וליוסף ילד שני בנים בטרם
 תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי
 פרע בתן און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה
 כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית
 אבי: ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים
 בארץ עני: ותכלינה שבע שני השבע אשר היה
 בארץ מצרים: ותחלינה שבע שני הרעב לבוא
 כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
 ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ
 מצרים ויצעק העם אל פרעה לחם ויאמר פרעה
 לכל מצרים לבו אל יוסף אשר יאמר לכם
 מעשוי: והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף
 את כל אשר בהם וישבר למצרים ויהזק הרעב
 בארץ מצרים: ובכל הארץ באו מצרימה לשבר
 אל יוסף כי הוזק הרעב בכל הארץ: וירא
 יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה
 תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים
 ודדו שמה ושברו לנו משם ונתיה ולא נמות:
 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים:
 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו
 כי אמר פן יקראנו אסון: ויבאו בני ישראל לשבר
 בתוה

6 בַּתּוֹךְ הַבָּאִים כִּי־תִהְיֶה הָרַעֲב בָּאָרֶץ כְּנַעַן: וַיֹּסֵף
 הוּא הַשְּׁלִיט עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּר לְכָל־עַם
 הָאָרֶץ וַיִּבְאֹו אֹתוֹ יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוֶה־לּוֹ אַפְּסֵי אֶרֶצָה:
 7 וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וַיִּכְרַם וַיַּחַנְכֵר אֲלֵיהֶם וַיִּדְבַר
 אִתָּם קִשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֵאֵן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ
 8 מֵאָרֶץ כְּנַעַן לְשָׁבֵר־אֶבֶל: וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו
 9 וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ: וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת הַחִלְמוֹת אֲשֶׁר
 חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מְרֻגְלִים אַתֶּם לְרֵאוֹת
 10 אִם־עֲרֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדֹנָי
 11 וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לְשָׁבֵר־אֶבֶל: כָּלֵנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד
 12 נִחְנוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרֻגְלִים: וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם לֹא כִי־עֲרֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרֵאוֹת:
 13 וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר עֲבָדֶיךָ אֵתִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי
 אִישׁ־אֶחָד בָּאָרֶץ כְּנַעַן וְהִנֵּה תִקְשֵׁן אֶת־אֲבֵינוּ
 14 הַיּוֹם וְהָאָחָד אֲנִינִי: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר
 15 דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר מְרֻגְלִים אַתֶּם: כִּי־זָאת תַּבְחַנְנוּ הִן
 פְּרַעֲה אִם־תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם־כִּבּוֹא אֲחֵיכֶם. תִּקְשֵׁן
 16 הַנֶּה: שְׁלַחֵנוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח אֶת־אֲחֵיכֶם וְאִתָּם
 הֶאֱסְרוּ וַיַּחֲנוּ דְבָרֵיכֶם הַאֲמַת אֲתֶכֶם וְאִם־לֹא
 17 יְהִי פְרַעֲה כִּי מְרֻגְלִים אַתֶּם: וַיֹּאסֵף אֹתָם אֶל־
 18 מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בְּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וְהָיוּ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי יִרְאֶה:
 19 אִם־כְּנִים אַתֶּם אֲחֵיכֶם אֶחָד יֹאסֵר בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶּם
 20 וְאַתֶּם לָכוּ תִבְיֹאוּ שָׁבֵר רַעֲבוֹן בְּתִיכֶם: וְאֵת־אֲחֵיכֶם
 תִּקְשֵׁן תִּבְיֹאוּ אֵלָי וַיֹּאמְרוּ דְבָרֵיכֶם וְלֹא תִמְוֹתוּ
 21 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו אֶבֶל אֲשֶׁמִּים אֲנַחְנוּ
 עַל־אֶחָיו אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַחֲתִּינְנוּ
 אֲלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֲלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת:
 וַיַּע

וען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם 22
 לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו
 הנה נדרש: והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ 23
 בינתם: ויטב מעליהם ויבך וישב אלהם ויברך 24
 אלהם ויפקח מאתם את שמעון ויאסר אתו
 לעניהם: ויצו יוסף וימלא את כליהם כר ויהשיב 25
 בספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך
 ויעש להם כן: וישאו את שבתם על חמרתם 26
 וילכו משם: ויפתח האסר את שקו לתת מספוא 27
 לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי
 אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה 28
 באמתחתי ויצא לפם ויהרדו איש אל אחיו לאמר
 מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב 29
 אביהם ארצה כנען ויעדו לו את כל הקרת אתם
 לאמר: דבר האיש ארצי הארץ אתנו קשות ויתן 30
 אתנו כמרגלים את הארץ: ויאמר אליו כנים 31
 אנחנו לא חיינו מרגלים: שנים עשר אנחנו אחים 32
 בני אבינו האחד איננו ויסקן היום את אבינו
 בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש ארצי הארץ כזאת 33
 אדע כי כנים אתם אחיכם האחד סיחוי אתי ואת
 העבון במיכם קחו ולכו: והביאו את אחיכם הסקן 34
 אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם
 את אחיכם אתו לכם ואת הארץ תסקרו: ויהי 35
 הם מריקים שקותם והנה איש צרור כספו
 בשקו ויראו את צירות כספיהם המה ויביקם
 ויראו: ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שבלתם 36
 יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי
 תיו כלנה: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני 37

בני תמורת אס-לא אביאנו אליך תנה אתה
 38 על-ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר לא-יחד בני
 עמכם כי-אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראו
 אסון בדרך אשר תלכו-כה והוודתם את-שיבת
 C.43.
 בנינו שאולה: והרעב כבר בארץ: ויהי כאשר כל
 v.1.2
 לכלל את-השבר אשר הביאו ממצרים ויאמו
 3 אליהם אביהם שבו שקרו לנו מעט-אכל: ויאמו
 אליו והתה לאמר העד העד בנו האיש לאמו
 4 לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם: אס-ישן
 משלה את-אחיו אתנו נדה ונשברה לה אכל
 5 ואס-אינה משלה לא נדה כי-האיש אמר אליו
 6 לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ויאמר ישראל
 7 למה הרעתם לי להגיד לאיש העד לכם אח: ויאמר
 שאול שאל-האיש לנו ולקולדתנו לאמר העד
 אביכם חי היש לכם אח ונגד-לו על-פי הדברני
 האלה הודע גדע כי יאמר הורידו את-אחיכם
 8 ויאמר והתה אל-ישראל אביו שלחה הנער את
 ונקימה ונלכה ונתה ולא נמות גם-אנחנו
 9 גם-אתה גם-טפנו: אנכי אערכנו מדי תבקשנו
 אס-לא תביאתיו אליך והצגתיו לפניך ותטאתי לה
 10 כל-הימים: כי לוצא התמהמהנו כי-עתה שבנו
 11 זה פעמים: ויאמר אלהם ישראל אביהם אס-בן
 אפוא זאת עשו קחו מומרת הארץ בכל-לכם
 והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש וביאה
 12 ולס בטינים ושקדים: וכסף משנה קחו ובידכם
 ואת-הכסף המושב בפי אמתהניכם תשיבו
 13 בידכם אולי משנה הוא: ואת-אחיכם קחו וקומו
 14 שובו אל-האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני
 האיש

האיש ושלה לכם את אחיכם אחר ואת בנימין
 ואת באשר שלחתי שכלתי: ויקחו האנשים את— 15
 המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בדם ואת בנימין
 נקמו וירדו מצרים ועמדו לפני יוסף: וירא יוסף 16
 אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הקא
 את האנשים הביתה וטבח טבח וטכן כי אתי
 יאכלו האנשים בצהרים: ונעש האיש באשר אמר 17
 יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: ויראו 18
 האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר
 הכסף השב באמתהינו בתחלה אנהנו מובאים
 להתגלגל עלינו ולהתגלגל עלינו ולקחת אתנו
 לעבדים ואת חמרינו: וישו אל האיש אשר 19
 על בית יוסף ודברו אליו פתח הבית: ויאמרו 20
 כי ארצי ירד ירדנו בתחלה לשכור אכל: ויהי 21
 כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתהינו
 והנה כסף איש בפי אמתהו כספנו כמשקלו
 ונשב אתו בדנו: וכסף אחר הורדנו בדנו 22
 לשכור אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתהינו:
 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלתי 23
 אביכם נתן לכם מטמון באמתהיכם כספכם בא
 אלי ויוצא אלהם את שמעון: ויבא האיש 24
 את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם
 ויתן מספוא לחמריהם: ויכינו את המנחה 25
 עד—בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו
 להם: ויבא יוסף הביתה וביאו לו את המנחה 26 א דגשה
 אשר בדם הביתה וישתחוו לו ארצה: וישאל 27
 להם שלום ויאמר שלום אביכם הנה אשר
 אמרתם העדנו חי: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו 28
 עדנו

29 עורנו חי ויקרו וישמחו: וישא עיני וירא את-
 וישתחוו בנגמין אחיו כן אמרו ויאמר הזה אחיכם הקטן
 30 אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: וימחר
 יוסף כי נבמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבבות
 31 ויבא החרדה ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק
 32 ויאמר שימו לחם: וישמו לו לבדו ולחם לבדם
 ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו
 המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה
 33 הוא למצרים: וישבו לפני הפכוד בכברתו ותצער
 34 בצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא
 משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנגמין
 C. 44 ממשאת כלם המש דות וישתו וישקרו עמו: ויצו
 1. את אשר על ביתו לאמר מלא את אמנתות
 האנשים אבל באשר ויכלו שאת ושים בסף איש
 2 כפי אמנתו: ואת גביעו וביע הכסף תשים כפי
 אמנתת הקטן ואת בסף שברו ועש בדבר יוסף
 3 אשר דבר: הבקר אור והאנשים שלחו המה
 4 ותמריהם: הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף
 אמר לאשר על ביתו קום דרף אחי האנשים
 והשתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת
 5 טובה: הלא זה אשר ישמה אדני בו והוא נחש
 6 נחש בו הרעתם אשר עשיתם: וישם וידבר
 7 אלהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו למה
 ידבר אדני בדברים האלה הלילה לעבדיך מעשות
 8 בדבר הזה: הן בסף אשר מצאנו כפי אמנתותינו
 השיבנו אליך מארץ גגשן ואך נגנב מבית אדניך
 9 בסף או זהב: אשר ימצא אתו מעבדיך ומת
 10 וגם אנהנו נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה
 דבריתם

כְּדַבְּרֵיכֶם כִּי־הוּא אִשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ יְהִי־לִי עֹבֵד
 וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּים׃ וַיִּמְהָרוּ וַיּוֹרְדוּ אִישׁ אֶת־¹¹
 אֲמִמְתּוֹ אֶרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמִמְתּוֹ׃ וַיִּחַפְּשׂ¹²
 בְּגִדֹל הַחֵל וּבִקְטָן כִּלְיָה וַיִּמְצָא הַגִּבִּיעַ בְּאֲמִמְתּוֹ
 בְּגִמְזוֹן׃ וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלְתָם וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל־חֻמְרוֹ׃¹³
 וַיֵּשְׁבוּ הָעִירָה׃ וַיָּבֵא יְהוָה וְאָחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא׃¹⁴
 עֹדְנֵי שֵׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרְצָה׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף׃¹⁵
 מַה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם
 כִּי־נִחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אִשֶׁר כָּמֹנִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה׃¹⁶
 מַה־נֹּאמַר לְאֹדְנִי מַה־נִּדְבַר וּמַה־נִּצְטַדַּק הָאֱלֹהִים
 מִצָּא אֶת־עֵנֹן עֹבְדֵיךָ הֵנִנִּי עֹבְדִים לְאֹדְנִי גַם־אֲנֹחֵנִי
 גַם־אֲשֶׁר־נִמְצָא הַגִּבִּיעַ בְּקֶדְוִי׃ וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי׃¹⁷
 מַעֲשֵׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגִּבִּיעַ בְּיָדוֹ הוּא
 יְהוָה־לִּי עֹבֵד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשִׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם׃
 וַיֵּשׁ אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אֹדְנִי וְדַבֵּר־נָא עִבְדְּךָ׃¹⁸
 דַּבֵּר בְּאָזְנֵי אֹדְנִי וְאֶל־יָחִיד אִפְּךָ בְּעַבְדְּךָ כִּי כִמְוֹךְ
 בְּפִרְעֹה׃ אֹדְנִי שְׂאֵל אֶת־עֹבְדֵיךָ לֵאמֹר הֲיֵשׁ לָכֶם׃¹⁹
 אֵב אוֹ־אָח׃ וַנֹּאמֶר אֶל־אֹדְנִי־יֵשׁ לָנוּ אֵב זָקֵן וַיִּלְד׃²⁰
 זְקִינִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּתֵּר הוּא׃ לְבָדוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו
 אָחִיקוֹ׃ וַתֹּאמֶר אֶל־עֹבְדֵיךָ הוֹרְדוּהוּ אֵלַי וְאֲשִׁימָה׃²¹
 עֵינֵי עָלָיו׃ וַנֹּאמֶר אֶל־אֹדְנִי לֹא־יִכָּל הַנְּעָר׃²²
 לְעֹנֵב אֶת־אָבִיו וְעֹשֵׁב אֶת־אָבִיו וּמֵת׃ וַתֹּאמֶר׃²³
 אֶל־עֹבְדֵיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם לֹא
 תִסְמָן לְרֵאוֹת פָּנָי׃ וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אֲבִי׃²⁴
 וַנִּגְדַּל־לוֹ אֶת דְּבַר־אֹדְנִי׃ וַיֹּאמֶר אֲבִינוּ שְׁבוּ שְׁבוּ־²⁵
 לָנוּ מֵעַט־אֲכַל׃ וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֵדֵת אִם־יֵשׁ׃²⁶
 אֲחֵינוּ הַקָּטָן אִתְּנוּ וַיִּדְעֵנו כִּי־לֹא נוּכַל לְרֵאוֹת פָּנָי
 הָאִישׁ וְאָחֵינוּ הַקָּטָן אִינְנוּ אִתְּנוּ׃ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ׃²⁷
 אֲבִי

אבי אלנו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי:
28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו
29 עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם פני וקרתו
30 אסון והנודתם את שובתי ברעה שאלה: ועתה
כבאו אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשנו
31 קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער ומת
והורדו עבדך את שבת עבדך אבינו בגזון
32 שאלה: כי עבדך עבב את הנער מעם אבי לאמר
אם לא אביאנו אליך ותמאתי לאבי כל תמים:
33 ועמרה ישב נא עבדך פסרת הנער עבד לאדני
34 ותנער על עם אחיו: כי איך אעלה אל אבי
והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא
C.45. את אבי: ולא כל יוסף להתאפק לכל הנצבים
V. I. עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד
2 איש אתו בהתעורר יוסף אל אחיו: ונתן את קלו
3 פבי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: ויאמר
יוסף אל אחיו אני יוסף בעוד אבי חי ולא יכלו
4 אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף
אל אחיו גשו נא אלי ונגשו ויאמר אני יוסף
5 אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה
אל תעצבו ואל יבר בעיניכם כי מכרתם אתי
6 הנה כי למדה שלחני אלהים לפניכם: כי זה
שנתיים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר
7 אין הירוש וקציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום
לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה:
8 ועמרה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
נשילחני לאב לפרעה ולצדון לכל ביתו ומשל
9 בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם
אלי

אלו כה אמר בנה יוסף שמני אליהם לאדון
 לכל מצרים ודה אלי אל תעמד: וישבת¹⁰
 בארץ גשן והיית קרוב אלי אמה ובנה
 בנה וצאנה ובקרה וכל אשר לה: וכלכלתי¹¹
 אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תגרש אמה
 וביתך וכל אשר לה: והנה עיניכם ראות ועיני¹²
 אחי כנימין כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאחי¹³
 את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם
 ומהדתם והודתם את אחי הנח: ויפל על צווארי¹⁴
 כנימין אחיו ויבך וכנימין בכה על צוואריו: וינשק¹⁵
 לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו:
 ובקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וישב¹⁶
 בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף¹⁷
 אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעדכם
 ולכו באו ארצה גשן: וקחו את אחיכם ואת¹⁸
 בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
 מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צימה ואת¹⁹
 עשוי קהו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם
 ולנשיכם ונשאתם את אחיכם ובאתם: ועיניכם²⁰
 אל תהוים על כלבים כי טוב כל ארץ מצרים
 לכם הוא: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף²¹
 עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם²²
 נתן לאיש חלפות שמלת ולכנימין נתן שלש מאות
 כסף וחמש חלפות שמלת: ולאביו שלח בזאת²³
 עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתת
 נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את²⁴
 אחיו ולכו ויאמר להם אל תרדו בדרך: ויעלו²⁵
 ממצרים ובאו ארץ גשן אל יעקב אביהם: ויגדו²⁶
 לו

לו לאמר עוד יוסף חי ובי הוא משל בכל ארץ
 27 מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו
 את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את
 העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותהי רוח
 28 יעקב אביהם: ויאמר ישראל בן עוד יוסף בני חי
 C.46. v. 1.
 אשר לו ויבא בארץ שבע ויזבח זבחים לאלהי
 2 אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראת
 3 הלילה ויאמר יעקב ויאמר הנני: ויאמר
 אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרעה מצרימה
 4 כי לגוי גדול אשימה שם: אנכי אהר עמך
 מצרימה ואנכי אעלה גם עלה ויוסף ישית לו
 5 על ענין: ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני
 ישראל את יעקב אביהם ואת טפסם ואת נשיהם
 6 בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו
 את מקניהם ואת רבושם אשר רכשו בארץ כנען
 7 ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: בניו ובני
 בניו אתו ובנותו ובנות בניו וכל זרעו הבא אתו
 26 מצרימה: — כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה
 ויצא ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים
 27 וישט: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים
 כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים:
 28 ואת יהודה ששה לפניו אל יוסף להורית לפניו
 29 גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאמר יוסף מרפכתו ויעל
 לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ופל
 30 על צווארו ויבך על צווארו עוד: ויאמר ישראל
 אל יוסף אמיתה הפעם אהר ראותי את פניך כי
 31 עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו
 אעלה

אעלה ואגדה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית-
אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעו³²
צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר
להם הביאו: והיה כי יקרא להם פרעה ואמר³³
מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך³⁴
מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור
הישבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:
ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם^{C.47}
ובקרם וכל אשר להם באו מצרץ כנען והנם^{v. 1.}
בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם²
לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם³
ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו⁴
גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לנו בארץ באנו⁵
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב
בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן:
ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחך באו⁵
אלך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב⁶
את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם
ידעת וישכם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה
על אשר לך: ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו⁷
לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה⁸
אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל-⁹
פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים
היו ימי שני חיי ולא השינו את ימי שני חיי אבתי
בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ויצא¹⁰
מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו¹¹
ותמו להם אחיה בארץ מצרים במיטב הארץ
בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף¹²
את אביו

את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו להם לפי
 חסדו: — ויראו אהרן יוסף ברימת אביהם
 ויאמרו לו ישמחנו יוסף והשב ישב לנו את
 16 כל הרעה אשר נמלנו אתו: ויצו אל יוסף
 17 לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: בהתאמרני
 ליוסף אגא שא נא פשע אחיך וחטאתם בירעה
 נמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלתי אביך
 18 ויבך יוסף בדברים אלו: וילכו גם אחיו ויפלו
 19 לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם יוסף
 20 אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם השבתם
 עלי רעה אלהים השבה לטובה למען עשה ביזם
 21 הנה להחית עם רב: ועתה אל תיראו אנכי
 אבלכל אתכם ואת טפכם וינתם אותם וידבר
 22 על לבם: וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו
 23 ונתי יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף לאפרים
 בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על הרב
 24 יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים
 פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת
 אל הארץ אשר נשבע לאבותיכם ליתן וליעקב:
 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד ופקד
 26 אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: וימת
 יוסף בן מאה ועשר שנים ויתקפו אתו וישם
 בארון במצרים:

§ 5.

Fata Israelitarum in Aegypto, post mortem
 Iosephi, usque ad liberationem per Mosen factam.

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
 את

Exod.
 I.
 v. 1.

- את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי
 4:3 והודה: יששכר זבולן ובנימין: דן ונפתלי גד ואשר:
 יהו כל נפש יצא ידה יעקב שבעים נפש ויוסף
 היה במצרים: וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור
 ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במצד
 מצד ותמלא הארץ אתם: ויגם מלך חדש
 על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ויאמר
 אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו:
 הבה נתחכמה לו פן ירבה ויהיה כח תקראנה
 מלחמה ויוסף גם הוא על שגאנו ונלחם בני
 ועלה מן הארץ: וישמו עליו שרי מסיים למען ענתו
 בסבלתם ויבן ערי מסבנות לפרעה את פתם
 ואת דעמסט: וכאשר ענו אתו בן ירפה ובן יפרץ
 וקצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים את בני
 ישראל בפרה: וימרו את חיותם בעבדה קשה
 בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשרה את כל עבדתם
 אשר עבדו בהם בפרה: ויאמר מלך מצרים
 למלדת העברות אשר שם האחת שפרה ושם
 השנית פועה: ויאמר בלדכן את העברות
 וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו
 ואם בת הוא ותיה: ותראן המלדת את האלהים
 ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחין
 את הילדים: — ויצו פרעה לכל עמו לאמר
 כל חבן תילוד תיארה משלכהו וכל הבת תדון:
 C. 2. בלה איש מבית לוי ויקח את ברת לוי: ותהר
 v. 1-2 האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו
 שלשה ימים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקחה לו
 תבת נקא ותחמרה בחמר וכופת ומשם בה את
 הילד

4 הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ותחזק אהתו
 5 מרחק לדעה מה יעשה לו: ותוד ברית פרעה
 לדחין על היאר ונערתייה הולת על יד היאר
 ותרא את התכה בתוך הסוף ותשלח את אמתה
 6 ותקחה: ותפתח ותראו את הילד והנה גער
 בכה ותחמר עליו ותאמר מילדי העברים זה:
 7 ותאמר אהתו אל בת פרעה האלף וקראתי לה
 אשה מינקתו מן העברית ותניק לה את הילד:
 8 ותאמר לה בת פרעה לבי ותלך העלמה
 9 ותקרא את אם הילד: ותאמר לה בת פרעה
 הליכי את הילד הזה והניקתי לי ואני אתן
 10 אר שברה ותקח האשה הילד ותניקהו: ויגדל
 הילד ותבאחו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא
 11 שמו משה ותאמר כי מן המים משיתו: ויהי
 בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא
 בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו:
 12 ויגפן בה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי
 13 וישמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה שני אנשים
 14 עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעה: ויאמר
 מי שמך לאיש שך ושפט עלינו הלהרגני אתה
 אומר באשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר
 15 אבן נדע תדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה
 ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה
 16 וישב בארץ מדון וישב על הבאר: ולקח מדון
 שבע גנות ותבאנה ותהלנה ותמלאנה את
 17 הירדהים להשקות צאן אביהן: ויבאו הרעים
 ויגרשום ויקם משה וישען וישק את צאנם:
 18 ותבאנה אל רועאל אביהן ויאמר מדוע קהרנו
 בא

כא היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים 19
 וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: ויאמר 20
 אל בנתיו ואין למה זה עובתן את האיש קרא
 לו ויאכל לחם: ויזאל משה לשבת את האיש 21
 ויבן את צפרה בתו למשה: ותלד בן ויקרא 22
 את שמו גרשם כי אמר גר היתי בארץ נכריה:
 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנהו 23
 בני ישראל מן העבדה ויועקו ומעל שועתם
 אל האלהים מן העבדה: וישמע אלהים את 24
 נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם
 את יצחק ואת יעקב: וירא אלהים את בני 25
 ישראל וידע אלהים: ומשה היה רעה את צאן C
 יתרו חתנו בן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר v. 1
 ויבא אל הר האלהים הרבה: וירא מלאך יהוה 2
 אליו בלפת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה
 בער באש והסנה איננו אבל: ויאמר משה אסרה נא 3
 ואראתי את המראה הגדל הנה מדוע לא יבער
 הסנה: וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו 4
 אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר
 הנני: ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל 5
 בגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש
 הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אבותם 6
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ובסתר משה פניו כי
 ירא מהגיש אל האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי 7
 את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם
 שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאבו: וארד 8
 להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא
 אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש
 אל מקום C 3

אל מקום הכנעני ויהחמי והאמרי ותפרו ותהיו
 9 ותבוסי: ועמה הנה צעקת בני ישראל באה אלי
 ובם ראיתי את הלחץ אשר מצרים להצים אתם:
 10 ועמה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי
 11 בני ישראל ממצרים: ויאמר משה אל האלהים
 מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני
 12 ישראל ממצרים: ויאמר כי אהיה עִמָּךְ וזה קֵדְךָ
 האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם
 ממצרים מעבדון את האלהים על הקר הזה:
 13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני
 ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם
 14 ואמרו לי מיה שמו מה אמר אלהים: ויאמר
 אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה
 15 תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: ויאמר עוד
 אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה
 אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי להר
 16 דר: קד ואספת את קני ישראל ואמרת אליהם
 יהוה אלהי אבותיכם נרצה אלי אלהי אברהם
 יצחק ויעקב לאמר קד פקדתי אתכם ואת
 17 העשוי לכם במצרים: ואמרי אעלה אתכם מעני
 מצרים אל ארץ הכנעני ויהחמי והאמרי ותפרו
 ותהיו ותבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש: —
 C. 4. וישן משה ויהו לא יאמינו לי ולא ישמעו
 v. 1. מהחוק 2 פקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ויאמר
 3 אליו יהוה מנה בדרך ויאמר משה: ויאמר השליכוהו
 ארצה וישלכוהו ארצה ויהי לנחש ויגס משה מפניו:
 4 ויאמר יהוה אל משה שלח דרך ואהו בזנבו
 וישלח

וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: למשו ואמינו 5
 כי נראה אלק יהוה אליה אבתם אליה אברהם
 אליה יצחק ואליה יעקב: ויאמר יהוה לו עוד 6
 הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה
 והנה ידו מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל- 7
 חיקך וישב ידו אל-חיקו ויוצאה מחיקו והנה-
 שבה כבשרו: והנה אם-לא יאמינו לך ולא 8
 ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת
 האחרון: והנה אם-לא יאמינו גם לשני האתות 9
 האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי תיאר
 ושפכת תבישה והיו המים אשר תקח מן-תיאר
 והיו לדם בבישת: ויאמר משה אל-יהוה כי אדוני 10
 לא איש דברים אנכי גם מתמוד גם משלשם גם
 מאז דברך אל-עבדך כי כבוד-פה וכבוד לשון
 אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או 11
 מי-ישום אלם או הרש או פקח או עור הלא אנכי
 יהוה: ועמה לך ואנכי אתיה עם-פיה והוריתך 12
 אשר תדבר: ויאמר כי אדני שלח-נא כיד-תשלח: 13
 ויחר-אף יהוה במשה ויאמר הלא אתה אתה 14
 תלוי ביעתי כי דבר דבר הוא וגם הנה הוא יצא
 לקראתך וראך ושמה בלבו: ודברת אליו ושמת 15
 את-הדברים בפיו ואנכי אתיה עם-פיה ועם-פיהו
 והוריתי אתכם את אשר תעשון: ודבר-הוא לך 16
 אל-העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו
 לאלהים: ואת-תפסה הזה תקח בידך אשר 17
 תעשה בו ארני-האתת: וילך משה וישב 18
 אל-ימר התנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה
 אל-אתי אשר-במצרים ואראה העונם חיים
 ויאמר

19 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר לֵךְ שָׁב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָל־
 20 הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
 אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיֵּרָבֶבּם עַל־הַחֲמוֹר וַיֵּשֶׁב אֶרְצָה
 מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מִטָּה הָאֱלֹהִים בְּדָו: —
 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה הַמַּדְבֵּרָה
 28 וְיֵלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקֵ־לוֹ: וַיֵּבֶךְ מֹשֶׁה
 לְאַהֲרֹן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוּ וְאֶת־כָּל־
 29 הָאֲתָתָת אֲשֶׁר צִוְּהוּ: וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת־
 30 כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶת־כָּל־
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֲתָתָת
 31 לְעֵינֵי הָעָם: וַיֵּאֱמֹן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּכְרָאָה אֶת־עֵינָם: וַיִּקְרְאוּ וַיִּשְׁמְעוּהוּ:
 C. 5. וַיֹּאחֲזוּ בְּאֵז מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעֲפָרָה כֹּה־אָמַר
 I. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיְחַטּוּ לִי בַּמִּדְבָּר:
 12 וַיֹּאמֶר פְּרַעֲפָרָה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אִישְׁמַע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח
 אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־דַעַתִּי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל
 3 לא־אִשְׁלַח: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם נִקְרָא עֲלֵינוּ גִלְגָּלָה
 נָא דַרְךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְכָּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 4 פֶּן־יִפְגְּעוּ בְּדַבְּרוֹ אוֹ בְּהַרְבֵּי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִלֶּךְ
 מִצְרַיִם לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרֹשׁוּ אִם־הָעָם מַמְעִשׂוּ
 5 לָבוֹ לִסְבֹּלְתֵיכֶם: וַיֹּאמֶר פְּרַעֲפָרָה הֵן רַבִּים עָמָה עִם
 6 הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתְתֶּם אֹתָם מִסְבֹּלְתָם: וַיְצַו פְּרַעֲפָרָה בְּיָוִם
 7 הַהוּא אֶת־הַחֲנֹשִׁים נְעָם וְאֶת־שֹׁמְרֵי הָאָמָר: לֹא
 תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבוֹן לָעָם לִלְבֹּן הַלְבָנִים כִּתְמוּל
 8 שְׁלֹשָׁם הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבוֹן: וְאֶת־מִתְכַנְּתֵי
 הַלְבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוּל שְׁלֹשָׁם תִּשְׁמָו
 עֲלֵיהֶם לֹא תִרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים הֵם עַל־כֵּן הֵם
 לְעַקְמִים

צעקום לאמור נלכה נזבחה לאלהינו: תבכד העבדה
 על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר:
 10 ויצאו נגשי העם ושמרו ויאמרו אל העם לאמר
 11 כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: אתם לבו
 קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
 מעבדתכם דבר: ויפין העם ככל ארץ מצרים
 12 לקשש קש לתבן: והנגשים אצים לאמר כלו
 13 מעשיכם דברי יום ביומו כאשר בהיות התבן: ויכו
 14 שמרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה
 לאמר מדוע לא כליתם הקבם ללבן בתמול
 שלשם גם תמול גם היום: ויכאו שמרי בני
 15 ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה
 לעבדי: תבן אין נתן לעבדי ולבנים אמרים לנו
 16 עשו והנה עבדיך מכים ותטאת עמך: ויאמר
 17 נרפים אתם נרפים על-כן אתם אכרים נלכה
 18 נזבחה ליהוה: ועמה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם
 19 ותבן לבנים תתנו: ויראו שמרי בני ישראל אתם
 20 פרע לאמר לא תגרעו מלבניכם דברי יום ביומו:
 ויפגעו את משה ואת אהרן נציבים לקראתם
 21 בצאתם מאת פרעה: ויאמרו אלהם ירא יהוה
 עליכם וישפט אשר הבאשתם את-דיחנו בעיני
 22 פרעה ובעיני עבדיו לתת-חרב בידם להרגנו: וישב
 משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם
 23 הזה למה זה שלחתני: וכאז באתי אל פרעה
 לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת
 את עמך: ויאמר יהוה אל משה עתה תראה
 C. 6
 v. 1
 אשר אנעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה
 יגרשם מארצו: וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו
 אני

3 אֲנִי יְהוָה: וְאַרְאֶה אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-
 4 יַעֲקֹב כֹּאֵל שְׂדֵי וְשֵׁמִי יְהוָה לֹא נִדְרַעְתִּי לָהֶם: וְגַם
 הִקְחֹתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתָּם לְתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ
 5 כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר-יָרְדוּ בָהּ: וְגַם אֲנִי
 שָׁמַעְתִּי אֶת-נְאֻמַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם
 6 מִעֲבָדִים אִתָּם וְאָמְרוּ אֶת-בְּרִיתִי: לָכֵן אָמַר
 לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם מִמִּצְרַיִם
 7 מִמִּצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אִתְּכֶם מִעֲבָדֵיכֶם וְנִאֲלַמְתִּי
 לִי לְעַם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְיִדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אִתְּכֶם מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם:
 8 וְהִבֵּאתִי אִתְּכֶם אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַלְתִּי אֶת-יְהוָה
 לְתֵת אֶתְּךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַעֲקֵב וְנִתַּתִּי אֶתְּךָ
 9 לְכֶם מִדְּרֹשָׁה אֲנִי יְהוָה: וְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן-אֵל-כְּנָעַן
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצֵר דִּוְיָ וּמִמִּעֲבָדָה
 10 קִשָּׁה: וְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כֹּה דַבֵּר
 אֶל-פְּרַעְפְּרֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְיִשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 12 מִמִּצְרָיִם: וְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי-
 יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי וְאַתָּה יְשַׁמְעֵנִי פְרַעְפְּרֵה וְאַתָּה
 13 עֲלֵךְ שַׁפְּתַיִם: וְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
 וְצֹוּם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל-פְּרַעְפְּרֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם: —
 14 וְהִזְקֵן לֵב פְּרַעְפְּרֵה וְלֹא שָׁמַע אֶתְּכֶם כַּאֲשֶׁר דַּבֵּר
 15 יְהוָה: — וְהָיָה בְּחֹצֵי הַלַּיְלָה וְיַתְּוָה הַכֹּהֵן כָּל-כְּבוֹד
 16 הָאֶרֶץ מִצְרַיִם מִכְּבֹד פְּרַעְפְּרֵה הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ עַד
 17 כְּבוֹד הַשֵּׁבִי אֲשֶׁר כְּבִית הַבּוֹר וְכָל כְּבוֹד בְּהֵמָה:
 18 וְכָל פְּרַעְפְּרֵה לַיְלָה הוּא וְכָל-עַבְדָּיו וְכָל-מִצְרַיִם
 19 וְהָיָה צִעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי-אֵין בַּיּוֹם אֲשֶׁר
 20 אֵין-שֵׁם

C. 7.

v. 13

C. 12

v. 29

- אִין שֵׁם מֵת: וּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לֵילָה וַיֹּאמְרוּ
 קִוְמוּ צִאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדַבְּרֵכֶם: גַּם־צִוְּיִנְכֶם 31
 גַּם־בְּקִרְבֵּי קָחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבְרַבְתֶּם
 גַּם־אֵתִי: וַתְּחַזֵּק מִצְרַיִם עַל־הָעַם לְמַחֵר לְשַׁלְּחֵם 32
 מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ בְּלִבָּם מֵתִים: וַיֵּשֶׂא הָעַם 33
 אֶת־בְּצֻקָּם מִרַם וַחֲמִץ מִשְׂאֵתָם צָרִיחַ בְּשַׁמְלַתָם
 עַל־שִׁבְכֵם: וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדַבַּר מֹשֶׁה 34
 וַיֵּשְׂאוּ מִמִּצְרַיִם כֶּל־כֶּסֶף וְכֶלֵי זָהָב וּשְׂמֹלֹת: וַיהוָה 35
 נִטַּן אֶת־הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׂאֲלוּם וַיַּצְלִלוּ
 אֶת־מִצְרַיִם: וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעַמְסֵס סִבְתָּהּ 36
 כִּשְׁש־מֵאוֹת אֶלֶף רִגְלֵי הַנְּבָרִים לְבַד מִמֶּנּוּ:
 וְגַם־עָרַב רַב עִלָּה אִתָּם וַצֹּאן וּכְבֹד מִקֶּנֶה בְּבַד 37
 מְאֹד: וַיֹּאפֹּו אֶת־הַבְּצֻק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם 38
 עֲנֹת מֵצוֹת כִּי לֹא הֵמָּךְ כִּי־נָרְשׂוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא
 יָבִלוּ לְהַתְּמַהֲמֶה וְגַם־צָהָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם:
 וּמוֹשֶׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים 39
 שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וַהֲיִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים 40
 שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַהֲיִי בַעֲצֻם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ
 כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: לֵיל וּשְׁמַרִים הוּא 41
 לַיהוָה לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה
 לַיהוָה שְׂמִרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם: — וַהֲיִי C.13.
 בַּשָּׁנָה פָּרַעַה אֶת־הָעַם וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ v.17.
 אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרֹב הוּא כִּי אֶמַר אֱלֹהִים
 פֹּרְיָנָהם הָעַם בְּרֵאשִׁית מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָה: וַיִּפַּךְ 18
 אֱלֹהִים אֶת־הָעַם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים
 עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה 19
 אֶת־עֲצֻמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשָּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל

ישראל לאמר פקד פקד אלהים אתכם והעליתם
 20 את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסגרת וחנו באתם
 21 בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד
 ענן לנהלם בלילה בעמוד אש להאיר להם
 22 ללכת יומם ולילה: לא ימוש עמוד הענן יומם
 C. 14 ובעמוד האש לילה לפני העם: ודבר יהוה אל משה
 v. 1. לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו וחנו לפני פי
 2 ההרית בין מדין ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו
 3 על הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם
 4 בארץ סגור עליהם המדבר: והוקמתי את לב פרעה
 5 וברף אחריהם ואבדנה בפרעה ובכל חילו וידעו
 6 מצרים כי אני יהוה ועשיתי כן: ויגד למלך מצרים
 7 כי ברח העם והתפך לבב פרעה ועבדו אל העם
 8 ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
 9 מעברנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו:
 10 וינקה שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
 11 ושלשם על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך
 12 מצרים וירדף אחר בני ישראל ובני ישראל וצאים
 13 בגד רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם
 14 הנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו
 15 על פי ההרית לפני בעל צפון: ופרעה הקריב
 16 וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע
 17 אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה:
 18 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים
 19 לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
 20 ממצרים: הלא היה תדבר אשר דברנו אלך
 21 במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי
 22 טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: ויאמר
 משה

משה אל העם אל תראו התיצבו וראו את
 ישועת יהוה אשר עשה לכם היום כי אשר ראיתם
 את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם:
 יהוה ירחם לכם ואתם תהרשו: ויאמר יהוה¹⁴⁻¹⁵
 אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל
 ויסעו: ואתה הרם את מסך ונטה את ידך¹⁶
 על הים ובקעו ויבאו בני ישראל בתוך הים
 ביבשה: ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו¹⁷
 אתריהם ואכבה בפרעה ובכל חילו פרכו
 ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה בהפכתי¹⁸
 בפרעה פרכו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים ההלך¹⁹
 לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן
 מפניהם ועמד מאחריהם: ויבא בן א מחנה מצרים²⁰
 ובן מחנה ישראל יהי הענן והחשך ויאר את הלילה
 ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויש משה²¹
 את ידו עד הים וילך יהוה את הים ברוח
 קדים עזה כל הלילה וישם את הים להרבה
 ובקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה²²
 והמים להם חומה מימנם ומשמאלם: וירדפו²³
 מצרים ויבאו אתריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו
 אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה²⁴
 אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה
 מצרים: ויסר את אפן מרכבתו וינהגו בכבדת²⁵
 ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם
 להם במצרים: ויאמר יהוה אל משה נטה²⁶
 את ידך על הים וישבו המים על מצרים
 על רכבו ועל פרשיו: ויש משה את ידו על הים²⁷
 וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים גסים לקראתנו
 וינער

28 וַיַּעַר יְהוָה אֶת־מַצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיִּשְׁבוּ הַיָּם
 וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְבֵּב וְאֶת־הַפְּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פְּרֹעֵה
 הַבְּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׂאָר בָּהֶם עַד־אֲהָר:
 29 וּבִנְיָ יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וּתְמִים לָהֶם
 30 חֲמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: וַיִּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם
 31 מֵרֵם עַל־שַׁפַּת הַיָּם: וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַמְּדַלָּה
 אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּדְאוּ הָעַם אֶת־יְהוָה
 וַיֹּאמְרוּ בְּיַהֲוָה וּבְמֹשֶׁה עֲבָדוּ:

§. 6.

Legislatio Sinaitica, Decalogus, praecepta
 nonnulla alia, atque publica benedictionis formula.

בְּהַדְּשׁ הַשְּׁלִישִׁי לַצֵּאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 2 מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַהוּא בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי: וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים
 וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיָּחֲזוּ בְּמִדְבַר וּסְחָר־שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֹדֵד
 3 הָהָר: וּמוֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה
 מִן־הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתֹאדַר לְבְנֵי
 4 יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאוּתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשֶׁר
 5 אֲתַכֶּם עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָבָא אֲתֶכֶם אֵלַי: וְעַתָּה
 אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמַעוּ דְּקוֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי
 וְהָיִיתֶם לִי סֹגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאֶרֶץ:
 6 וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי סֹמְלֶכֶת בְּלֶגְיוֹם וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה
 7 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא מֹשֶׁה
 8 וַיִּקְרָא לְזֻקְנֵי הָעָם וַיִּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
 9 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם וַיֹּדוּ וַיֹּאמְרוּ
 10 כָּל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע אֶת־דְּבָרֵי
 11 הָעָם אֶל־יְהוָה: — וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּרֵחַת הַבְּקָר
 וַיְהִי

ויהי קלות וברקים וענן כבד על ההר וקל שפרח נק
 מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויצא משה¹⁷
 את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו
 בתחתית ההר: וחר סיני עשן כולו מפני אשר ירד¹⁸
 עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד
 כל ההר מאד: — וידבר אלהים את כל הדברים^{C. 20}
 האלה לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך^{v. 1}
 מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים²
 אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה³
 אשר בשמים ו ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
 במים ו מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא
 תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת
 על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה⁶
 חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא⁷
 את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקח יהוה את
 אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום⁸
 השבת לקדשו: ששת ימים מעבד ועשית⁹
 כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך¹⁰
 לא תעשה כל מלאכה אשה ו ובנה ובתך
 עבדך ואמתך ובהמתך וגרה אשר בשערך: כי¹¹
 ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
 את הים ואת כל אשר נס ויגה ביום השביעי
 על כן ברך יהוה את יום השבת וקדשהו: כבוד¹²
 את אבך ואת אמך למען יצרכו ימך על
 האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תרצח:¹³
 לא תנאף: לא תגנב: לא תענה ברעך עד
 שקר: לא תחמד בית רעה לא תחמד אשת¹⁴
 רעה ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעה:
 וכל

15 וּבַל־הֵעֵם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְפָּדִים וְאֵת־
 קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֵת־הַהָר עֵשׂוּן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמִדוּ
 16 מִרְחֹק׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ
 וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃
 17 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לִבְעֻבּוֹר
 נָסוּת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבְעֻבּוֹר מַחִיָּה יִרְאֶתוּ
 עֲלֵי־פְנֵיכֶם לְכַלְתִּי תַחֲטְאוּ׃ — מִכָּה אִישׁ וּמֵת מוֹת
 17-15 וְיִוָּמָת׃ — מִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יִוָּמָת׃ — וּמְקַלֵּל
 אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יִוָּמָת׃ — גֵּר לֹא־תִזְנֶה וְלֹא
 C. 21 v. 12
 C. 22 v. 20.
 21 תִּלְחָצְנֶנּוּ כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ כָּל־אֲלֻמְנָה
 22 וַיִּתּוּם לֹו תַעֲנֹן׃ אִם־עָנָה תַעֲנֶה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֵק
 27 יִצְעֵק אֵלַי שָׁמַע אֲשַׁמַּע צַעֲקוֹתָיו׃ — אֱלֹהִים לֹא
 C. 23 v. 1.
 שׂוֹא אֶל־תִּשְׁתַּדֵּךְ עִם־רִשְׁעֵי לְהִית עַד חַמָּס׃
 2 לֹא־תַחֲרֹב אַחֲרֵי־רַבִּים לְרַעוּת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רֹב
 3 לְנִטְת אַחֲרֵי רַבִּים לְחַסֹּת׃ וְדָל לֹא תַתְּהַדֵּר בְּרִיבּוֹ׃
 4 כִּי תִפְגַּע שׂוֹר אִיבָךְ אוֹ חֲמֹר תַעֲנֶה חֶשֶׁב תִּשְׁכַּנּוּ לֹו׃
 5 כִּי־תִרְאֶה חֲמֹר שֶׁנֶּאֱדָר רַבִּין מַחֲת מִשְׂאוֹ וְהוֹדִלְתָּ
 6 מַעֲנִיב לֹו עֲנִיב מַעֲנִיב עִמּוֹ׃ לֹא תִמָּה מִשִּׁפְט אֲבוֹנָךְ
 7 בְּרִיבּוֹ׃ מִדַּבֵּר־שִׁקֵּר תִּרְחֹק וְגַן וְצִדִּיק אֶל־תִּתְּרֹג
 8 כִּי לֹא־אֲצִדִּיק רִשְׁעִי׃ וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְׁחָד
 9 יַעֲוֶר פְּקוּדִים וְיִסְמָךְ דַּבְּרֵי צִדִּיקִים׃ וְגֵר לֹא תִלְחָץ
 וְאַתָּם דַּעֲתֶם אֶת־נַפְשׁ חַיֵּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ
 L. 18 v. 4.
 5 תִּשְׁמְרוּ לְלִכְתַּת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיִּשְׁמְרֶתֶם
 אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתֶם הָאָדָם
 C. 19 v. 2.
 3 וַיְהִי בָהֶם אֲנִי יְהוָה׃ — קִדְשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי
 וַיְהִי אֱלֹהֵיכֶם׃ אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירְאוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי
 תִּשְׁמְרוּ

תשמרו אני יהוה אלהיכם: — לא תגנבו ולא 11
 תבזשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבעו 12
 בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה:
 לא תעשק את רעה ולא תגול לא תלן פעלת 13
 שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור 14
 לא תמן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא 15
 תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר
 פני גדול בצדק תשפט עמיתך: לא תלך רכיל 16
 בעמך לא תעמד על יבם רעה אני יהוה: לא 17
 תשא את אהיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
 ולא תשא עליו חטא: לא תקם ולא תטו 18
 את בני עמך ואהבת לרעה במוך אני יהוה: —
 מפני שיבה מקום ותורת פני זקן ויראת מאלהיך 32
 אני יהוה: וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו 33
 אותו: כאורח מכם יהיה לכם הגר ו תגר אתכם 34
 ואהבת לו במוך כי גרים הייתם בארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם: לא מעשו עול במשפט במדה 35
 במשקל ובמסורה: מאוני צדק אבני צדק אפת 36
 צדק וחיו צדק יתנה לכם אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ושמרתם 37
 את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם
 אני יהוה: — דבר אל אהרן ואל בני לאמר
 v. 23. 24 לה תברכו את בני ישראל אמור להם: בברכה
 יהוה וישמך: יאר יהוה ו פניו אליך ויחנך: 25
 26 ישא יהוה ו פניו אליך וישם לך שלום:

§. 7.

Sollemnis adhortatio Mosis ad cultum

Deo ex animo praestandum, cum repetitione
legum potissimarum — Moritur Mofes.

Deut.
C. I.
v. I.

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
5 בעבר הירדן — בעבר הירדן בארץ מואב הואיל
6 משה באר את התורה הזאת לאמר: יהוה
אלהינו דבר אלינו בהרב לאמר רב לכם שבת
7 בהר הזה: פנו! וסעו לכם ובאו הר האמרי
ואל כל שכנו בערבה בהר ובשפלה ובנגב
ובחוף הים ארץ הכנעני והלכנו עד הנהר הגדל
8 גדר פרת: ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
ורשו את הארץ אשר גשבע יהוה לאבתכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולדעים
9 אהריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא
10 אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה
אתכם והגבם היום ככוכבי השמים לרב:
11 יהוה אלהי אבותכם יספ עליכם ככם אלף פעמים
12 ויברך אתכם כאשר דבר לכם: איכה אישא לבדי
13 טרדכם ומשאכם ויריכם: הכו לכם אנשים
חכמים ונגנים ודעים לשבטיכם ואשמים בראשיכם:
14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת
15 לעשות: ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
ודעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים
ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרים
16 לשבטיכם: ואעזר את שפטיכם בעת ההוא
לאמר שמע בין אחיכם ושפטיהם צדק בין איש
17 ובין אחיו ובין גרו: לא תכירו פנים במשפט
בקטן

פקטן בגדל' משמעון לא תגורו מפני איש כי
 המשפט לאלתים הוא והדבר אשר יקשה מכם
 18 מקרבון אלי ושמעתי: ואצוה אתכם בעת ההוא
 את כל הדברים אשר מעשון: ונסע מהרוב
 19 וילך את כל המדבר הגדול והטרא שהוא אשר
 ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלינו
 אתנו וקרא עד קדש ברנע: ואמר אלכם באתם
 20 עד הר האמרי אשר יהוה אלינו נתן לנו: ראה
 21 נתן יהוה אליך לפניך את הארץ עלה רש
 כאשר דבר יהוה אליך אביתך לה אל תירא
 22 ואל תחת: ומקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה
 אנשים לפנינו ונחפור לנו את הארץ וישבו
 אתנו דבר את הדבר אשר נעלה בה ואת הערים
 23 אשר נבא אליהן: ויטב בעיני הדבר ואקח
 24 מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: ויפנו
 ויעלו ההרה ויבאו עד גבל אשבל וירגלו אותה:
 25 ויקחו בדם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו
 דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלינו נתן
 לנו: ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה
 26 אלהיכם: ומרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת
 יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
 27 האמרי להשמדנו: אנה ו אנהנו עלים אחינו המסו
 את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
 ובצורת בשמים ונס בני ענקים ראינו שם:
 28 ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם
 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
 29 ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם:
 30 ובמדבר אשר ראית אשר נשאת יהוה אליך
 31 כאשר

בְּאִשֶׁר יִשְׂאֵר אִישׁ אֶת־כַּנּוֹ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
32 הִלַּכְתֶּם עַד־בָּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וּבְדַבַּר הַזֶּה
33 אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ הַחֲלֵף לִפְנֵיכֶם
בְּדֶרֶךְ לַתּוֹר לָכֶם מְקוֹם לַחֲנֻתְכֶם בָּאֵשׁ׃ לַיְלָה
לִרְאֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכּוּ־בָהּ וּבְעֵנָה יוֹמָם׃
34 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְרָא וַיִּשְׁבַּע
35 לֵאמֹר׃ אִם־יִרְאֶה אִישׁ בְּאַנְשֵׁים הָאֵלֶּה הַדִּוֹר
הַרְעָה הוּא אֶת־הָאָרֶץ הַשׁוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת
36 לְאַבְרָהָם׃ זוֹלָתִי כָל־כֶּן יִפְנֶה הוּא יִרְאֶה
וְלֹ־אֲתֵן אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּרַךְ־בָּהּ וּלְבָנָיו עַן
37 אֲשֶׁר מֵלֵא אַחֲרַי יְהוָה׃ נִם־גִּי הַתְּאַנֵּף יְהוָה
בְּגִלְגָּלְכֶם לֵאמֹר נִם־אֲמַה לֹא־תִכָּא שֵׁם׃
38 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון הַעֲמִיד לִפְנֵיךְ הוּא יִכָּא שְׂמָה אֲתוּ
39 חֶזֶק כִּי־הוּא יַחֲלֶנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וּשְׂפָכֶם אֲשֶׁר
אַמַּרְתֶּם לְבִי יְהוָה וּבְנִיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם
פֹּכֵב וְרַע הֵמָּה יִכָּא שְׂמָה וְלָהֶם אֲתַנְנֶה וְהֵם יִירָשׁוּ׃
40 וְאַתֶּם פָּנֵי לָבָם וּסְעוּ בַּמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף׃
41 וַתַּעֲנֵנו וַתֹּאמְרוּ אֵלֵי הַטָּאֵנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה
וְנִלְחַמְנוּ כָּל־אֲשֶׁר־עִנּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַתַּחֲזִרוּ אִישׁ
42 אֶת־כַּנּוֹ מִלְחַמָּתוֹ וַתַּחֲזֵנוּ לַעֲלֹת הַהָרָה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלֵי אֲמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלְחַמְנוּ כִּי
43 אֵינִי בְקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגְּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם׃ וְאַדְבַּר
אֵלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתִּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וַתַּחֲזִרוּ
44 וַתַּעֲלוּ הַהָרָה׃ וַיֵּצֵא הָאֱמֹלִי הַיּוֹשֵׁב בְּהַר הַהוּא
לְקִרְיַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים
45 וַיִּבְרַחְתוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעַר עַד־חֲרֹמָה׃ וַתִּשְׁבוּ וַתִּבְכוּ
לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּקוֹלְכֶם וְלֹא הִאֲזִין
46 אֵלֵיכֶם׃ וַתִּשְׁבוּ בְקָרֵשׁ יָמִים רַבִּים בְּיָמִים אֲשֶׁר
יִשְׁכַּתֶּם׃

וישבתם: ונפן ונסע המדברה הרה: יס־סוף כאשר. C. 2.
 דבר יהוה אלי ונסב את הרה שעיר ימים רבים: v. 1.
 ויאמר יהוה אלי לאמר: רב לכם סב את הרה. 2.3
 הנה פנו לכם צפנה: ואת העם צו לאמר אתם 4
 עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר
 ויראו מכם ונשמרתם מאד: אל תתגרו בם כי 5
 לא אתו לכם מארצם עד מרבך כף רגל
 כי ירשה לעשו נתי את הרה שעיר: אכל תשברו 6
 מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם
 בכסף ושתייתם: כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה 7
 ידך ובע לכתך את המדבר המדל הנה זה ארבעים
 שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: ונעבר 8
 מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדבר
 הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר הרה
 כדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב 9
 ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתו לך מארצו
 ירשה כי לבני לוט נתת את ער ירשה: —
 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל 13
 זרד: והימים אשר הלכנו מן מקדש ברנע עד 14
 אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה
 עריתם כל הדור אנשי המלחמה מקרב 15
 המחנה כאשר נשבע יהוה להם: וגם ירהוה 15
 היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמים: ויהי 16
 כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב
 העם: וידבר יהוה אלי לאמר: אמה עבר היום 17-18
 את גבול מואב את ער: וקרבת מיל בני עמון 19
 אל תצרים ואל תתגר בם כי לא אתו מארץ
 בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתה ירשה: —
 קומו

24 קומו סעו ועברו ארת עתל ארנן ראה נתמי בדרך
 את סיון מלך השבון האמרי ואת ארצו התל
 25 רש והתגר בו מלחמה: היום הזה אהל תת פחדך
 ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר
 26 ישמעון שמעך ורגעו והלו מפגך: ואשלח מלאכים
 ממדבר קדמות אל סיון מלך השבון דברי שלום
 27 לאמר: אעברה בארצך בדרך בדרך אלה לא אסור
 28 ימין ושמאל: אכל בבסר משגלתי ואכלתי ומים
 29 בבסר תמן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: באשר
 עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים
 הישבים בער עד אשר אעבר את מרחן אל
 30 הארץ אשר יהיה אלהינו נתן לנו: ולא אכה
 סיון מלך השבון העברנו בו כה הקשה יהיה
 אלהיך את דוחו ואמין את לבבו למען מתו בדרך
 31 ביום הזה: ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת
 לפניך את סיון ואת ארצו התל רש לרשת
 32 את ארצו: ויצא סיון לקראתנו הוא וכל עמו
 33 למלחמה והצה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונגף
 34 אתו ואת בניו ואת כל עמו: ונלכד את
 כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם
 35 והנשים והטף לא השארגו שריד: רק הבחמה
 36 בגוננו לנו ושלל הערים אשר לברנו: מערער
 אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל וער
 הנלעד לא היתה קריה אשר שובה ממנו את הנל
 37 נתנו יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בני עמון
 לא קרבת כל יד נחל יבן וערי ההר וכל
 C. 3. v. 1. אשר צוה יהוה אלהינו: נגפן ונעל דרך הכשן
 ויצא עוג מלך הכשן לקראתנו הוא וכל עמו
 למלחמה

- למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו 2
 כי בדרך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיוח מלך האמורי אשר
 יושב בחשבון: ויתן יהוה אלהינו בידנו גם 3
 את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו
 עד בלתי השאיר לו שריד: ונלקח את 4
 כל עדיו בערת תהוה לא היתה קריה אשר
 לא לקחנו מאתם ששים עיל כל הכל ארוב
 ממלכת עוג בבשן: — ואצו אתכם בעת ההוא 18
 לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת
 לרשתה תלוצים מעברו לפני אהיכם בני ישראל
 כל בני חיל: רק נשיכם ומפכם ומקנכם ידעתי 19
 כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם:
 עד אשר יגים יהוה לאהיכם ככם וירשו גם הם 20
 את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם בעבר
 הירדן ושבתם איש לרשתו אשר נתתי לכם:
 ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עינך הראת 21
 את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים
 האלה בן יעשה יהוה לכל ממלכות אשר אתה
 עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא 22
 הנלחם לכם: ואתחנן אל יהוה בעת ההוא 23
 לאמר: אדוני יהוה אמתה החלית להראות את 24
 עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל
 בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשך וכגבורתך:
 אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר 25
 בעבר הירדן ההר הטוב הזה וסלכנו: ויתעבר 26
 יהוה כי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי
 בכי לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עליה 27
 ראש

ראש הפסגה ושוא עניך ימה ועפנה ותמנה
 ומורחה וראה בעיניך כי לא מעבר את תורהו
 28 הנה: וצו את יהושע וזקניו ואמרו כי הוא
 יעבר לפני העם הזה והוא יחיל אותם את הארץ
 29 אשר תראה: ונשב בנאי מול בית פעור:
 c. 4. ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
 i. v. אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר יהיה אלהי אבותיכם נתן
 2 לכם: לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
 ולא תגרעו מפני לשמר את מצות יהוה אלהיכם
 3 אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראוה את אשר
 עשה יהוה כבעל פעור כי כל האיש אשר חלה אחרי
 4 בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרנך: ואתם
 5 הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: ראה
 לפירתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה
 אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים
 6 שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא
 חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון
 את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
 7 הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
 קרבים אלו ביהוה אלהינו בכל קראנו אליו:
 8 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
 ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:
 9 רק השמר לה ושמו נפשך מאד פן תשכח
 את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך
 10 כל ימי חייך והדעתם לכנף ולכנף בנגי: ויום
 אשר עמד לפני יהוה אלהיך בחרב באמר
 יהוה אלי תקהל לי את העם ואשמע את דברי
 אשר

אשר ילמדון ליראה אתי כל הַיָּמִים אֲשֶׁר חָם
 הַיָּמִים עַל־הַתְּאֵדָמָה וְאֶת־כְּנִיחָם יִלְמְדוּן וְתִקְרְבוּן ¹¹
 וְתַעֲמִדוּן מִחַת הַהָר וְהָהָר כַּעַר בְּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם
 הַשָּׁדָי עֵינָיו וְעַרְפָּל וַיִּדְבֹר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֲשׁוּ ¹²
 קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שְׁמַעִים וְתִמְוֶנָה אֵינְכֶם רֹאִים
 וְזִלְתוּ קוֹל וַיִּגַּד לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם ¹³
 לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיְכַתְּבֶם עַל־שְׁנֵי לְחֹת
 אֲבָנִים וְאֶת־צִוֶּה יְהוָה בְּעַת הַהוּא לְלַמַּד אֶתְכֶם ¹⁴
 הַקּוֹס וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם אֲתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם
 עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד לִנְפְשֵׁיכֶם ¹⁵
 כִּי לֹא רֹאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בַּיּוֹם דְּבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם
 בְּהַרְבֵּ מִתּוֹךְ הָאֲשׁוּ פֶן־תִּשְׁחַתּוּן וְעֲשִׂיתֶם לָכֶם ¹⁶
 פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל־סֶמֶל תְּבַנִּית זָכָר אוֹ נִקְבָּה תְּבַנִּית ¹⁷
 כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תְּבַנִּית כָּל־צִפּוֹר כָּנָף
 אֲשֶׁר תִּעֹף בַּשָּׁמַיִם תְּבַנִּית כָּל־רֶמֶשׂ בְּאֲדָמָה ¹⁸
 תְּבַנִּית כָּל־דְּגַי אֲשֶׁר־בַּיָּם מִתַּחַת לְאֶרֶץ
 וּפֶן־תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַיְשִׁימָה וְרֹאִית אֶת־הַשָּׁמַיִם ¹⁹
 וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 וְנִבַחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעַבַדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲתֶם לְכָל־הַעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶתְכֶם לִקְחָה יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר תִּבְרוֹל ²⁰
 מִמִּצְרַיִם לְהִזִּית לֹו לְעַם גְּחֹלָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיְהוֶה ²¹
 הַתְּאֵנָף־בִּי עַל־דְּמִרְוֹכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבֹר
 אֶת־הַיָּרְדֵן וּלְבַלְתִּי־כֹא אֶל־הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ גְּחֹלָה בִּי אֲנִי מֵת ²²
 בְּאֶרֶץ הַזֶּה אֲנִי עֹבֵר אֶת־הַיָּרְדֵן וְאֲתֶם עֹבְרִים
 וְרִשְׁתֶּם אֶת־הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת הַשְּׁמִינִי ²³
 לָכֶם פֶּן־תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 בְּרִית

ברת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר עוד
 24 יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך איש אכלה הוא אל
 25 קנאי: כי תולד בנים ובני בנים וגושנחתם
 בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
 26 הדג בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: העדתי לכם
 היום את השמים ואת הארץ כי אגד תאבדון
 מהר מעל הארץ אשר אתם עבדים את ה' יהוה
 שמה לרשתה לא תאריכו ימים עליה כי
 27 השמר תשמרון: והפיץ יהוה אתכם בעמים
 וגשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
 28 אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי
 אדם עין ואזן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא
 29 יאכלו ולא יריחו: ובקשתם משם את יהוה אלהיך
 ומצאת כי תדרשנו ככל לבבך ובכל נפשך:
 30 צדק לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
 31 וישבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כי אל
 רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח
 32 את ברית אבתך אשר נשבע להם: כי שאל נא
 למים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר
 ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים
 ועד קצה השמים הנקיה בדבר הגדול הזה אז
 33 תשמעו בקומו: השמע עם קול אלהים מדבר
 34 מתוך האיש כאשר שמעת אתה ויהי: או
 הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי
 במסת באתת ובקופתים ובמלחמה ובד תוקח
 וביוצע וטוה ובמזואים גדלים ככל אשר עשה
 35 לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת
 לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו:
 מן השמים

מן השמים השמיעה את קלו ליסרה ועל הארץ
 הראה את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
 האש: ומחת כי אהב את אבתיו ויבחר בזרעו
 אחריו ויצאך בפניו בכהו הגלל ממצרים:
 להוריש גוים גדלים ועצמים ממה מפנה להביאך
 לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת
 היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 ושמרת את חקו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך
 היום אשר יטב לך ולבנך אחריו ולפען מארה
 ימים על הארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך
 כל היום: — ויקרא משה אל כל ישראל:
 ויאמר אלהם שמע ישראל את התקום ואת
 המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם
 אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו כרת עמנו
 ברית נהרב: לא את אבתנו כרת יהוה את
 הברית הזאת כי אמתו אנהו אלה פה היום כלנו
 היום: פנים | בפנים דבר יהוה עמכם בחר מתוך
 האש: אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא
 להניד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש
 ולא עליכם בחר לאמר: אנכי יהוה אלהיך
 אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא
 תעשה לך פסל | כל תמונה אשר בשמים |
 ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים | מתחת
 לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
 אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על
 בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנא: ועשה
 חסד

מצותיו ק' II חסד לא לפים לאהבי ולשמרי מצותיו: לא תשא
 את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא יקה יהוה
 12 את אשר ישא את שמו לשוא: שמור את יום
 13 השבת לקדשו כאשר צוה! יהוה אלהיך: ששת
 14 ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי
 שבת! ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
 אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך
 וכל בהמתך וגרה אשר בשעריך למען ינוח
 15 ועבדך ואמתך כמור: וזכרת כי עבד ה' אתה ו
 בארץ מצרים ויצאה יהוה אלהיך משם ביד
 חזקה ובזרע גסה על כן צוה יהוה אלהיך
 16 לעשות את יום השבת: כפי את אבך ואת
 אבך כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריך ימך
 ולמען יטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
 17 לך: לא תרצח: ולא תנאף: ולא תגנב:
 18 ולא תענה ברעך עד שוא: ולא תחמד אשת רעך
 ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו
 19 וחמורו וכל אשר לרעך: את הדברים האלה דבר
 יהוה אל כל קהלתם בהר סיני האש העשן
 והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות
 20 אבנים ויתנם אלי: ויהי בשמעכם את הקול מתוך
 החשה והחר בער באש ותקרבוני אלי כל ראשי
 21 שבטים וקנינים: ומאמרו הוה ראני יהוה אלהינו
 את עבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך
 האש היום הוה ראינו כי ידבר אליהם את האדם
 22 ונוי: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה
 הזאת אם יספים! אנהנו לשמע את קול יהוה
 23 אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע קול
 אלהים

אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי:
 קרב אמה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו 24
 ואת הדבר אלנו את כל אשר ידבר יהוה
 אלהינו אליך ושמעני ועשינו: וישמע יהוה את קול 25
 דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי ששמעתי
 את קול דברי העם הזה אשר דברו אלי הטיבו
 כל אשר דברו: מי יתן והיה לכם זה להם 26
 לראה אתי ולשקור את כל מצותי כל הימים
 למען יטב להם ולבניהם לעלם: לך אכור להם 27
 שובו לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמד ואדברה 28
 אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר
 תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה:
 ושבתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם 29
 לא תכרו ימין ושמאל: בכל הדרך אשר צוה יהוה 30
 אלהיכם אתכם תלכו למען תקוין וטוב לכם
 והארכתם ימים בארץ אשר תירשון: ואת 6
 המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם
 ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עכרים
 שמה לרשתה: למען תירא את יהוה אלהיך 2
 לשמו את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה
 אמה ובנה ובן-בנה כל ימי חגיך ולמען יארכו
 ימך: ושמעת ישראל ושמת לעשות אשר יטב 3
 לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי
 אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: שמע ישראל 4
 יהוה אלהינו יהוה אחד: ואתתם את יהוה 5
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך:
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום 6
 על לבבך: ושננתם לבנה ודברתם גם בשבתך
 כביתך

8 כִּבְיַתְךָ וּבְלִבְתֶּךָ בְּדֹרֶךְ וּבְשִׁבְכֶךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
 9 לְאֹזֶן עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַפְּתַת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
 10 עַל־מַזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: וְהָיָה כִּי־יִבְיָאָךָ אֲנִי
 וְהָיָה אֱלֹהֶיךָ אֵל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע לְאַבְרָהָם
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְהַחֲלִיף לָהֶם עֵרִים וְגִדְלוֹת וְטָבַחַת
 11 אֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָ: וּבְתִיבִים מְלֵאִים כָּל־טוֹב אֲשֶׁר
 לֹא־מָלְאַתְּ וּבְרֹת הַצּוֹבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ בְּרָמִים
 12 וְיוֹתִים אֲשֶׁר לֹא־נִמְעַת וְאֶכְלֶת וְשִׁבַעְתָּ: הַשְׁמֹר
 לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךָ מֵאֶרֶץ
 13 מִצְרַיִם מִכַּיִת עֲבָדִים: אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא
 14 וְאִתּוֹ תַעֲבֹד וּבְשֵׁמוֹ תִשְׁבַּע: לֹא תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים
 15 אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם: כִּי אֵל
 16 כִּנְיָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִדְבַר פֶּן־יִחַר אַף־יְהוָה
 וְהִשְׁמִדְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: לֹא תִסָּפֹר
 17 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בְּמִסְפָּח: שְׁמֹר
 תִשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעַד־תִּי וְחֻקֵּי
 18 אֲשֶׁר צִוָּךְ: וַעֲשִׂיתָ תִישָׁר וְחָטוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לַמַּעַן
 יִטֹּב לָךְ וּכְבֹאֵת וּנְרִשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־
 19 נִשְׁבַע יְהוָה לְאַבְרָהָם: לְבָרְךָ אֶת־כָּל־אֲבִיךָ
 20 מִפְּנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר
 לֵאמֹר מָה הָעֵדוּת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה
 21 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתֶכֶם: וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ עֲבָדִים הָיִינוּ
 לְפָרֹעַ בְּמִצְרַיִם וְיִצְיָאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה:
 22 וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרַעִים אֲנִי בְּמִצְרַיִם
 23 בְּפֹרְעָה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: וְאוֹתֵנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם
 לַמַּעַן תָּבִיא אֹתֵנוּ לְהַחֲלִיף לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע
 24 לְאַבְרָהָם: וְיִצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים
 הַאֲשֶׁר לְרָאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ
 כָּל־

כל הימים לחיותנו כהיום היום: ועדקה תהיה לנו 25
 כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני
 יהוה אלהינו כאשר צונו: — ועמה ישראל מה C.10
 יהוה אלהיה שאל מעמך כי אם לראות את v.12
 יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאחבה אתו
 ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:
 לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי 13
 מצוה היום לטוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים 14
 ושמי השמים הארץ וכל אשר פה: רק באבתך 15
 חשק יהוה לאחבה אותם ויבחר בורעים אחרים
 בכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת 16
 לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם 17
 הוא אלו האלהים ואדני האדנים האל הגדל
 הגבול והגורא אשר לא ישא פנים ולא יבח שחד:
 עשה משפט היום ואלמנה ואתב נר לתת לו לחם 18
 ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ 19
 מצרים: את יהוה אלהיך תירא אתו מעבד 20
 וכן תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא 21
 אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת
 הגוראת האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש 22
 ירדו אבתך מצרימה ועמה שמך יהוה אלהיך
 ככוכבי השמים לרב: ואהבת את יהוה אלהיך C.11
 ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו v.1
 כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם 2
 אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה
 אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ורעו הנטויה:
 ואת אמתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים 3
 לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה 4
 להול

לחיל מצרים לסוכיו ולרכבו אשר הציף את-מ
 ים-סוף על-פניהם בדרפם אחריכם ויאבדם יהוה
 5 עד היום הזה: ואשר עשה לכם במדבר עד-באכם
 6 עד-המקום הזה: ואשר עשה לדתן ולאבילים בני
 אליאב בן-ראובן אשר פצתה הארץ את-פה
 ומבלעם ואת-במיתים ואת-אחלהם ואת
 כל-היקום אשר ברגליהם בקרב כל-ישראל:
 7 כי עיניכם הראת את כל-מעשה יהוה הגדל אשר
 C. 34 עשה: — ועל משה מערכת מואב אל-הר נבו
 v. 1. ראש הפסגה אשר על-פני ירדו ויראהו יהוה
 2 ואת-כל-הארץ את-הגלעד עד-דן: ואת
 כל-גפתלי ואת-ארץ אפרים ומנשה ואת
 3 כל-ארץ יהודה עד הים האחרון: ואת-הנגב
 ואת-הפלך בקעת ירדו עיר התמרים עד-צער:
 4 ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר נשבעתי
 לאבותם ליצחק וליעקב לאמר לירעה את-גנה
 5 הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר: וימת שם משה
 6 עבד-יהוה בארץ מואב על-פי יהוה: ויקבר אתו
 בני בארץ מואב מול בית פעור ולא-ידע איש
 את-קברתו עד היום הזה:

§. 8.

Josua a Deo constitutus, Israelitas per
 Jordanem ducit. Senex exhortatur Israelitas,
 vt Deum colerent verum.

Josua
 C. I.
 v. I.

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה
 2 אל-יהושע בן-נון משרת משה לאמר: משה
 עבדי מת ועמתי קיום עבר את-הירדן הזה אמרו
 וכל-

וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם
 לבני ישראל: כל מקום אשר תדרוך בך ויגלכם 3
 בו לכם נתמיו כאשר דברתי אל משה: מה מדבר 4
 ומלכנון הזה ועד הנחר / הגדול נהר פרת כל
 ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה
 ויבולכם: לא יתעב איש לפניך כל ימי חגיך 5
 כאשר היתי עם משה אהיה עמך לא ארפק
 ולא אעוּבך: חוק ואמץ כי אמה תנחול את 6
 העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת
 להם: רק חוק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל 7
 התורה אשר צוה משה עבדי אל תסור ממנו
 ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר חלק:
 לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והיית בו יזמם 8
 ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו
 כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: —
 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה 3
 יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים 5
 לאמרו שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו
 את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר יהוה 7
 אל יהושע היום הזה אהל גדלך בעיני כל ישראל
 אשר ידעו כי כאשר היתי עם משה אהיה עמך:
 ואמה תצוה את הכהנים וישאו ארון הברית 8
 לאמרו כבאכם עד קצה מי הירדן ביהן מעמדו:
 ויאמר יהושע אל בני ישראל נשו הנה ושמעו 9
 את דברי יהוה אלהיכם: ויאמר יהושע בואת 10
 מרעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם
 את הקנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי
 ואת הגרזשי והאמרי והיבוסי: הנה ארון הברית 11
 ארון

E

12 אָרֹן כֹּל־הָאָרֶץ עִבְרֵי לְפָנֶיכֶם בִּירְדֵּן: וְעַמָּה קָמוּ
 לָכֶם שְׁנֵי־עֶשֶׂר אִישׁ מִשְׁכַּמֵּי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד
 13 אִישׁ־אֶחָד לְשֹׁכֵט: וְהָיָה בְּנֹנָה כְּפֹת רִגְלֵי
 הַתְּהַנִּים נִשְׂאֵי אָרֹן יְהוָה אָרֹן כֹּל־הָאָרֶץ בְּמִי
 תִּירָדוּ מִי תִירָדוּ יִבְרַתֶּן הַמַּיִם הַיְּרֵדִים מִלְּמַעְלָה
 14 וְנִשְׁמְדוּ גַד אֶחָד: וַיְהִי בְּנִסְעַת הָעָם מֵאֶחָלֵיהֶם
 לְעִבְרֵי אֶת־הַיְּרֵדוֹן וְהַתְּהַנִּים נִשְׂאֵי הָאָרֹן הַכְּרִית
 15 לְפָנֵי הָעָם: וּכְבוֹא נִשְׂאֵי הָאָרֹן עַד־הַיְּרֵדוֹן וְרִגְלֵי
 הַתְּהַנִּים נִשְׂאֵי הָאָרֹן נִטְבְּלוּ בַקֶּצֶה הַמַּיִם וְהַיְּרֵדוֹן
 16 מָלֵא עַל־כָּל־גְּדֻדָּיו כֹּל יְמֵי קָצִיר: וְנִשְׁמְדוּ הַמַּיִם
 הַיְּרֵדִים מִלְּמַעְלָה קָמוּ גַד־אֶחָד הַרְחֵק מְאֹד פְּאָדָם
 הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד אֶרְצוֹ וְהַיְּרֵדִים עַל יַם הַשְּׂבֵבָה
 יַם־הַמֶּלֶח תָּמֹד נִכְרַתוּ וְהָעָם עָבְרוּ נֹגַד יְרֵחוֹ:
 17 וְנִשְׁמְדוּ הַתְּהַנִּים נִשְׂאֵי הָאָרֹן כְּרִית־יְהוָה בְּחַרְבָּה
 בְּתוֹךְ הַיְּרֵדוֹן הַכֵּן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בְּחַרְבָּה עַד
 אֲשֶׁר־תָּמֹד כָּל־הַגּוֹי לְעַבְדוֹ אֶת־הַיְּרֵדוֹן: —
 C. 23. וַיְהִי מִיָּמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר־הֵנִיחַ יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
 V. 1. מִכָּל־אֵיבֹהֶם מִסְּבִיב וַיְהוֹשֶׁעַ זְקֵן פֶּאֶר בְּיָמָיו:
 2 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְכָל־יִשְׂרָאֵל לִזְבֹּנָיו וּלְרֵאשֵׁיו וּלְשֹׁפְטָיו
 וּלְשֹׁמְרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי וְקָנְתִי בָאתִי בְיָמָיו:
 3 וְאַתֶּם רְאִיתֶם אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֲלֵיהֶם
 לְכָל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
 4 הַנִּלְחָם לָכֶם: רְאוּ הַפְּלִתִי לָכֶם אֶת־הַגּוֹיִם
 הַנִּשְׂאָרִים הָאֵלֶּה בְּנַחֲלָה לְשֹׁכְמֵיכֶם מִן־הַיְּרֵדוֹן
 וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הַכְּרַתִּי וְהַיּוֹם הַגָּדוֹל מְבוֹא
 5 תִּשְׁמָשׁ: וַיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא יְהַדְּפֶם מִפְּנֵיכֶם
 וְהוֹרִישׁ אֹתָם מִלְּפָנֶיכֶם וַיִּרְשֶׁתֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
 6 הַגֹּר וַיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָכֶם: וַתּוֹקְמֶם מְאֹד לְשֹׁמֵר
 וּלְעֹשׂוֹת

ולעשות את כל־הכתוב בספר תורת משה לבלתי
 סור ממנו ימין ושמאל: לבלתי־בוא בגוים 7
 האלה הנשארים האלה אתכם וכשם אלהתם
 לא־תזכירו ולא תשבעו ולא תעבדום ולא
 תשתחוו להם: כי אם־ביהוה אלהיכם תדבקו 8
 כאשר עשיתם עד היום הזה: ונורש יהוה מפניכם 9
 גוים גדלים ועצומים ואתם לא־עמד איש בפניכם
 עד היום הזה: איש־אחר מכם ידבר־אלך כי 10
 יהוה אלהיכם הוא מנלחם לכם כאשר דבר לכם:
 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאתבה את־יהוה 11
 אלהיכם: כי אם־שוב תשובו ודבקתם ביהוה 12
 הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחמתם
 בהם ובאתם בהם והם בכם: ידוע תדעו כי לא 13
 יסיר יהוה אלהיכם להוריש את־הגוים האלה
 מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטמ בעיניכם
 ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל הארמה הטובה
 הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: והנה אני 14
 הולך היום בדרך כל־הארץ ודעתם בכל־לבבכם
 ובכל־נפשכם כי לא־נפל דבר־אחר מכל 1
 הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם
 הכל באו לכם לא־נפל ממנו דבר־אחר: והוה 15
 כאשר־בא עליכם כל־הדבר הטוב אשר דבר
 יהוה אלהיכם אליכם כן יבא יהוה עליכם את
 כל־הדבר הרע עד־השמדו אותכם מעל הארמה
 הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם:
 לעבדכם את־גרות יהוה אלהיכם אשר צוה 16
 אתכם ותלכתם ועבדתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם וחרת אף־יהוה בכם ואבדתם
 מהרה

מחרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: —
 ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת ^{C.24}
 והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר ^{v. 14}
 15 הנהרו ובמצרים ועבדו את יהוה: ואם רע
 בעיניכם לעבד את יהוה כחרו לכם היום את מי
 תעבדו? אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם
 אשר בעבר הנהרו ואם את אלהי האמרי אשר
 אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה:
 16 וישען העם ויאמר הלילה לנו מעוב את יהוה
 17 לעבד אלהים אחרים: כי יהוה אלהינו הוא
 המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית
 עבדים ואשר עשה לעינינו את האתת הגדולות
 האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה
 18 ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה
 את כל העמים ואת האמרי וישב הארץ מפנינו
 גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו:
 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את
 יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא
 20 לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם: כי תעזבו
 את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה
 21 אתכם אחרי אשר היטיב לכם: ויאמר העם
 22 אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: ויאמר יהושע
 אל העם עדים אתם בלכם כי אתם בחרתם לכם
 23 את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: ועתה הסירו
 את אלהי הנכר אשר בקרבתכם ותשו את
 24 לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: ויאמרו העם אל
 יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע:
 25 ויברת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם

26 לו חק ומשפט בשכם: ויכתב יהושע את הדברים
 האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקמה
 שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: ויאמר יהושע
 27 אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה פני לעדה
 כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו
 והיתה נכסם לעדה פן תקחשון באלהיכם:
 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו: ויהי אחרי
 28-29 הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה
 בן מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בגבול נחלתו
 30 בתמנת סרה אשר בהר אפרים מצפון להר
 געש:

§ 9.

Tristitia Israelitarum fata post mortem
 Josuae eorumque causae.

ויעברו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי ימי
 27. C. 2. הוקמים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו
 v. 7. את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל:
 8 וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
 9 שנים: ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת הרס
 10 בהר אפרים מצפון להר געש: וגם כל הדור
 ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם
 אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר
 11 עשה לישראל: ויעשו בני ישראל את הרע
 12 בעיני יהוה ויעברו את הבעלים: ויעזבו את
 יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים
 וילכו אחרי אלהים אחרים מאלתי העמים אשר
 סביבותיהם וישמתחו להם ויכעסו את יהוה:
 ויעזבו

13 וַיִּזְכְּרוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לַבַּעַל וּלְעִשְׂתֹּמֶרֶת׃
 14 וַיִּזְכְּרוּ אֶף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד שָׁסִים וַיִּשְׁמוּ
 אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסְכִּיב וּלְאִי־יָכְלוּ עוֹד׃
 15 לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם׃ כָּל־אִשֶׁר יֵצֵאוּ דִי־יְהוָה
 הִיתָה־בָּם לְרָעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע׃
 16 וַיְהוּדָה לָהֶם וַיִּצַּר לָהֶם מְאֹד׃ וַיִּקָּם יְהוָה שְׁפָטִים׃
 17 וַיִּשְׁעוּם מִיַּד שָׁסִים׃ וְגַם אֶל־שְׁפָטֵיהֶם לֹא
 שָׁמְעוּ כִּי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁמָחוּ לָהֶם׃
 סָרוּ מִדֹּר מִן־הַדָּוָר אֲשֶׁר הִלְכּוּ אֲבוֹתָם לִשְׁמֹעַ׃
 18 מִצְוֹת־יְהוָה לֹא־עָשׂוּ כֵּן׃ וְכִי־הָקִים יְהוָה לָהֶם
 שְׁפָטִים וְהָיָה יְהוָה עִם־הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד
 אוֹיְבֵיהֶם כֹּל־זֶמַן הַשֹּׁפֵט בֵּיתָם יְהוָה מִנְּאֻקָּתָם׃
 19 מִפְּנֵי לְחֻצֵיהֶם וּדְמֵיהֶם׃ וְהָיָה בְּמֹת הַשֹּׁפֵט
 יִשְׁבוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ מִאֲבוֹתָם לְלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא הִפִּילוּ׃
 מִמְּשַׁלְּלֵיהֶם וּמְדַרְבָּם תִּקְשָׁה׃

§. 10.

Samuel judex, repudiatus a populo, ungit
 Israel. regem.

וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵי חַיָּו׃
 16 וְהָלַךְ מִדָּבַר שָׁנָה בְּשָׁנָה וּסְבָב בֵּית־אֵל וְהִלְלָל
 וְהִמְצִיחָה וְשָׁפֵט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הַמְּקוֹמוֹת׃
 17 וְהָאֱלֹהִים׃ וְהִשְׁבַּחְתוּ הַדְּמָתָה בֵּיתָם וְשֵׁם
 שֹׁפֵט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרַח־שָׁם מִזִּבְחַ לַיהוָה׃
 2 וַהֲיִי כַּאֲשֶׁר זָכַן שְׁמוּאֵל וַיִּשֶׁם אֶת־בְּנָיו שְׁפָטִים
 לְיִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי־שָׁם־בְּנֵי הַכְּבוֹד וַיֹּאֵל וַיִּשֶׁם מִשְׁנָהוּ
 3 אֲבִיָּה שְׁפָטִים כְּבָאָר שְׁבַע׃ וְלֹא־הִלְכּוּ כְּנֵי כַּדְרֹכָו
 וַיִּמְנו

1Sam. 7-
 v. 15
 C. 8.
 v. 1.
 ברכיו"ק

וישו אחרי הפצע ויקחו שחד וישו משפט: ויתקבצו
 כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה:
 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלקו
 כדרכך עמה שימה לנו מלך לשפטנו ככל
 היום: וידע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו
 הנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה:
 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכלל
 אשר אמרו אלה כי לא אתך מאסו כי אתי
 מאסו ממלך עליהם: — ויצעק שמואל את העם
 אל יהוה המצפה: ויאמר אל בני ישראל כה—
 אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את—
 ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד
 כל הממלכות הלקצים אתכם: ואתם היום
 מאסם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם
 מפל דעותיכם וצרתכם ותאמרו לו כי מלך
 תשים עלינו ועמה התוצבו לפני יהוה לשבטכם
 ולא לפיכם: ויקרב שמואל את כל שבטי
 ישראל וילכד שבט בגמון: ויקרב את שבט
 בגמון למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד למשפחתו
 שאול בן קיש ובקשאו וליא נמצא: וישאלו עוד
 ביהוה הכא עוד היום איש ויאמר יהוה הנה הוא
 נהבא אל הכלים: וירצו ויבחרו משם ויתעב
 בתוך העם ויבנה מכל העם משכמו ומעלה:
 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר
 גסרו פי יהוה כי אין כמרו בכל העם וירעו
 כל העם ויאמרו יהי המלך: — ויאמר שמואל
 אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר
 אמרתם לי ואמלך עליכם מלך: ועמה הנה המלך
 מתחקה

C.10.
 v.17.

C.12.
 v. 1.

יות :
 ישו
 עוד
 יהוה
 שבט
 שים
 לא
 הם
 מע
 הם
 מד
 הם
 פט
 דים
 לו
 Sa
 :
 ל
 ת
 ם
 :
 ם
 ו
 ו
 ו

מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושכתי וזכני היום
 אתכם ואני התהלכתי לפניכם מערי עד היום
 3 הנה: הגני עני כי נגד יהוה ונגד משהו את שור
 מי לקחתי ובמור מי לקחתי ואת מי עשקתי
 את מי רצותי ומי מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו
 4 ואשיב לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו
 5 ולא לקחת מיד איש מאומה: ויאמר אליהם עד
 יהוה בלם ועד משהו היום הנה כי לא מצאתם
 ויאמרו ל⁶ 6 בדי מאומה ויאמר עד: ויאמר שמואל אל העם
 יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר
 7 העלה את אבותיכם מארץ מצרים: ועמה התצטבו
 ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה
 8 אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: כאשר בא
 עקב מצרים ויועקו אבותיכם אל יהוה וישלח
 יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם
 9 ממצרים וישבו במקום הזה: וישבחו את יהוה
 אלהיהם וימנו אתם ביד סיסרא שר צבא הצור
 וביד פלשתים וביד מלך מואב ויוצחמו בם:
 ויאמרו ל¹⁰ 10 ויועקו אל יהוה ויאמר הטאנו כי עזבנו את יהוה
 ונעבד את הפעלים ואת העשמות ועמה
 11 הצילנו מיד איבינו ונעבדה: וישלח יהוה את
 ירבעל ואת גדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל
 12 אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: ותראו כי
 נהש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא
 כי מלך וילך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם:
 13 ועמה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה
 14 נתן יהוה עליכם מלך: אם תיראו את יהוה
 ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי
 יהוה:

יהוה והייתם גם־אתם ונס־תמלך אשר־מלך
 עליכם אחר יהוה אלהיכם: ואם־לא תשמעו 15
 בקול יהוה ומרתם את־פי יהוה והזתה וד־יהוה
 ככם ובאבתים: גם־עתה התעצבו וראו את־ 16
 הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם:
 הלא קציר־חטים היום אקרא אל־יהוה ויתן 17
 קלות ומטר ודעו וראו כי־רעתכם רבה אשר
 עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: ויקרא 18
 שמואל אל־יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום
 ההוא ויירא כל־העם מאד את־יהוה ואת־ 19
 שמואל: ויאמרו כל־העם אל־שמואל התפלל
 בעד־עבדך אל־יהוה אלהיך ואל־נמורת
 כי־יספנו על־כל־הטאותינו רעה לשאול לנו מלך:
 ויאמר שמואל אל־העם אל־תיראו אתם עשיתם 20
 את כל־הרעה הזאת אך אל־מסורו מאחרי יהוה
 ועבדתם את־יהוה בכל־לבבכם: ולא מסורו 21
 כי | אחרי היתהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי־
 תהו המד: כי לא יטש יהוה את־עמו בעבור 22
 שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם:
 גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחול להתפלל 23
 בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה וכישרה:
 אך | יראו את־יהוה ועבדתם אתו באמת בכל־ 24
 לבבכם כי ראו את אשר־הגדל עמכם: ואם־הרעו 25
 מרעו גם־אתם גם־מלבכם תספו:

§. II.

Saul — Davides.

C. 15.

v. 10.

II

ויהי דבר יהוה אל־שמואל לאמר: נחמתני

כי־

E 5

כי הכוללת את שׂאול למלך כי שב מאתו
 ואת דברי לא תקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה
 12 וכל הלילה: וישב שמואל לקראת שׂאול
 13 בבקר: — ויבא שמואל אל שׂאול ויאמר לו
 שׂאול ברוך אתה ליהוה תקימת את דברי יהוה:
 14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באוזני וקול
 15 הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר שׂאול מעמלקן
 הביאום אשר חמל העם על מישב הצאן והבקר
 למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו:
 16 ויאמר שמואל אל שׂאול חרף ואנדה לך את
 ויאמר "אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר:
 17 ויאמר שמואל הלווא אם קטן אתה בעיניך ראש
 שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על—
 18 ישראל: וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והתרמית
 את הנסאים את עמלק ונלחמת בו עד פלותם
 19 אתם: ולמה לא שמעת בקול יהוה ומעט
 20 אל השלל ומעט הרע בעיני יהוה: ויאמר שׂאול
 אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך
 אשר שלחני יהוה ואביא את—אני מלך עמלק
 21 ואת עמלק התרמית: ויבא העם מהשלל צאן
 ובקר ראשית חרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל:
 22 ויאמר שמואל חפץ ליהוה בעלות זבחים בשמע
 בקול יהוה הנה שמע מובה טוב להקשיב מחלב
 23 אילים: כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר
 24 עין מאסת את דברי יהוה וימאסה ממלך: ויאמר
 שׂאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את—
 פ יהוה ואת דברך כי יראתי את העם ואשמע
 25 בקולם: ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי
 ואשתהוה

ויאשתבחה ליהוה: ויאמר שמואל אל-שואל לא²⁶
 אשוב עמך כי מאסתה את-דברי יהוה וימאסה
 יהוה מהיות מלך על-ישראל: — ויאמר יהוה^{C. 16}
 אל-שמואל עד-מתי אמה מתאבל אל-שואל^{v. 1}
 ואני מאסתיו ממלך על-ישראל מלא קרנך
 שמן וזה אשלחך אל-ישי בירת-הלחמי כי-
 ראיתי בבני לי מלך: ויאמר שמואל אך אלה²
 ושמע שואל וברגעי ויאמר יהוה עגלת בקר תקח
 בקרך ואמרת לזבח ליהוה באתי: וקראת לישי³
 בזבח ואנכי אודיעך את אשר-מעשה ומשחת לי
 את אשר-אמר אליך: ויעש שמואל את אשר דבר⁴
 יהוה ויבא בית לחם ויחרדו וקני העיר לקראתו
 ויאמר שלם בואך: ויאמר שלום לזבח ליהוה⁵
 באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח וקדש את-ישי
 ואת-בניו ויקרא להם לזבח: ויהי במוצאם וירא⁶
 את-אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: ויאמר⁷
 יהוה אל-שמואל אל-תבט אל-מראהו ואל-
 גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה
 האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללֵבב:
 ויקרא ישי אל-אביעזב ויעברוהו לפני שמואל⁸
 ויאמר גם-בזה לא-בחר יהוה: ויעבר ישי שמה⁹
 ויאמר גם-בזה לא-בחר יהוה: ויעבר ישי שבעת¹⁰
 בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל-ישי לא-בחר
 יהוה באלה: ויאמר שמואל אל-ישי התמו¹¹
 הנערים ויאמר עוד שאר תקטן והנה רעה בצאן
 ויאמר שמואל אל-ישי שלחה וקחנו כי לא נסב
 עד-באו פה: וישלח ויביאהו והוא ארמוני עם-יפה¹²
 עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קים משחתו כי-
 יהוה

17 יהיא: ויפק שמואל את קרן השמן ומישח אתו
 בקרב אחיו ומצלח ויהי יהוה אל דוד מהיום
 והוא ומעלה ביקם שמואל וילך הרמתה: —
 18 לויאמר שואל אל עבדני ראו נא לי איש מיטיב
 19 לנגן והביאתם אלי: ועש אחר מהנערים ויאמר
 הנה ראיתי בן ליש בית השחמי ידע נגן ונפוח
 חיל ואיש מלחמה ונכון דבר ואיש תאר והנה
 20 עמו: וישלח שואל מלאכים אל ישי ויאמר
 21 שלחה אלי את דוד בנה אשר בצאן: ויפק
 ישי המור לחם ונאר בן ויגדי עום אחד וישלח
 22 ביד דוד בנן אל שואל: ויבא דוד אל שואל
 ויעמד לפניו ויאחזקו מאד ויהי לו נשא כלים: —
 C.18.
 3. v. 3. ויברת והונתו דוד ברית באחבתו אתו כנפשו:
 4 ויתפשט והונתו את המעיל אשר עליו ויתנהו
 לדוד ומדיו וער חרבו ועד קשתו ועד חגרו:
 5 ויצא דוד בכל אשר שלחנו שואל ישביל וישמחו
 שואל על אשר המלחמה וישוב בעיני כל העם
 6 וגם בעיני עבדי שואל: ויהי כבואם בשוב דוד
 לשיר המהכות את הפלשתים ותצאנה הנשים מכל ערי
 ישראל לשור והמחלות לקראת שואל המלך בתפלים
 לבשמחה ובשלשים: ומעניה הנשים המשחקות
 8 ותאמר הנה שואל באלפו דוד ברבכתיו: ויחור
 לשואל מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו
 לדוד רכבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה:
 9 ויהי שואל עון את דוד מהיום והוא והלאה: —
 C.24.
 v. 2. ויהי כאשר שב שואל מאחרי פלשתים ויגדו לו
 3 לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: ויפק שואל שלשת
 אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש
 אתו

אר-דוד ואנשיו על-פני צווי היעלים: ויבא
 אל-גדרות הצאן על-הדרך ושם מערה ויבא
 שאול להסך את-דגליו ודוד ואנשיו בירכתי
 המערה ישבים: ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום
 אשר-אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את-איביך
 בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד
 ויכרת את-כנף המעיל אשר-לשאול בקט:
 ויהי אחריו כן ויהי לב-דוד אתו על אשר ברת
 את-כנף אשר-לשאול: ויאמר לאנשיו הלילה ליל
 מיתה אם-אעשה את-הדבר הזה לאדני למשיח
 יהיה לשלח ידי בו כי-משיח יהוה הוא: וישמע
 דוד את-אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל-
 שאול ושאל קם מהמערה ויגלה בדרך: וקם דוד
 אחריו כן ויצא מן המערה ויקרא אחריו שאול
 לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקר דוד
 אפים ארצה וישתחו: ויאמר דוד לשאול למה
 תשמע את-דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש
 דעתך: הנה היום הזה ראו עיניך את-אשר-נתנה
 יהוה | היום | בידך במערה ואמר להרנן ותחם
 עליך ואמר לא-אשלח די באדני כי-משיח
 יהוה הוא: ואבי ראה גם ראה את-כנף מעילה
 בדי כי בכרתי את-כנף מעילך ולא הרגתיך בע
 וראה כי אין בדי רעה ופשע ולא חטאתי לך
 ואמה צדה את-נפשי לקחתה: ישפט יהוה ביני
 ובניך ונקמי יהוה ממך ודי לא תהיה נקי: —
 והנה יהוה לדן ושפט ביני ובניך וירא וירכב
 את-רבי וישפטני מדרך: ויהי | ככלות דוד
 לדבר ארו-הדברים האלה אל-שאול ויאמר
 שאול

שאול הקלה זה בני דוד וישא שאול קלו ויבה:
 8 ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה נמלטני
 19 הטובה ואני נמלתיך הרעה: ואת הנדת היום
 את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני
 20 והנה בידך ולא תרונמני: וכי ימצא איש את
 איבו ושלקו בנרד טובה ונהנה ישלמך טובה תחת
 21 היום הזה אשר עשיתה לי: ועתה הנה ידעתי כי
 22 מלך המלוקה נקמה בדרך ממלכת ישראל: ועתה
 השבעה לי ביהוה אם תכרות את ידעי אחרי
 23 ואם תשמיד את שמי מבית אבי: וישבע דוד
 לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו
 על המצודה: ^{C. 31.} ופלשתים נלחמים בישראל
 ויגסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים
 2 בבת הילדע: וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו
 ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת
 3 מלבישוע בני שאול: ותכבד המלחמה אל שאול
 וימצאחו חמורים אנשים בקשת ונהל מאד
 4 בחמורים: ויאמר שאול לנשא כליו שלף הרקקו
 ודקני בה פן יבואו הערלים האלה ודקני
 והתעללו כי ולא אכה נשא כליו כי ירא מאד ויבקה
 5 שאול את החרב ויפל עליה: וירא נשא כליו
 כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו:
 6 וימת שאול ושלישת בניו ונשא כליו גם כל
^{Sam. C. 5.} אנשיו ביום ההוא יחדו: — ויבאו כל שבטי
 v. 1. ישראל אל דוד הברונה ויאמרו לאמר הנה
 2 עצמך ובשרך אנחנו: גם אתמול גם שלוש
 היח קדחות שאול מלך עלינו אתה היותה מוציא והמבי
 והמביא קאת ישראל ויאמר והנה לך אתה תרעה את
 עמי

עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל:
 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך הכרוני
 ויכלת להם המלך דוד ברית בחכרון לפני יהוה
 4 וימשהו את דוד למלך על ישראל: בן שלשים
 5 שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: בחכרון
 מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים
 ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כל

ישראל ויהודה: — וישלח יהוה את נתן.
 v. 1. אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו
 בעיר אחת אהר עשיר ואחד ראש: לעשיר היה
 2 צאן ובקר הרבה מאד: ולרש אין כל כי אם
 3 כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ויתגדל עמו
 ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו
 4 תשכב ויתיה לו כבת: ויבא הלך לאיש העשיר
 ויחמר לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארם הבא
 לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש
 5 הבא אליו: ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר
 אל נתן סי יהוה כי בן מות האיש העשה
 6 זאת: ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר
 עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמר:
 7 ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר
 יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על
 8 ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: ואתנה לך
 את בית אדניך ואת נש אדניך בחיקך ואתנה
 לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך
 9 בקנה וכתנה: מדוע בנית את דבר יהוה
 לעשות הרע בעיני את אורייה הקחית הבית בחרב בעיניו
 ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרוגת בחרב
 בני

יהוה
 למני
 תיום
 סבני
 ת
 תבת
 מי כי
 עתה
 אחרי
 דוד
 עלו
 אל
 לים
 בגני
 ת
 אול
 מאד
 קה
 רני
 קה
 לדי
 מו:
 ה
 המ
 גני
 זום
 קי
 ת
 מי

10 בני עמון: ועתה לא תסור הרב מפינתך עוד עולמך
 עקב כי בוחני ותקח את אשת אורח החתי לחיות
 לך לאשה: — ויהי מאתרי בן ויעש לו אבשלום
 2 מרכבה וססים וחמישים איש רצים לפניו: והשכים
 אבשלום ועמד על־יד ברך השער והיה כל־האיש
 אשר יהיה־לו ריב לבוא אל־המלך למשפט
 ויקרא אבשלום אליו ויאמר אִמֵר עיר אמת
 3 ויאמר מאתך שבט־ישראל עבדך: ויאמר אליו
 אבשלום ראה דברך טובים ונבחים ושמע אִתְּךָ
 4 לך מאת המלך: ויאמר אבשלום מי־ישמע
 שפט בארץ ועלי יבוא כל־איש אשר יהיה־לו
 5 ריב ומשפט והצדקתי: והיה בקרב איש
 להשתנות לו ושלח את־דוד והחזיק לו וגשק לו:
 6 ויעש אבשלום בדרו יהודה לכל־ישראל אשר
 יבא למשפט אל־המלך ויגב אבשלום את־לב
 7 אנשי ישראל: ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר
 אבשלום אל־המלך אלכה נא ואשלם את־נדתי
 8 אשר ערתי ליהודה בחברון: כי נדל נדל עבדך
 בשבתי בגשור בארם לאמר אם־ישכ ישובני
 9 ויהיה ויושלם ועברתי את־יהודה: ויאמר לו
 10 המלך לך בשלום ויגם ויגלה חברונה: וישלח
 אבשלום מרגלים בכל־שבטי ישראל לאמר
 בשמעכם את־קול השׁׁר ואמרתם מלך אבשלום
 11 בחברון: ואת־אבשלום הלוכו מאתים איש
 מירושלם קראים והלכים לתמס ולא ידעו כל־דבר:
 12 וישלח אבשלום את־אחיתפל הגילגי ועין דוד
 מעירו מגלה בזהו את־היבקים והי הקשר אמין
 13 והעם הולך ורב את־אבשלום: ויבא המגיד
 אֶל־

אל־תתן לא־מִי הַיָּה לִב־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי
 אֲבִשְׁלוֹם: וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־עַבְדָּיו אֲשֶׁר־אִתּוֹ 14
 בְּרוּשָׁלַם קוּמוּ וּנְכַרְתֶּהּ כִּי לֹא־תִהְיֶה לָּנוּ פְּלִיטָה
 מִפְּנֵי אֲבִשְׁלָם מִתְּנוּ לָלֶכֶת פֶּן־יִסְתַּר וְהִשְׁגִּנוּ
 וְהָיִים עָלֵינוּ אֶת־הַרְעָה וְהִכָּה הָעִיר לִפְנֵי־הָרֶב:
 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־הַמֶּלֶךְ אֵל־הַמֶּלֶךְ בְּכָל־אִשֶׁר־ 15
 יִבְחַר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ תִּנְחַה עִבְדֶּיךָ: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ 16
 וְכָל־בִּיתוֹ בְּרִגְלוֹ: — וְכָל־הָאָרֶץ בְּיָבִים 23
 קָוַל גָּדוֹל וְכָל־הָעַם עִבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עָבַל בְּנַחַל
 קִדְרוֹן וְכָל־הָעַם עִבְרִים עַל־פְּנֵי דָרֶךְ אֶת־
 הַמִּדְבָּר: — וַדָּוִד עָלָה בַּמַּעֲלָה הַזֹּאתִים עָלָה 30
 וּבִכְפָּה וַרְאֵשׁ לוֹ חֲפוּי וְהוּא הוֹלֵךְ יָחַף וְכָל־הָעַם
 אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲפוּי אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עָלָה וּבְכֶה: —
 וַיִּפְקֹד דָּוִד אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וַיִּשָׁם עֲלֵיהֶם שָׂרֵי 18
 אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת: וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־הָעַם 19
 הַשְּׁלִישִׁית בְּדֹ־וַאֲבֹת־הַשְּׁלִישִׁית בְּדֹ אֲבִישִׁי־בֶן־צְרוּיָה
 אַחֲרָי וַיֹּאבֵד וְהַשְּׁלִישִׁת בְּדֹ אֲתִי הַגִּתִּי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֵל־הָעַם וַיֵּצֵא אֲצֵא נֶס־אֲנִי עִמָּכֶם: וַיֹּאמֶר הָעַם 30
 לֹא תֵצֵא כִּי אִם־נֹס נָנוּס לֹא־יִשְׁמָו אֵלֵינוּ לֵב
 וְאִם־יִמְתּוּ חַצְיוֹ לֹא־יִשְׁמָו אֵלֵינוּ לֵב כִּי־עֲתָה
 כָּמֵנו עֲשֶׂה אֲלָפִים וְעֲתָה טוֹב כִּי־תִהְיֶה־לָּנוּ
 מִשְׂעִיר לַעֲזוּרָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יִשְׁבֹּב 4
 לַעֲזוּרָה קְעוּיִכֶם אַעֲשֶׂה וְעִמָּךְ הַמֶּלֶךְ אֵל־בֶּן־הַשֶּׁעֵר
 וְכָל־הָעַם יֵצֵאוּ לְמֵאוֹת וּלְאֲלָפִים: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ 5
 אֶת־וַיֹּאבֵד וְאֶת־אֲבִישִׁי וְאֶת־אֲתִי לֹא־אִמֹר
 לֹא־שָׁלִי לַנְּעִיר לְאֲבִשְׁלוֹם וְכָל־הָעַם שָׁמְעוּ בְּצוֹת
 הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַשְּׂרָפִים עַל־דִּבְרֵי אֲבִשְׁלוֹם: וַיֵּצֵא 6
 הָעַם הַשְּׂדֵה לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה הַמִּלְחָמָה בְּיַעַר
 אֲבִיבִים: וַיִּגְּפוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל. לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד 7
 וְתִהְיֶה־

F

ותהי שם המצפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף:
 18 ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ
 וירב הער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום
 9 ההוא: ויקרא אבשלום לפני עבדו דגד ואבשלום
 רכב על הפרד ויבא הפרד פחת שוכד האלה
 המדולה ויחוק ראשו באלה ויפן בין השמים ובין
 10 הארץ והפרד אשר מותניו עבר: וירא איש אחד
 ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום מלוי
 11 באלה: ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית
 ומדוע לא דהיתנו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה
 12 כסף והנה אהת: ויאמר האיש אל יואב ולא
 אגבי שקל על פני אלף כסף לא אשלה די
 אל פן המלך כי באגניו צדה המלך אתך ואת
 אבש ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום:
 13 בנפשו"ק אר עשיתי בנפשו שקר ובל דבר לא יבחר
 14 מן המלך ואמה תתצב מנגד: ויאמר יואב
 לא בן אחילה לפגך ויקח שלשה שבטים בכפו
 15 ויתקעם בלב אבשלום עורני חי בלב האלה: ויסבו
 עשרה נערים גשאי בלי יואב ויכו את אבשלום
 16 וימתו: ויתקע יואב בשפר וישב העם מדרך
 17 אחרי ישראל כי השך יואב את העם: ויקחו
 את אבשלום וישלכו אתו בער אל תפחת הגדול
 18 ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל גסו
 19 לאהלו"ק² איש לאתלו: — ויקרבו ימי דוד למות ויצו
 20 את שלמה בנו לאמר: אנכי הלך בדרך כל
 21 הארץ והזקת והיית לאיש: ושמת את משמרת ו
 יהיה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתי מצותיו
 ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען
 תשכיל

משכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה
 שם: למען יקום יהוה את דברו אשר דבר עלי 4
 לאמר אם ישמרו בנגד את דרכם ללכת לפני
 באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא
 יבנת לה איש מעל כסא ישראל: — וישב דוד 10
 עם אבתיו ויפטר בעיר דוד: והימים אשר מלך 11
 דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך
 שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים:
 ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו 12
 מאד:

§. 12.

Preces Salomonis.

ויהי כשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת
 בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בתרש 1
 זו הוא התרש השני למלך שלמה על ישראל
 וכן הבית ליהוה: — ויעמד שלמה לפני מזבח 8
 יהוה נגד כל קהל ישראל ויפיש כפיו השמים:
 ויאמר יהוה אלהי ישראל איוֹ כְמוֹךְ אֱלֹהִים 23
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הבית
 וההסוד לעבדיך הזולתים לפניך בכל לבם: אשר 24
 שמרת לעבדיך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר
 בקיף ובדרך מלאת כיום הוה: ועתה יהוה אלהי 25
 ישראל שמר לעבדיך דוד אבי את אשר דברת לו
 לאמר לא יבנת לה איש מעל כסא
 ישראל רק אם ישמרו בנגד את דרכם ללכת
 לפני כאשר הלכת לפני: ועתה אלהי ישראל 26
 יאמן נא דברי אשר דברת לעבדיך דוד אבי: כי רבדך
 האמנם

האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים
 ושמי השמים לא יבלבלוך אף כי תבית הוה
 28 אשר בניתי: ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו
 יהנה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר
 29 עבדך מתפלל לפניך היום: להיות עינך פתחת
 אל תבית הוה לילה ויום אל המקום אשר אמרת
 יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר ותפלל
 30 עבדך אל המקום הוה: ושמעת אל תחנת
 עבדך ועמד ישראל אשר ותפללו אל המקום הוה
 ואמה תשמע אל מקום שבתך אל השמים
 31 ושמעת וסלחת: את אשר יחטא איש לרעהו
 ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחתך
 32 בבית הוה: ואמה תשמע השמים ועשית
 וישפוט את עבדך להרשע רשע לתת דרכו
 33 בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: בתנה
 עמך ישראל לפני איוב אשר חטאו לך ושבו
 אליך והתו את שמך ותתפללו והתחננו אליך
 34 בבית הוה: ואמה תשמע השמים וסלחת לחטאת
 עמך ישראל והשבתם אל הארסה אשר נתת
 35 לאבותם: בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי
 חטאו לך ותתפללו אל המקום הוה והודו
 36 את שמך ומחטאתם ישובו כי תענם: ואמה
 תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדך ועמך
 ישראל כי תורם את תהודך הטובה אשר ילכו בה
 ונתתה מטר על ארצה אשר נתתה לעמך
 37 לנתלה: רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
 שדפון ירקון ארפה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו
 38 בארץ שעבד וכל נגע כל מחלה: כל תפלה
 כל

כל־תהנהג אשר תהיה לְכֹל־הָאָדָם לְכֹל עַמּוֹת
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ נָנַע לְכַבּוֹ וּפְרַשׁ כַּפּוֹ
 אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה : וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן 39
 שְׁבִיבֶיךָ וְסַלַחַת וְעִשִׂית וְנָתַת לְאִישׁ כְּכֹל־דְרֹכֵי
 אֲשֶׁר תַּדַּע אֶת־לִבְּךָ כִּי־אַתָּה יָדַעְתָּ לְבַדְּךָ
 אֶת־לִבְּךָ כֹּל־בְּנֵי הָאָדָם : לְמַעַן יִדְאוּךָ כֹּל־ 40
 הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם הַיָּמִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַתָּה לְאַבְרָהָם : וְגַם אֶל־הַנְּבִיִּי אֲשֶׁר לֹא־מַעֲמֶיךָ 41
 יִשְׂרָאֵל הוּא וְכָא מֵאָרֶץ רוֹחֶיךָ לְמַעַן שִׂמְךָ :
 כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְאֶת־דָּדֶךָ הַחֲזָקָה 42
 וְזִרְעֶךָ הַנְּטוּיָה וְכָא וְהַתְּפִלָּה אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה : אַתָּה 43
 תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִיבֶיךָ וְעִשִׂית כְּכֹל אֲשֶׁר־
 יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּבִיִּי לְמַעַן יִדְעוּן כֹּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
 אֶת־שִׁמְךָ לִירְאָה אֶתְךָ כַּעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעוּת
 כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי :
 כִּי־יָצָא עַמְּךָ לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֵי בְרִיךְ אֲשֶׁר־ 44
 תִּשְׁלַחֵם וְהַתְּפִלָּלוּ אֶל־יְהוָה בְּרִיךְ הַעֵיִל אֲשֶׁר
 בְּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבִּירַת אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ : וְשִׁמְעֵתָ 45
 הַשָּׁמַיִם אֶת־הַתְּפִלָּתָם וְאֶת־הַתְּחִנָּתָם וְעִשִׂית
 מִשְׁפָּטָם : כִּי יִחְמְאוּ לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־ 46
 יִחְמָא וְאַנְפֹּת בָּם וְנִתְּתָם לְפָנַי אוֹיֵב וּשְׂבוּיִם שְׂבִיבֵם
 אֶל־אָרֶץ הָאוֹיֵב רוֹחֶיךָ אוֹ קְרוֹכָה : וְהַשִּׁיבֵנו 47
 אֶל־לִפְּנֵי בָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּו־שָׁם וְשָׁבוּ וְהַתְּחַנְּנוּ
 אֵלֶיךָ בָּאָרֶץ שְׂבִיבֵם לֵאמֹר חֲמָאוּנוּ וְהַעֲוִינוּ רַשְׁעֵנוּ :
 וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ כְּכֹל־לִבְבְּךָ וּכְכֹל־נַפְשָׁם בָּאָרֶץ 48
 אֲבוֹתָם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אִתָּם וְהַתְּפִלָּלוּ אֵלֶיךָ בְּרִיךְ אֲרָצָם
 אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְאַבוֹתָם הַעֵיִר אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ וְהַבִּירַת
 אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ : וְשִׁמְעֵתָ הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִיבֶיךָ 49 בְּנִיתִי לָךְ
 אֶת־

את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם :
50 וסלחת לעמך אשר המאו לך ולכל פשעיהם
אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביחם
51 ורחמים : כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת
52 ממצרים מתוך כור הברזל : להיות עמך פתחת
אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע
53 אליהם בכל קראם אליך : כי אמתה הגדלתם לך
לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה
עבדך בהוציאך את אבותינו ממצרים אדני יהוה :
54 ויהי ו בבלות שלמה להתפלל אל יהוה את
כל התפלה ותחנה הוואת קם מלפני מזבח יהוה
55 מברע על דרכיו ובפיו פרישות השמים : ועמד
56 וברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר : ברוך
יהוה אשר נתן מנחה לעמו ישראל ככל אשר
דבר לא נפל דבר אחד מכל דבריו הטוב אשר
57 דבר ביד משה עבדו : יהי יהוה אלינו עמו
כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יישנו :
58 להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור
מצותיו ודביו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו :
59 ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים
אל יהוה אלינו זמם וגילה לעשות ו משפט
60 עבדו ומשפט עמו ישראל דברי זים ביומו : למען
דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין
61 עוד : ויהי לבבכם שלם עם יהוה אלינו ללכת
בהמו ולשמור מצותיו ביום ההוא :

Divisio regni post mortem Salomonis.

- C. 11 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלַם עַל־כָּל־
 v. 42 יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עִם־אֲבֹתָיו
 וַיִּקְבְּרֻ בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיְמַלֵּךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ תַחְמוּנִי:
 C. 12 וַיִּלְךְ רְחַבְעָם שָׂכָם כִּי שָׂכָם בָּא כָּל־יִשְׂרָאֵל
 v. 1 לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ: וַהֲיִ כִשְׁמֹעַ וַיְרַבְּעָם בְּן־נֶבֶט וְהוּא
 עֹדְנוּ בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ
 וַיֵּשֶׁב יְרַבְעָם בְּמִצְרַיִם: וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ לֹו וַיָּבֹאוּ 3 וַיִּבְאֵר
 יְרַבְעָם וְכָל־קַחַל יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבְּרוּ אֵל־רְחַבְעָם לֵאמֹר:
 אֲבִיךָ הִקְשָׁה אֶת־עַלְנוּ וְאַתָּה עֲמַה הַקָּל מֵעֲבֹדָתוֹ
 4 אֲבִיךָ הִקְשָׁה וּמַעַלְוֹ חִבְדָּר אֲשֶׁר־נָתַן עָלֵינוּ
 וְנַעֲבֹדָה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְכוּ־עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים
 5 וְשׁוּבוּ אֵלַי וְלָכוּ הָעַם: וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
 אֶת־הַחֲקִימִים אֲשֶׁר־תָּנוּ עִמָּדִים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה
 אָבִיו כִּדְבָרוֹ חִי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם נוֹעֲצִים לְהַשִּׁיב
 אֶת־הָעַם הַזֶּה דָּבָר: וַיִּדְבֹּר אֵלָיו לֵאמֹר אִם־חַיִּים 7 וַיִּבְרֹךְ
 תִּהְיֶה־עַבְדְּ לָעַם הַזֶּה וְעַבְדֹתֶם וַעֲבֹדְתֶם וְדַבְּרַתְּ
 אֱלֹהִים דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיָה לְךָ עֲבָדִים כָּל־תְּיָקִים:
 וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַחֲקִימִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ וַיַּעַן 8
 אֶת־הַיְלָדִים אֲשֶׁר נָדְלוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הָעַמָּדִים לִפְנָיו:
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מַה אַתֶּם נוֹעֲצִים וְנַשִּׁיב דְּבָר 9
 אֶת־הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דְּבָרוּ אֵלַי לֵאמֹר הַקָּל מִן־הָעֵל
 אֲשֶׁר־נָתַן אֲבִיךָ עָלֵינוּ: וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר 10
 נָדְלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה־תֹאמַר לָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר
 דְּבָרוּ אֵלַיךְ לֵאמֹר אֲבִיךָ הִכְבִּיד אֶת־עַלְנוּ וְאַתָּה
 הַקָּל מֵעֲלֵינוּ כֹּה תִדְבֹר אֱלֹהִים קִמְנִי עֲבָה מִמֹּתֵי
 אָבִי: וְעַתָּה אָבִי הָעַמָּים עֲלִיכֶם עַל כָּבוֹד וְאֲנִי אִסְרָף 11
 עַל־

על־עַלְכֶם אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֵנִי אִיסֵּר
 וַיִּבֹא ק' 12 אֶתְכֶם בְּעֶקְרָבִים: וַיְבֹרֶךְ וַיִּבְרַכְּכֶם וְכָל־הָעָם אֶל־
 רַחֲמֵיךָ בֵּינֵם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ
 13 אֵלַי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי: וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קִשְׁיָה
 14 וַיַּעֲזֹב אֶת־עֵצַת הַחֲכָמִים אֲשֶׁר יִעָזְרוּ: וַדַּבֵּר אֱלֹהִים
 בְּעֵצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הַכְבִּיד אֶת־עַלְכֶם וְאֵנִי
 אִיסֵּר עַל־עַלְכֶם אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֵנִי
 16 אִיסֵּר אֶתְכֶם בְּעֶקְרָבִים: — וַיֵּרָא כָל־יִשְׂרָאֵל
 פִּי־לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֱלֹהִים וַיִּשְׁבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ
 דַּבְּרוּ לֵאמֹר מִדֵּי־לָנוּ חֶלֶק בְּדָוָד וְלֹא־נִחַלְתָּ
 בְּבוֹרֵי־יֵשׁ לְאַהֲלֵיךָ יִשְׂרָאֵל עִתָּה רָאָה בֵּיתְךָ דָּוָד
 19 וַיִּנְלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאַהֲלָיו: — וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית
 20 דָּוִד יוֹד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיְהִי כַשְׁלֹשׁ כָּל־יִשְׂרָאֵל פִּי־שֵׁב
 דִּבְעָם וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל־תַּעֲרֹה וַיִּמְלִכוּ
 אֹתוֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה אַחֲרָי בֵּית־דָּוִד
 וְזֹלָתִי שִׁבְט־יְהוּדָה לְבָדוּ:

§ 14.

Abductio Israelitarum in captivitatem.

בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם עָשְׂרָה לְאַחֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ^{2 Reg. 17}
 1. הוֹשִׁיעַ בֶּן־אֶלְנָה בִּשְׁמֵרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעֵ שָׁנִים:
 2 וַיַּעַשׂ הַרְעָמַעֲנִי יְהוּדָה בֶּן־לֹא כְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 3 הָיוּ לְפָנָיו: עָלָיו עָלָה שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר
 4 וַיְחַדְּלוּ הוֹשִׁיעַ עִבְדוֹ וַיֵּשֶׁב לוֹ מִנְחָה: וַיִּמְצֵא
 מֶלֶךְ־אַשּׁוּר הוֹשִׁיעַ קִשְׁרֵי אֲשֶׁר שָׂלַח מִלְּאֲכָבִים
 אֶל־סוּא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְלֹא־הִעֲלָה מִנְחָה לְמֶלֶךְ
 אַשּׁוּר כְּשֵׁנָה כִּשְׁנָה וַיַּעֲזְרוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּאֲסְרוּהוּ
 6 בְּבֵית כְּלָא: וַיַּעַל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּכָל־הָאָרֶץ וַיַּעַל
 שְׁמֵרוֹן

שמרון ויצר עליה שלש שנים: בשנת התשיעית
 להושע לכד מלך אשור את שמרון ונגל
 את ישראל אשורה וישב אותם בחלה ובחבור
 נהר יזון ועיר כדוי: והיו ביהטאו בני ישראל
 להיות אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים
 ממצות יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים
 אחרים: וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה
 מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: והטאו
 בני ישראל דברים אשר לא יזון על יהוה
 אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל
 גזרים עד עיר מכזר: ויצבו להם מצבות
 ואשרים על כל גבעה גבה ותחת כל עין
 רענן: וקטרו שם בכל במות בגוים אשר הגלה
 יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את
 יהוה: ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא
 תעשו את הדבר הזה: ויער יהוה בישראל
 וביהודה גד כל נביאו כל חזו לאמר שבו נביאי
 מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי בכל התורה
 אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם
 גד עבדי הנביאים: ולא שמעו וקישו ארץ ערפם
 בערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם:
 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את
 אבותם ואת עדותיו אשר העיד גם וילכו אחרי
 ההכל והגדלו ואחר הגוים אשר סביבתם אשר
 צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: ויעוּבו את
 כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים
 עגלים ויעשו אשורה וישתחוו לכל צבא השמים
 ויעבדו את הפעל: ויעבדו את בגיהם ואת
 בגותיהם

בנותיהם באש ויקסמו קסמים ויגזשו ויתמכרו
 18 לעשות הרע בעיני יהוה למכעסו: ויתאנף יהוה
 מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאת בק
 19 שבט יהודה לבדו: גם יהודה לא שמר את
 מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל
 20 אשר עשו: וימאס יהוה בכל זרע ישראל ועשם
 ויתנם בג שסים עד אשר השליכם מפניו:
 21 כי קבע ישראל מעל בית דוד ומליכו את
 18 ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי
 22 יהוה והחטיאם המאה גדולה: וילכו בני
 ישראל בכל המאורות ירבעם אשר עשה לא סרו
 23 ממנה: עד אשר חסר יהוה את ישראל מעל
 פניו כאשר דבר בג כל עבדיו הנביאים ויגל
 ישראל מעל אדמתו אשרה עד היום הזה:
 24 ויבא מלך אשור מבבל ומבותה ומעוא ומחמת
 ומספרים קופפרים וישב בערי שמרון סבת בני ישראל וירשו
 את שמרון וישבו בערה:

§. 15.

Abductio Judaeorum in captivitatem.

בן עשרים ואחר שנה צדקתו במלכו C.24
 ואחר עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו v.18.
 המוטל"ק 19 בממל בת דרמהו מלכתי: ויש הרע בעיני
 20 יהוה בכל אשר עשה יהויקים: כי על אף
 יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו
 אתם מעל פניו וימור צדקתו במלך בכל:
 25 ויהי בשנת התשעית למלכו פחדש העשירי
 v. 1.
 בעשור להודש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא
 וכל

וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה
 דיק סביב: ומבא העיר במצור עד עשתי עשרה²
 שנה למלך צדקיהו: בתשעה לחדש ויחוק³
 הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ומבקע⁴
 העיר וכל אנשי המלחמה ו הלילה ברה שער
 בין החמנים אשר על גן המלך ובשרים
 על העיר סביב ויגלה ברה הערבה: ויורפו⁵
 חיל בשרים אתר המלך וישנו אתו בערבות ורחו
 וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך⁶
 ויעלו אתו אל מלך בבל ובלתרה וידברו אתו
 משפט: וארת בני צדקיהו שחטו לעיני וארת⁷
 עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויביאוהו בבל:
 וכחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע⁸
 עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא
 נבוכדנאצר וכ טבחם עבר מלך בבל ירושלם:
 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת⁹
 כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש:
 ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל בשרים¹⁰
 אשר וכ טבחם: ואת יתר העם הנשארים בעיר
 ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת
 יתר ההמון הגולה נבוכדנאצר וכ טבחם: ומדלת¹²
 הארץ השאיר וכ טבחם לרקמים ולגבים: — וליונבים¹³
 וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות¹⁴
 בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל:¹⁵
 וישרפו את בית האלהים ונתצו את חומת¹⁶
 ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל בבל
 מחמדיה להשחית: ויגל השארית מן תחרוב²⁰
 אל בבל והיו לו ולבניו לעבדים עד מלך
 מלכות

21 מלכות פרס : למלאות דברי הוה בני
ירמיהו —

§. 16.

Preces Danielis pro populo captivo. Non.

C. 9.
v. 1.

בשנת אחת לדריש בן אחשוורוש מורע מדי
 2 אשר המלך על מלכות כשדים : בשנת אחת
 למלכו אני הנניאל בניתי בספרים מספר השנים
 אשר הוה דברי הוה אל ירמיה הנביא למלאות
 3 לדורות ירושלם שבעים שנה : ואתנה את פני
 אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום
 4 ושק ואפר : ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה
 אבא אדני האל הגדול והנורא שמר הבית
 5 והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו : הטאנו ועינו
 6 והרשענו וקדנו וסור מצותיך ומשפטך : ולא
 שמענו אל עבדך הנביאים אשר דברו בשמך
 אל מלבינו שרינו ואבתינו ואל כל עם הארץ :
 7 לך אדני העדקה ולנו בשת הפנים כיום הוה
 לאיש חודה ולישבי ירושלם ולכל ישראל
 הקרבים והרחוקים בכל הארצות אשר תדחתם
 8 בשם במעלים אשר מעלו בך : אדני לנו בשרת
 הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר הטאנו לך :
 9 לאדני אלהינו הרחמים והסלהות כי מרדנו בו :
 10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתו
 11 אשר נתן לפנינו בך עבדו הנביאים : וכל
 ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע
 בקרב ותמה עלינו האלה והישבעה אשר בתובה
 12 בתורת משה עבד האלהים כי הטאנו לו : וקם
 את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפמינו אשר
 שפמינו

שפטנו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא
 נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה
 בירושלם: כאשר כתוב בתורת משה את כל¹³
 הרעה הזאת באה עלינו ולא חלנו את־פני
 יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך:
 וישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק¹⁴
 יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא
 שמענו בקלו: ועתה ו אדני אלהינו אשר הוצאת¹⁵
 את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ומעש־לך
 שם ביום הזה הטאנו־רשענו: אדני ככל צדקתך¹⁶
 ישב־נא אפק והמתך מערך ירושלם הרקד־שך
 כי בחטאינו ובעונות אבתנו ירושלם ועמך
 לחרפה לכל סביבתינו: ועתה ו שמע אלהינו¹⁷
 אל־תפלת עבדך ואל־תחננינו והאר פניך על
 מקדשך השמים למען אדני: הטה אלהי ו אונך¹⁸
 ושמע פקודי עניך וראה שמותינו והעיר אשר
 נקרא שמה עליה כי לא על צדקתנו אנתנו
 מפילים תחננינו לפניך כי על רחמך הרבים:
 אדני ו שמעה אדני ו סלחה אדני הקשיבה¹⁹
 ועשה אל־תאחר למענה אלהי כי־שמך נקרא
 על צורך ועל עמך:

§. 17.

Cyrus permittit reditum e captivitate.

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר־
 יהוה מפי ירמיהו העיר יהוה ארת־רוח גרש^{v. 1.}
 מלך פרס ויעבר־קול בכל מלכותו וגם־במכתב
 לאמר: כה אמר גרש מלך פרס כל ממלכות²
 הארץ

הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי
 3 לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: מי ככם
 מכל עמו יהי אלהיו עמו ועל לירושלם אשר
 ביהודה וכן את בית יהוה אלהי ישראל הוא
 4 האלהים אשר בירושלם: וכל הנשאר מכל
 המקומות אשר הוא נרשם ישאווהו איש מקמו
 בכסף ובזהב ובכרש ובבמה עם הנדבה לבית
 5 האלהים אשר בירושלם: ויקומו ראשי האבות
 ליהודה ובנימן ובקנהנים ודלום לכל העיר
 האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית
 6 יהוה אשר בירושלם: וכל סביבתיהם חוקו בידיהם
 בכלי כסף בזהב בכרש ובבמה ובמנדנות לבד
 7 על כל התנדב: ותמלך כורש הוציא את כל
 בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם
 ויתנם בבית אלהיו:

§. 18.

Preces supplices populi post reditum.

נח: 9
 ויום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו
 v. I. בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם:
 2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נבר ועמדו ויהודו
 6 על הטאתיהם ועונות אבותיהם: — אמה הוא
 אהה ק יהוה לברך את עשית את השמים שמי השמים
 וכל זבאם הארץ וכל אשר עליה הימים
 וכל אשר בהם ואמה מתה את כלם וצבא
 7 השמים לה משתמנים: אמה הוא יהוה האלהים
 אשר נסרת באבנם והוצאתו מאור בשמים ושמת
 8 שמו אברהם: ומצאת את לבבו גאמן לפניך
 וברות

וכוות עמו הברית למת את ארץ הכנעני החתי
 האמרי והפרזי והיבוי והגרגשי לתת לרעו ומקם
 את דברך כי צדיק אתה: ומרא את עני
 אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף:
 ותתן אותם ומפתים בפרעה וכל עבריו וכל עם
 ארצו כי ידעת כי הוידו עליהם ותעש לה שם
 כהיום הזה: ותם במקעת לפניהם ושכרו בתוך הים
 בגשש ואת ירפיהם השלכת במצולת כמו אבן
 במים עזים: ובשמד ענן הנהיתם יומם ובשמד
 אש לילה להאיר להם את הדרך אשר לכו בה:
 ועל הר סיני ידדת ודבר עמהם משמים ותתן
 להם משפטים ישרים ותורות אמת הקים ומצות
 טובים: ואת שבת קדשה הודעת להם ומצוות
 וחקים ותורה צוית להם בד משה עבדך: ולחם
 משמים נתת להם לרעבם ומים מסלע הוצאת
 להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את
 הארץ אשר נשאת את דך לתת להם: והם
 ואבותינו הוידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל
 מצותך: וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך
 אשר עשית עמהם וקשו את ערפם ויתנו ראש
 לשונם לעברתם במרים ואמה אלוה סליחות הנון
 ונהום ארה אפים ורב יחסד ולא עובתם: אה
 כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלוקי
 אשר השלה מצרים וישעו נאצות גדלות: ואמה
 בהחמד הרבים לא עובתם במדבר את שמד וענן
 לא סר מעליהם ביוםם להנחתם בחרך ואת
 עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר
 לכו בה: ורחק הטובה נתת להשכלם ומנך
 לא

לא־מנעת מפיחם ומים נתתה להם לצמאם :
21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא הסרו
22 שלמחיהם לא כלו ורגליהם לא בצקו: ותתן
להם מקלבות ועממים ומחלקם לפאה וירשו
את־ארץ סיוון ואת־ארץ מלך חשבון ואת־ארץ
23 עוג מלך־חבשן: ובניהם הרבית ככבדי השמים
נתבאס אל־הארץ אשר־אמרת לאבותיהם לבוא
24 לרשת: ויבאו בנים וירשו את־הארץ ומכנע
לפניהם את־ישיב הארץ הנגענים והתנם כדם
ואת־מלכיהם ואת־עבדי הארץ לעשות כדם
25 כבצונם: וילכדו ערים בצורת ואדמה שמנה וירשו
בתים מלאים־כל־טוב ברות חצובים כרמים ויתים
ועין מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו
26 כמובך הגדול: וימרו וימרדו כן וישלכו את־
תורתך אחרי גום ואת־נביאך הרנו אשר־העידו
27 כם להשיבם אלך וישעו נאצות גדולת: ותתנם
בד צרות ויצרו להם ורעת צרתם יצקו אלך
וצתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם
28 כושעים ויושעוים מיד צרותם: וכגוה להם ישונו
לעשות רע לפניך ומעובם בד איביהם וירדו כהם
וישוכו ויזעקו וצתה משמים תשמע ותצלם
29 כרחמיך רבות עמים: ומעד כהם להשיבם אל־
תורתך והמה הודו ולא־שמעו למצותיך
וכמשפטך הטא־כם אשר־יעשה אדם ותנה
בהם ויתנו כתף סודרת וערפם הקשו ולא שמעו:
30 ותמישך עליהם יגים רבות ומעד כם כרחמיך
בד־נביאך ולא האזינו ותתנם בד עמי הארצות:
31 וכרחמיך הרבים לא־עשיתם כלה ולא עזבתם
כי

כִּי אֵל־הַמֶּן וְרוּחַם אֶתְּרוּ: וְעַתָּה אֲלֹהֵינוּ הָאֵל³²
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַכְּרִית וְהַחֶסֶד אֵל־
 וּמַעַט לִפְנֵיךְ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר־מִצַּאתֵנוּ
 לַמַּלְכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ וְלַחֲכֵינוּ וְלַנְּבִיאֵינוּ וְלֵאבְתֵינוּ
 וְלְכָל־עַמֶּךָ מִיְּמֵי מַלְכֵי אֲשׁוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי־אִמַּת עָשִׂיתָ³³
 וְאַנְחֵנוּ הַרְשַׁעְנוּ:

Chrestomathiae hebraicae pars
 poetica et prophetica selecta continens
 capita librorum poeticonum & propheticonum
 V. T.

§. 19.

Selecta e Psalms carmina.

אֲשֶׁר־יֵאָמֵר אִישׁ אֲשֶׁר אֵל־הַלֶּךְ בַּעֲצַת רָשָׁעִים^{Ps. 1.}
 וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עִמָּךְ וּבִמְשֹׁב לַצִּדִּים לֹא יֵשֵׁב:^{v. 1.}
 כִּי אִם־בְּתוֹרַת יְהוָה הִפְצוּ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם²
 וּלְלַיְלָה: וְהָיָה כַעֲשׂוֹ שְׂתוּל עַל־פְּלִי־מִים אֲשֶׁר³
 פָּרוּ: יִתֵּן בַּעֲתוֹ וְעֲלֵהוּ לֹא־יָבוֹל וְכָל־אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
 יִצְלִחַ: לֹא־כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם־בְּמִץ אֲשֶׁר־⁴
 תִּדְפְּנוּ רוּחַ: עַל־כֵּן וְלֹא־יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט⁵
 וְחַטָּאִים בְּעֵרַת צְדִיקִים: כִּי־יִזְרַע יְהוָה בְּרֶךְ⁶
 צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תִּאבֵּד: כִּי לֹא אֵל חַפְזִין^{Ps. 5.}
 רָשָׁע וְאַתָּה לֹא יִרְדֶּךָ רַע: לֹא־יִתְעַבֵּי הַיְלָלִים^{v. 5.}⁶
 לִנְדֹב עֵינֶיךָ שְׂנֵאתָ כָל־פְּעֻלֵי אָוֶן: תִּאבֵּד דְּבַר־⁷
 כָּזָב אִישׁ דָּמִים וּמְרֻמָּה יִתְעַב וְיִהְיֶה: — מִזְמוֹר^{Ps. 15.}
 לְדָוִד^{v. 1.}

לדוד יהוה מי יגיד באהלך מי ישבן בתר קדשך:
 2. כהולה תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבו: לא
 רגל | על לשנו לא עשה לרעהו רעה והרפה
 4 לא גשא על קרבו: נבזה | בעיני נמאס ואת
 5 יראי יהוה יבדד נשבע לתרע ולא ימיר: בספו |
 לא נתן בגשף ושמד על גקי לא לקח עשה
 אלה לא ימוט לעולם: — מזמור לדוד יהוה רעי ^{Pf.23}
 v. 1.
 2 לא אחר: בגאות דשא ירביצני על מי מנוחת
 3 ינחלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען
 4 שמני: גם כי אלק | בגיא צלמות לא אירא רע
 כי אתה עמדי שכסף ומשענתך המה ינחמני:
 5 מערה לפני | שלחו נגד צורי דשנת בשמן ראשי
 6 כוסי רוחי: אך | טוב וחסד ידפוני כל ימי חי
 ושבתי בבית יהוה לארץ ימים: — לדוד אלקי ^{Pf.25}
 v. 1.
 2 יהוה נפשי אשא: אלהי כף בטחתי אל אבושה
 3 אל יעלצו אויבי לי: גם כל קוֹך לא יבשו יבשו
 4 הפוגים ריקם: הרביה יהוה הודיעני אריותיך
 5 למדני: הרובני באמתך | ולמדני כי אתה אלהי
 6 ישעי אותך קויתי כל ימים: זכר בחמיה יהוה
 7 לחסדך כי מעולם המה: חסאות נעורי | ופשעי
 אל תזכר בחסדך זכר לי אתה למען טובך
 8 יהוה: טוב וישר יהוה על כן ירה חסאים בדרך:
 10.9 יורה ענים במשפט וילמד ענים דרכו: כל
 אריות יהוה חסד ואמת לנצרי כריתו ועדמיו:
 11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא:
 12.13 מי יח האיש ירא יהוה יורנו בדרך יכרי: נפשו
 כטוב מלן ורעו ערש ארץ — אשרי נשוי פשע ^{Pf.32}
 v. 1.
 2 כסוי חסאה: אשרי אדם לא תשוב יהות לו עון
 ואין

- 5 ואין ברוחו רמיה: — חטאתי ו אוֹדֵעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא־
 כִּסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדֶה עָלַי פֶּשְׁעֵי לַיהוָה וְאַתָּה ו
 10 נִשְׁאַרְתָּ עֹן חַטָּאתִי: — רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרִשְׁעֵי
 11 וְהַנְּטֹמִים בַּיהוָה חֶסֶד יִסְבְּכֵנִי: שְׂמַחוּ בַיהוָה וְגִילוּ
 Pf.33 v. 4. כִּי־יֵשֶׁר: — כִּי־יֵשֶׁר
 דַּבַּר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה
 וּמִשְׁפַּט חֶסֶד יְהוָה מִלֵּאה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם
 9 גִּעְשׂוּ וּכְרוּם פִּי כָל־צַבָּאִים: — הוּא אָמַר וַיהוִי
 Pf.34 v. 2. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: — אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת
 תְּמִיד תִּהְלְלוּ פִּי: בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ
 4 עֲנוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ: נָדְלוּ לַיהוָה אֹתִי וְנִרְוַמְמָה שִׁכְנֵי
 5 יְהוָה: דַּבְּשׁוּ אֶת־יְהוָה וְעַנְנֵי וּמַבְל־מִגְּוֹרֹתַי
 6 הִצִּילֵנִי: הִבְטִיחוּ אֵלָיו וְנִתְּרוּ וּפְנִיהֶם אֶל־יְהוָה
 7 זֶה עֲנֵי כִּרְא וַיהוָה שָׁמַע וּמַבְל־צְרוּתֵי הוֹשִׁיעֵנו:
 8 תִּגְדֵּה מִלֵּאה־יְהוָה וְ סִבִּיב לְיִרְאוֹ וְיַחֲלִצֵם:
 9 מַעֲמֵו וְרֵאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אֲשֶׁר־יִתְּנֵךָ יַחֲסֵד־בּוֹ:
 10 יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קֹדְשׁוֹ כִּי־אֵין מִחֶסֶד לְיִרְאוֹ:
 11 בְּפִירִים רִשׁוּ וְרַעְבּוּ וְרִשְׁעֵי יְהוָה לֹא־יַחֲסֵדוּ כָל־
 12 טוֹב: לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלֵמְדָבָרָם:
 13 מִי־הָאִישׁ הַחַפֵּץ תַּיִם אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב:
 14 15 נֶצֶר לְשׁוֹנֵף מִרַע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבַּר מִרְמָה: סוּר מִרַע
 16 וַעֲשֵׂה־טוֹב בְּקִישׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֶל־
 17 צְדִיקִים וְאֹזְנוֹ אֶל־שׁוֹעֲתִים: פִּגְי יְהוָה בְּעִשֵׂי
 18 רַע לְהַכְרִית מֵאָרֶץ וְכָרְם: צַעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע וּמַבְל־
 19 צְרוּתָם הִצִּילָם: קְרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־
 20 יִכְפְּאוֹ רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמִבְּלָם
 21 יִצִּילֵנו יְהוָה: שִׁמְרוּ כָל־עֲצֻמוֹתַי אַחֲרַי מִהַגָּה
 22 לֹא נִשְׁבְּרָה: תְּמוֹתַת רִשְׁעַ רַעַה וּשְׁגָאֵי צְדִיק יִשְׁמֹו:
 פוֹדָה

פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל־החוסים ²³
 פ151
 חנוי אל־תים בחסדך קרב רחמיך מחה ^{v. 3.}
 פשעי: — כי־פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד:
 12-6 לך לבדה | חטאתי וחרע בעיניך עשיתי: — לב
 13 טהור ברא־לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל־
 משליכני מלפניך ורוח קדשך אל־תקח ממני:
 14 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: —
 19 זכתי אלהים רוח נשפורה לב־נשבר ונדכה ^{Pf. 90}
 אלהים לא תבזה: — ארני מעון אמה היית לנו ^{v. 1.}
 2 בך ירו: בטרום | הרים ילדו ותהולל ארץ ותבל
 3 ומעולם עד־עולם אמה אל: משב אניש עד־דבא
 4 ותאמר שובו בני־אדם: כי אקף שנים בעיניך
 12 בום אתמול בי עבר ואשמורה בלילה: — למנות ^{Pf. 100}
 ימינו בן הדרע ונבא לבב חכמה: — הריעו ליהוה ^{v. 1.}
 2 כל־הארץ: עבדו את־יהוה בשמחה באו לפניו
 3 ברננה: דעו כי־יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא |
 4 אנחנו עמו וצאן מרעותו: באו שערו | בתורה
 5 הצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי־טוב
 יהוה לעולם חסדו ועד־דר דר אמונתו: — אלי ^{Pf. 102}
 26 אל־מעלני בחצי ימי גדור ימים שנותיך: לפנים ^{v. 25.}
 27 הארץ יסרת ומעשה בך שמים: המה | יאבדו
 28 ואמה תעמד וכלם כפניך יקלו בלבוש תהוללם
 ויהלפו: ואמה־הוא ושנותיך לא יתמו: — ברכי ^{Pf. 103}
 נפשי את־יהוה וכל־קרבי את־שם קדשו: ברכי ^{v. 1.}
 3 נפשי את־יהוה ואל־תשכחי כל־גמוליו: הסלח
 4 לכל־עונכי הרפא לכל־תהלואיכי: הגואל משחת
 5 חייבי המעפריכי חסד ורחמים: המשיב פניו עדיך
 6 תתחדש בגשר נעורכי: עשה צדקות יהוה ומשפטם
 לכל־

110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

- 7 כָּל־עֹשִׂים: יִדְעוּ דַרְכֵי לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 8 עֲלֵוֹתָיו: רַחֵם וְחַמֵּן יְהוָה אֲרֹךְ אַפָּיִם וְרַב־חֶסֶד:
 9 לֹא־לַגְצָה יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר: לֹא בְחַטָּאֵינוּ
 10 עֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא כְעוֹלָתֵנוּ גְמַל עָלֵינוּ: כִּי כִנְכַה שְׂמִים
 11 עַל־הָאָרֶץ גְּבַר חֶסֶדוֹ עַל־יְרֵאָיו: כְּרוֹק מִזְרָה
 12 מִמַּעַרְב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ: כְּרַחֵם אָב עַל־
 13 בְּנֵים וְרַחֵם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו: כִּי־הוּא יַדַּע יַצְרֵנוּ וְזָכֹר
 14 כִּי־עָפַר אַנְהָנוּ: אֲנֹשׁ כַּחֲצִיר יָמוּ כְּצִיץ הַשֶּׁלֶה בְּנוֹ
 15 יֶצֶץ: כִּי רוּחַ עָבְרָה־בּוֹ וְאֵינְנוּ וְלֹא־יִכְרְנוּ עוֹד
 16 מִקּוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְהוָה | מְעוֹלָם וְשֵׁד עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו
 17 וְצַדִּיקוֹתָיו לִבְנֵי בְּנֵים: לְשֹׁמְרֵי כִרְתוֹ וְלִזְכֹּרֵי פְקֻדָּיו
 18 לְעֹשׂוֹתָם: יְהוָה בְּשָׂמִים הִבִּין כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל
 19 מַשְׁלָה: בְּרַכּוֹ יְהוָה מִלְּאֲכוֹ גְּבֻרֵי לֵב עֲשֵׂי דְבָרוֹ
 20 לְשֹׁמֵעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בְּרַכּוֹ יְהוָה כֹּל־צְבָאוֹ מְשֻׁרְתָיו
 21 עֲשֵׂי רִצּוֹנוֹ: בְּרַכּוֹ יְהוָה | כֹּל־מַעֲשָׂיו בְּכֹל־מַקְמוֹת
 22 מְשֻׁלְתָיו בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה: — לֹא לָנוּ | יְהוָה Pf. 115
 23 לֹא־לָנוּ כִּי־לְשֹׁמֵךְ הָנוּ בְּבוֹד עַל־חֶסֶדְךָ עַל־
 24 אֲמַתְךָ: לְמַה יֹּאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ־נָא אֱלֹהֵיהֶם:
 25 וְאֵלֵינוּ בְּשָׂמִים כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשֵׂה: עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף
 26 וְחָב מַעֲשֵׂה דֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם וְלֹא דְבָרוֹ עֵינֵם
 27 לָהֶם וְלֹא יְרֵאוּ: אֵינֵם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף־לָהֶם וְלֹא
 28 יִדְחִיזוּ: יִדְחֵם | וְלֹא יִמְשִׁיזוּ רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּ
 29 לֹא יִהְיוּ בְּנוֹנִים: כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־
 30 בְּטַם בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל כְּטוֹחַ בִּיהוָה עוֹרֵם וּמְנַגֵּם הוּא: —
 31 אֲשֶׁר־תְּמִימֵי־דְרֹךְ הַחַלְכִים כְּתוּרַת יְהוָה: אֲשֶׁר־
 32 לַצִּי עֲרַתּוֹ בְּכֹל־לֵב יִדְשׁוּהוּ: — בְּמַה זִכְהָ נַעַר
 33 אֶת־אֲרֹחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדַבְּרְךָ: — גַּל־עֵינַי וְאִבְיִטְהָ
 34 גַּפְלֹאוֹת מִתּוֹרַתְךָ: — הַט־לְבִי אֶל־עֲוֹנוֹתַי וְאֵל־
 35 אֶל־

- 67 אל בצע: — סרס אענה אני שגג ועתה אמרתך
 68 שמרתי: טוב אמה ומטיב למדני הקוד: —
 72-71 טוב לי כי עניתי למען אלמד הקוד: טוב לי
 73 תורת פיך מאלפי זהב וכסף: תוך עשוי ויבוננני
 105 הבינני ואלמדה מצותיך: — נר לרגלי דברך ואור
 106 לנתיבותי: גשבעתי ואקטמה לשמר משפטי
 137 צדקך: — צדיק אמה יהיה וישר משפטיך: —
 155 ורחוק מרשעים ישועה כירוקך לא דרשו: —
 165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: —
 176 מעיני כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא
 פל. 139
 v. l. 2. שכחתי: — יהיה תכרמני ותדע: אמה דעת
 3 שבת וקומי בנתה לדעי מרחוק: ארחי ורבע זרית
 4 וכל דרכי הסקנתה: כי אין מטה בלשוני הן יהיה
 5 דעת בלתי: אחר וקדם צרמני ותשת עלי כפכבי:
 פליאה ק" 6. 7 פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה: אנה אלה
 8 מרוחק ואנה מפנה אברה: אם אפק שמים שם
 9 אמה ואציעה שאול תנך: אישא כפי אשר
 10 אשבנה באחרית ים: גם שם ידך תנחני ותאחוני
 11 מינך: ואמר אף דשך ישופני ולילה אור בערני:
 12 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה ביום יאור
 פ. 145
 v. l. 1. כחשיכה באורה: — תהלה לדוד ארוממה אלתי
 2 המלה ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום
 3 אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה
 4 ומהלל מאד ולתלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח
 5 מעשך וגבורתך גידו: דוד כבוד הנהך ודברי
 6 נפלאתיך אשירו: ועוזו נראותיך יאמרו וגדלותיך
 7 אספרנה: זכר רב טובך גיעו וצדקתך יבנה:
 9. 8 חפון ורחום יהוה אלה אפים וגדול חסד: טוב
 יהוה

- 5 לְכוּכְבִּים לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: נְדוּל אֲדַעְנִי וְרֵב־בָּח
 6 לְתַבְנֹתָו אִין מִסְפָּר: מַעֲוֵד עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל
 7 רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עֲנִי לִיהוָה בְּתוֹדָה זְמִירוֹ לֵאלֹהֵינוּ
 8 בְּכִנּוּר: תִּמְכַסֶּה שָׁמַיִם | בְּעֵבִים תִּמְכִּין לְאָרֶץ מִמֶּר
 9 הַמַּצְמִיחַ הַיָּם הַיָּרֵד: נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לִבְנֵי עֵרֶב
 10 אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּכִנּוּרֵת תִּסּוּס יִחַץ לֹא־בְשׁוּקֵי
 11 הָאֵשׁ יִרְצֶה: רוּצָה יְהוָה אֶת־יִרְאָיו אֶת־הַמִּיחֲלִים
 12 לְחִסְדּוֹ: שְׁבֵתִי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה הַלֵּלִי אֱלֹהֵיךָ
 13 צִוּוּ: כִּי־הֲזִק בְּרִחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּכֹךְ בְּנֶהֱ בְּקִרְבֶּךָ:
 14 15 הַשֵּׁם־גְּבוּרָךְ שְׁלוֹם חֶלֶב הַטִּיִם יִשְׁבַּעְךָ: הַשְׁלַח
 16 אֶמְרָתוֹ אָרֶץ עַד־מְהֵרָה רִוּץ דְּבָרוֹ: הַנְּתֵן שְׁלֹךְ
 17 בְּצִמּוֹר כְּפוּר כְּאֶפֶר יִפּוֹר: מִשְׁלֵךְ קִרְחֵי כַּפְתִּים לִפְנֵי
 18 קִרְתּוֹ מִי עֵמִד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַם יֵשֶׁב רוּחוֹ יִלְוֶה־
 19 מַיִם: מִנִּיד דְּבָרוֹ לְעֵקֶב הַקּוֹץ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:
 20 לֹא־עָשָׂה בָּן | לְכֹל־גִּוֵי וּמִשְׁפָּטִים בְּל־דַּעוּם
 v. 1. הַלְלוּ־יְהוָה: הַלְלוּ־יְהוָה | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־
 2 הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאֲכָיו
 צְבָאוֹ 3 הַלְלוּהוּ כָל־צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְהִי הַלְלוּהוּ
 4 כָל־בּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַיָּם אֲשֶׁר |
 5 מַעַל הַשָּׁמַיִם: הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צְהַר
 6 וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִדֵם לַעַד לְעוֹלָם חֵק־נֶתֵן וְלֹא יַעֲבֹר:
 7 הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּעֲנִיִם וְכָל־הַמְּהוֹמֹת:
 8 אֲשֶׁר וְגֵרֵד שְׁלֹךְ וְקִישׁוֹר רוּחַ סְעָרָה עָשָׂה דְּבָרוֹ:
 9 הַתְּהִיִם וְכָל־יִבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרוֹזִים: הַתְּהִי
 10 וְכָל־בְּהֵמָה רִמָּשׁ וְצִפּוֹר בְּנֶהֱ: מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־
 11 לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בְּחֹזֵרִים וְנִס־
 12 בְּתוֹלֵת זְקִיִם עִם־נְעָרִים: הַלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה
 13 כִּי־גִשְׁבַּ שְׁמוֹ לְבָרוֹ הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וּשְׁמַיִם:
 גִּרָם

וירם קרו | לעמו תהלה לכל חסדיו לבני 13
ישראל עם קרבו הללו יהי:

§ 20.

Prov. Selecta e Proverbiis Salomonis.

- C. 1. v. 7. ראת יהוה ראשות דעת חכמה ומוסר 7
- אולים בזו : שמע בני מוסר אבך ואל תטש 8
- תנור אבך : — בני אם יפתוך הטאים אל 10
- תבא : אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה 11
- לבני חנם : נבלעם כשאול ביום ותמימים כנורדי 12
- בור : כל הון יקר נמצא נמצא בתניו שלל 13
- גודלך מפיל בתוכנו בים אהד יהודה לבלנו : בני 14-15
- אל תלק בדרך אהם מעד רגלך מתחבתם : כי 16
- C. 3. v. 27. רגליהם לרע ירצו וימחו לששון דם : —
- אל תמנע טוב מפעליו ביהות לאל דרך לעשות : 27
- אל תאמר לרעה | לך ושוב ומהר אתו ויש אתך 28
- אל תחרש על רעה רעה והוא יושב לבטח 29
- אתך : אל תרוב עם אדם חנם אם לא נמלה 30 ^{חריב ק}
- C. 6. v. 6. רעה : — לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם : 6
- אשר אין לה קצין שמר ומשל : תבין בקיץ לחמה 7
- אנה בקציר מאכלה : ערמתי עצל | תשכב 9
- מתי תקום משנתך : מעט שנות מעט תנומות מעט 10
- חכם ביום לשכב : ובא כמחלה ראשך ומהסרך 11
- כאיש מנו : אדם בליעל איש און הולך עקשות פה 12
- קובץ געני מולל ברגלו מרה באצבעתיו : תחפלות 13-14 ^{בעיניו ק}
- בלפו הרש רע ככל עת מדנים ישלח : על כן 15 ^{מדנים}
- פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא : שש הנה 16
- שגא ודנה ושבע תועבות נפשו : ענים רמות לשון 17

שמד

G 5

ב-
משפיל
אלהינו
מטר
ני ערב
בשוקי
יחלים
אלהך
רבה
השלח
שלג
לפני
אל-
ראל:
דעום
מן-
אביו
לוהו
שר |
צוה
בור:
זות:
ברו:
תיה
ל-
-
היה
:
רם

18 שָׁמַר וְיָדוּם שְׁפָפוֹת דָּם-נָקִי: לֵב הָרֵשׁ מִהֲשֹׁבוֹת אֲזוּ
 19 וְגַלְמִים מִמִּהְרֹת לְרוּיָן לְרַעָה: יָפִים בְּבוֹים עַד אֲשֶׁר
 v. 10 וּמִשְׁלַח מַדְגִּים בֵּין אֲהוּים: — בֵּן הַכֶּסֶם יִשְׁמַח-אֵב
 20 וְכֹן כֶּסֶל תּוֹנֵת אֲמוֹ: לֹא-יִזְעִלוּ אוֹצְרוֹת רִשְׁעֵי
 21 וְצַדִּיקָה תִּצְיֵל מִמֶּנּוּ: לֹא-יִרְעִיב יְהוָה גַּפְשׁ צַדִּיק
 22 וְתוֹת רְשָׁעִים יִהְיֶה: רֹאשׁ עֲשָׂה כַף-רִמְיָה וְיָד
 23 חַרְצִים מַעֲשִׂיר: אֵינֶר בְּקוֹץ בֵּן מִשְׁבִּיל גִּדְּמֵם בְּקִצִּיר
 24 בֵּן מְבִישׁ: בְּרֻכּוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק וְפִי רְשָׁעִים יִכְסֶה
 25 חֶסֶם: זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקַב: חֶסֶם-
 26 לֵב יִקַּח מִצּוֹת וְאֵייל שְׁפָתַיִם יִלְבֹּט: הוֹלֵךְ בְּתוֹם יִלְךְ
 27 בְּטֶח וּמַעֲקָשׁ דִּרְכּוֹ יִזְדַּע: שְׁנֵאָה מַעֲרַב מַדְגִּים וְעַל
 28 כָּל-פְּשָׁעִים תִּכְסֶה אֲהַבָּה: בְּשִׁפְתַי גִּבּוֹן תִּמְצֵא
 29 חֶסֶם וְשֹׁבֵט לִגְוֹ חֶסֶם-לֵב: בְּרִבְתַּי יְהוָה תִּיא
 30 מַעֲשִׂיר וְלֹא יִסַּף עֲצֵב עִמָּה: מַגּוֹבֵת רִשְׁעֵי תִיא
 31 תְּבוֹאֲנֵי וּתְצַוֹת צַדִּיקִים יִתּוֹ: יִרְאֵת יְהוָה תוֹסִיף
 32 יָמִים וְשָׁנֹת רְשָׁעִים תִּקְצֹרְנָה: תוֹחֵלֵת צַדִּיקִים
 33 שְׂמֹחָה וּתְקִנַּת רְשָׁעִים תֵּאבֵד: צַדִּיק לְעוֹלָם בֵּל-
 34 יִמּוֹט וְרְשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ-אָרֶץ: פִּי-צַדִּיק יִגֹּב
 35 חֶסֶם וּלְשׁוֹן מִהֲפָפוֹת תִּפְרֹת: שִׁפְתַי צַדִּיק דַּעֲוֹן
 v. 14 C. 14 וְרִצּוֹן וְפִי רְשָׁעִים מִהֲפָפוֹת: — בֵּית רְשָׁעִים יִשְׁמֹד
 v. 11 עוֹנִים ק' 21 וְאֵתֵל יִשְׂרָאֵל יִפְרִיחַ: בֵּד-לְרַעְיוֹ חוֹטָא וּמְחוֹנֵן עֲנִיִּים
 22 אֲשֶׁר־יוֹ: תִּלּוֹא יִתְעִי חֲרִשֵׁי רַע וְחֶסֶד וְאֵמֶת חֲרִשֵׁי טוֹב:
 23 בְּרִצָּאת יְהוָה מִבְּטַח-עֵו וּלְבָנָיו יִהְיֶה מִחֶסֶה: יִרְאֵת
 24 יְהוָה מְקוֹר חַיִּים לְסוֹר מִמּוֹקְשֵׁי מוֹת: בְּרַעְתּוֹ יִדְחָה
 25 רִשְׁעֵי וְחֶסֶה כְּמוֹתָו צַדִּיק: צַדִּיקָה תִּרְוַמֶם בְּיָ וְחֶסֶד
 26 לְאֵמִים תִּטְאֵת: רִצּוֹן-מִלֶּךְ לְעַבֵד מִשְׁבִּיל וְעִבְרָתוֹ
 v. 3 C. 16 תִּהְיֶה מְבִישׁ: — נֵל אֶל-יְהוָה מַעֲשִׂיךְ וּכְנֹ
 27 מִהֲשֹׁבוֹתֶיךָ: טוֹב מַעֲט בְּצַדִּיקָה מִרַב תְּבוֹאוֹת בְּלֹא
 מִשְׁפָּט:

משפט: קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה 16
 נבחר מבסר: מסלת ישרים סור מרע שומר נפשו 17
 נצר דרכו: לפני שבר גאון ולפני כשלוך נבה 18
 רוח: אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו^{C. 24}
 להיות אתם: כי שר יהנה לבם ועמל שפתיהם^{v. 1}
 תדברנה: בחכמה יבנה בית ובתבונה יתבונן 3
 וכדעת הדרים מלאי כל הון יקר ונעים: גבר 4 5
 דבם בעני ואיש דעת מאמין לה: כי בתהבלות 6
 מעשה לה מלחמה ותשועה רב יועץ: אל תתי 28
 עד הנם ברעך והפתית בשפתך: אל תאמר 29
 כאשר עשה לי בן אעשה לו איש לאיש כפעלו:
 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם 30
 חסר לב: והנה עלה בלוי קמשונים כסו פניו 31
 הדלים וגדר אבניו נהרסה: ואחזה אנכי אשית 32
 לבי ראיתי לקחתי מוסר: מעט שנות מעט תנומות 33
 מעט וחקק בים לשבב: ובא מתהלך רישך 34
 ומחסרף באיש מגן: אם רעב שגאף האכלהו^{C. 25}
 לחם ואם צמא השקהו מים: כי נחלים אתה היתה 22
 על ראשו ויהנה ישלם לה: טוב רש הולך^{C. 28}
 בתמו מעקש דברים ותוא עשיר: נוצר תורה בן 7
 מבין ורעה זוללים יכלים אביו: עבד ארמותו 19
 ישבע לחם ומרדף ריקים ישבע ריש: איש 20
 אמונות רב ברכות ואין להעשיר לא ינקה: נותן 27
 לרש אין מחסור ומעלים עינו רב מארות: —
 עין ו תלעני לאכ ותבו ליקחת אם יקרוה ערבי^{C. 30}
 גמל ויאכלנה בני נגשר:^{v. 17}

§. 21.

Selecta, e libro Salomonis qui Coheleth
inscribitur.

שמח בחור בלדוהך ושיבה לך בימי בחורותיך C. 11
v. 9.
 וכלך דרכי לך ובמראי עיניך נדע כי על כל
 וזמרה ק' 10
 אלה יביאה האלהים במשפט: והסר בעם מלכה
 והעבר רעה ממשנה כי תלדות והשחרות הכל:
 וחכר את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו C. 12
v. 1
 ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם
 חפץ: — סוף דבר הכל נשמע את האלהים
 13
 14 רוא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: כי
 את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל
 נעלם אם טוב ואם רע:

§. 22.

Dicta nonnulla Classica e Prophetis.

העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישב בארץ Jef. 9
v. 1
 צלמות אור ננה עליהם: כי ילד ילד לנו בן
 נמר לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא
 6 ויעץ אל גבור אבי עד שר שלום: לסרבה
 המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל
 ממלכתו לחכין אתה ולמשרה במשפט ובדקקה
 מעמה ועד עולם קנאת יהוה צבאות מעשה
 C. 11.
 v. 2
 ואת: — ויצא הטר מגוע ישי ונצר משרשיו יפרה:
 2 ונתה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה
 3 ונבונה רוח דעת וראת יהוה: ותריוו בראת
 יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע
 4 אוני יוקים: ושפט בצדק דלים והוקים במישור
 לענוי

דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי
 אם עשה את אשר הפצתי והצליח אשר
 שלחתי: — כה אומר יהוה ארוה הנבר^{Jer. C.17 v. 5}
 אשר יבטח באדם ושם בשר ורעו ומן יהוה
 יסור לבו: ברוד הנבר אשר יבטח ביהוה ויהיה
 יהוה מבטחו: אני יהוה הקר לב בתן בליות ולתת
 לאיש כדרכו כפרי מעליו: — הנה ימים באים^{C.23 v. 5}
 נאם יהוה ותקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך
 והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: בימי תישע
 יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו
 יהוה ו יצדקנו: — האלהי מקרב אני נאם יהוה
 ולא אלהי מרחק: אם יסתר איש במסתרים ואני
 לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים ואת
 הארץ אני מלא נאם יהוה:

§. 23.

Dictum Classicum e libro Jobi.

Job. C.19. v. 23

כי יתן אפי ויכתבו מלי כי יתן בספר ויחקו:
 בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבו: ואני ידעתי
 כי ואחרון על עפר יקום: ואחר עורי נקפר
 יאת ומכשרי אחזה אלוה: אשר אני א אחזה לי
 ועני ראו ולא יור בליתי בחקי:

VOCABULARIVM

CONTINENS

TOTIUS CHRESTOMATHIAE
HEBRAICAE VOCABULA

IN USUM EORUM
QUI ADDISCERE IPSA

ET

IN PERLEGENDIS SINGULIS CAPITIBUS

PROGREDI FELICIUS

CUPIUNT

ADORNATUM.

HALAE,
TYPIS CURTIANIS.

MDCCLXXXII.

VOCABULARIUM

TOTIUS CHRISTOMATHIAE
HEBRICA Vocabula

IN VULGARI
QUI ADIICITUR
IN TERMINIS SINGULIS CAPITULIS
PROLOGI PRIMUM
SECUNDUM
TERTIUM
QUARTUM

HALAE
TYPIS CURIAE

L 57, 167

Genes.

Cap. I.

v. 1. ראשית principium.

ברא creavit.

אלהים Deus.

שמים coelum.

ארץ terra.

v. 25. אדם homo.

צלם imago.

דמות similitudo.

זכר masculus.

נקבה foemina.

v. 31. ראה vidit.

כל omnis, e.

אשר qui, quae, quod.

עשה fecit.

הנה en, ecce.

טוב bonus, a, um.

מאד valde.

Cap. II.

v. 15. לקח sumsit.

בחד } collocavit.

הגן } hortus.

עבד servivit, h. l. coluit.

שמר custodivit.

v. 16. צוה praecepit.

אמר dixit.

מן a, ab.

עץ arbor, fructus ar-

בכל edit. boris.

v. 17. דעה cognitio.

טוב bonum.

רע malum.

כי nam, sed.

יום dies, tempus.

מור mori, infelicem

fieri.

Cap. III.

v. 1. נחש serpens.

היה fuit.

ערום astutus.

חיה animal vivens.

שדה ager.

אל ad.

אשה foemina.

אף etiam.

כי אף etiamne?

v. 2. פרי fructus.

v. 3. חוד st. constr. חוד medi-

um.

בחוד in medio, in,

עבד terigit.

- נָן ne forte, ne.
 v. 5. יָדַע scivit, cognovit.
 פָּתַח aperuit.
 עֵין oculus.
 v. 6. מֵאֵבֶל cibus.
 חָאָה desiderium.
 הוּא ille.
 חָמַד desideravit.
 חָמַד desideratus, desiderabilis.
 שָׁכַל prosperatus fuit.
 שָׁכַל prudenter egit.
 חָשְׁבִיל prudentem fecit.
 נָתַן dedit.
 כֵּן etiam.
 אִישׁ vir.
 עִם cum.
 v. 7. שְׁנַיִם duo.
 גִּירוֹם nudus.
 הֵם illi.
 חָפַר confuit.
 עֵלָה folium (ramus
 Neh. 8, 15.)
 חָאֵבָה ficus.
 חָאֵבָה cinxit.
 חֲבוּרָה subligaculum,
 cingulum.
 v. 8. שָׁמַע audivit.
 קוֹל vox.
 קוֹל יְהוָה vox Jehovaeh,
 tonitru.
 הִלְךָ ivit, ambulavit.
 רוּחַ spiritus, ventus.
 חָבֵא *biph.* abscondidit
 se.
 מִפְּנֵי a facie, a.
 v. 9. קָרָא vocavit.
 אֵיבָה ubi.
 v. 10. יָרָא timuit.
 אֲנֹכִי ego.
 v. 11. מִי quis.
 אָתָּה tu.
 כָּנַר *biph.* indicavit.
 בְּלֹחֵי praeter, absque.
 v. 12. עִמָּרִי mecum.
 הִיא illa.
 v. 13. מַה quare.
 זֹאת hoc, illud.
 נָשָׂא *biph.* decepit, se-
 duxit.
 v. 14. אָרָר maledictus, odio-
 sus.
 בְּהֵמָה brutum.
 עַל super, in.
 בֶּחֶן venter.
 יָלַךְ ivit.
 עֶפְרַיִם pulvis.
 חַיִּים vita.
 v. 15. אֵיבָה inimicitia.
 שָׂמָה ponere.
 בֵּין inter.
 זֶרַע semen, familia, po-
 steritas.
 שׁוּף infidiari. (ساف) ex
 alto in aliquem pro-
 ficere.
 רֹאשׁ caput.
 עֲקֵב calcaneum.
 v. 16. רַבֵּה multus fuit.
 רַבֵּה multiplicavit.
 עֲצָבֹן molestia.
 חָרָץ conceptus.

- עצב dolor.
 גנר genuit, peperit.
 בן filius.
 בניו filii, liberi.
 תשוקה appetitus. (Cantic. 7. 11.)
 הוא ille.
 משל dominatus est.
 v. 17. ארמה terra.
 בעבור propter.
 v. 18. סין spina.
 קרדר carduus.
 צמח progerminavit.
 עשב herba.
 v. 19. זעה sudor.
 אף facies.
 לחם panis, victus.
 עד usque.
 שוב redire.

Cap. VI.

- v. 5. רב } multus, a, um.
 רבה }
 ריעה pravitas.
 יצר figmentum.
 מחשבה cogitatio.
 חשב cogitavit.
 לב cor, animus.
 רק tantum.
 רע malus, a, um.
 v. 6. נחם (Niph.) poenituit.
 עצב doluit.
 v. 7. מחה delevit.
 רמש reptile.
 עוף avis.
 v. 8. מצא invenit.
 תן gratia.

- v. 9. הוללה generationes.
 צדיק justus, probus.
 חמים integer, perfectus.
 דור aetas, progenies, aevum.
 רנן ivit.
 v. 10. שלשה tres.
 v. 11. שחח corruptit, perdidit.
 נשחח corruptus fuit.
 מלא implevit *niph.* impletus fuit.
 חמס vis, violentia.
 v. 12. בשר caro.
 דרך via, modus agendi.
 v. 13. סוף finis.
 פנים facies.
 בוא venire.
 הנה en, ecce.
 את cum.
 v. 14. חבה navis.
 צפר cedrus, cupressus.
 גן nidus, cella.
 צפר pice obduxit.
 כפר pix.
 בית domus, familia.
 מבית intus.
 הוציא foras.
 v. 15. זה hic, haec, hoc.
 מאה centum.
 שלוש מאה trecenti.
 אמה ulna.
 ארך longitudo.
 חמשים quinquaginta.
 רחב latitudo.

- שלשים triginta.
 קומה altitudo.
 Cap. VII.
 v. 2. טהור purus.
 שבעה septem.
 שבעה שבעה septena-
 paria.
 לא non.
 היא illa.
 v. 3. גם etiam.
 חיה vixit. *piel* in vita
 conservavit.
 v. 4. עוד adhuc.
 מטר pluit *biph.* pluere
 fecit.
 ארבעים quadraginta.
 לילה }
 לילה } nox.
 קום res existens, sub-
 sistens.
 v. 6. שש sex.
 שש מאות sexcenti.
 שנה annus.
 מבול diluvium.
 מים aqua.
 v. 7. נשים uxores, mulieres.
 v. 8. אינני non.
 רמש repsit, commovit
 v. 9. שנים שנים bini. fe.
 פאטר sicuti.
 v. 11. חרש mensis.
 שני secundus.
 עשר decem.
 פקע scidit, rupit.
 מעין fons.

ההום Oceanus, mare.

ארכה cataracta.

v. 12. גשם pluvia.

ארבעים quadraginta.

v. 13. עצם os, ossis. (ille,
 ipse, ipsemet.)

v. 14. מין species.

צפור avis.

כנף ala, alarum.

v. 15. רוח spiritus.

v. 16. סגר clausit.

פער post.

v. 17. תשא tulit, extulit.

רום altus, excelsus fuit.

v. 18. גבר invaluit.

לך ivit.

v. 19. פסה texit, operuit.

הר mons.

גבה altus, excelsus.

תחת sub.

v. 20. חמש עשרה quindecim.

מלמעלה supra.

v. 21. נרע expiravit.

שרץ reptile.

שרץ reptavit.

אדם homo.

v. 22. נשמה anima.

הרבה siccitas.

v. 23. שאר reliquus fuit.

Niph. reliquus mansit.

אך tantum.

v. 24. חמשים quinquaginta.

Cap. VIII.

v. 1. זכר recordatus est.

עבר transiit, *biph.*

transire fecit.

שברך

- שָׁבַד sedatus est, quie-
 vit. fut. K.
 v. 2. סָבַר *Niph.* clausus fuit.
 כָּבַל cohibuit. *Niph.*
 cohibitus est.
 v. 3. שׁוּב redire, abire.
 חָסַר defecit.
 קָצָה finis.
 v. 4. נָח quiescere.
 v. 5. ראש caput, vertex.
 v. 6. חַלּוֹן fenestra.
 v. 7. שָׁלַח misit, emisit.
 עָרַב corvus.
 יָצָא exiit.
 יָבֵשׁ exaruit.
 v. 8. יוֹנָה columba.
 קָלַל levis fuit, levis fa-
 ctus est, minutus
 fuit.
 v. 9. מָצָא invenit.
 מְנוּחָה quies, locus quie-
 tis.
 כָּרַח curvatura, vola-
 manus, planta pe-
 dis.
 רֶגֶל pes.
 יָד manus.
 בָּוא venire, *biph.* ve-
 nire facere, redu-
 cere.
 v. 10. יָחַל expectavit.
 עָדָה adhuc.
 אַחֵר alius.
 יָסַף addidit. *)

- v. 11. עַם tempus.
 עָרַב vespere.
 זַיִת olea, oliva.
 טָרַף decerpfit.
 טָרְף decerptum.
 פֶּה os.
 v. 13. אֶחָד unus.
 רִאשׁוֹן primus.
 חָרַב exaruit.
 סָרַח recessit *biph.* rece-
 dere fecit, removit.
 מְבִטָּה tectum.
 v. 14. עֶשְׂרִים viginti.
 v. 15. דָּבַר locutus est.
 v. 16. יָצָא exiit. *biph.* v. 17.
 eduxit.
 v. 17. פְּרָה fructuosus fuit.
 רָבָה multiplicatus est.
 v. 19. מִשְׁפָּחָה familia, genus.
 v. 20. בָּנָה aedificavit.
 מִזְבֵּחַ altare.
 עָלָה ascendit, *biph.*
 ascendere fecit, ob-
 tulit.
 עֹלָה holocaustum.
 v. 21. הָרִיחַ odoratus est.
 רִיחַ odor.
 נִיחוּת suavitas.
 רִיחַ נִיחוּת odor suavi-
 tatis, odor suavis.
 קָלַל *Piel.* maledixit.
 גְּעוּרִים puericia, juven-
 tus.

*) addidit mittere: h. e. iterum misit;

- נכה *hipb.* percussit, pla-
 ga affecit.
 v. 22. קציר *mellis.*
 לר frigus.
 חם calor.
 קרץ aestas.
 חרף hiems.
 שבת quievit, cessavit.
- Cap. XII.
- v. 1. מלחה *familia.*
 אב pater.
 ראה vidit. *Hipb.* vide-
 re fecit, ostendit.
 v. 2. נוי gens.
 גדול magnus.
 ברכך benedixit.
 גדל magnus fuit. *Pi.*
 magnum fecit.
 שם nomen.
 ברכה benedictio.
 v. 3. ארר maledixit.
 v. 4. יצא ex it.
 v. 5. רכוש facultas.
 רכש acquisivit.
 נפש anima (h. l. per-
 sona, famulitium.)
 עשה fecit (h. l. com-
 paravit.)
 v. 6. עבר transiit.
 מקום locus.
 אילן rerebinthus.
 אן tunc.
 v. 7. ראה vidit. *Nipb.* ap-
 paruit.
 v. 8. עמק processit, transtu-
 lit.
- מים inde.
 קרם regio Orientalis.
 נטה plantavit, erexit.
fut. Kal.
 אהל tentorium.
 ים mare, regio Occi-
 dentalis.
 קרא vocavit, invocavit.
- v. 9. נסע profectus est.
 נקב meridies.
 v. 10. ירד fames.
 ירד descendit.
 ירד peregrinari.
 כבד gravis.
 כבד gravis fuit.
- Cap. XIII.
- v. 1. נקב meridies.
 v. 2. כבד gravis, dives.
 מאד valde.
 מקנה pecus, grex.
 כסף argentum.
 זהב aurum.
 v. 3. נסע profectio.
 תלה initium.
 v. 4. ראשון } primus, ini-
 ראשונה } tium.
 v. 6. ישב habitavit *inf. K.*
 וטו וחד, simul.
 v. 7. ריב lis, contentio.
 רעה pastor.
 v. 8. נה quaeſo!
 אל ne.
 מריבה }
 ריבה } lis, contentio.

- לִיטִיגָטוּס אֶסְט. litigatus est.
 אִישׁ vir.
 אָח frater.
- v. 9. הֲלוֹא nonne?
 פָּרַד divisit, separavit.
 אֶשְׂמָאל sinistra.
 הַשְּׂמִיל sinistram peti-
 it.
 יְמִין dextra.
 הַיְמִין dextram petivit.
 אִם si, quodsi.
- v. 10. בְּבַר planities.
 מְשָׁקָה irriguus, potum
 praebens.
 שָׁקָה biph. irrigavit.
 לִפְנֵי antiquam.
 שָׁחַח piel. perdidit.
- v. 11. בָּחַר elegit.
- v. 12. עִיר urbs.
- אָרַל fixit tentorium.
- v. 13. חַטְיִיּוֹת flagitiosi.
 חַטְיִיא flagitium commi-
 fit.
 אַחֲרַי post, postquam.
- v. 14. תָּלַט, אֶשְׂתִּיל. tulit, extulit. Imp.
 K. v. 10. fut. K.
 שֶׁבַע septenturio.
- v. 15. עֵלֶם faeculum, long-
 um tempus, ae-
 ternitas.
- v. 16. שָׂם ponere, confi-
 tuere.
 יָבַל potuit. fut. Hoph.
 אִישׁ vir, quidam,
 quisquam.
 מְנָה numeravit.
- v. 17. קוּם surgere, iter susci-
 pere.
- אֶרֶץ longitudo.
 לָחֶב latitudo.
- Cap. XIV.
- v. 1. מֶלֶךְ rex.
 מָלַךְ regnavit.
- v. 2. מִלְחָמָה bellum.
 גָּלַח bellum gessit.
- v. 3. חָבַר conjunxit.
 עֵמֶק vallis.
 עֵמֶק profundus fuit.
 מֵלַח sal.
- v. 4. עֶשְׂרֵה שָׁנִים duodecim.
 עָבַד servivit.
 שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה tredecim.
 מָרַד rebellavit.
- v. 5. אַרְבַּע עֶשְׂרֵה quatuor-
 decim.
- v. 6. מִדְבָּר desertum.
- v. 8. עָבַד ordinavit, struxit.
- v. 10. בָּאָר fons.
 חֶמֶר bitumen.
 נָסַף fugere, fugare.
 נָפַל cecidit.
 שָׁמָּה ibi.
- הָרָה mons.
- v. 11. אָכַל cibus, victus.
- v. 13. פָּלַח perfuga, evasor.
 בָּנָה biph. indicavit.
 עָבַר hebraeus.
 שָׁבַן habitavit.
 בָּעַל vir, dominus.
 בְּרִית foedus.
 בָּעַל בְּרִית foederatus.
- v. 14. שָׁבַח captivum duxit.

- כַּשְׂפָה captivus abdu-
 ctus est.
 רִיק *biph.* evacuare,
 educere.
 הַמִּיכִים milites instru-
 & i.
 יָלִיד natus.
 בֵּית הַלִּיד vernā.
 שְׂמֹנֶה octo.
 רָדַף persecutus est.
 v. 15. חָלַק divisit.
 עָבַד servus.
 v. 16. שׁוּב redire.
 חָשִׁב redire fecit, re-
 duxit.
 v. 17. קָרָה occurrit, obvenit,
 evenit.
 קָרָא occurfus.
 לָקְרָא obviam.
 v. 18. לֶחֶם panis, victus.
 יַיִן vinum.
 כֹּהֵן sacerdos.
 אֵל Deus fortis.
 עֲלִיזִין excelsus, fum-
 mus.
 v. 19. קָנָה paravit, possedit.
 v. 20. מָנֵן tradidit, dedit.
 צָר hostis.
 מְעֵשֶׁר decimae.
 v. 22. רָוַם *biph.* tollere.
 v. 23. חֹמַט filium.
 שִׁוְרָה corrigia.
 עָלַל calceus.
 עֲשָׂה ditavit.
- v. 24. בְּלֶמַד praeterquam.
 חֶלֶק pars, portio.
 Cap. XV.
 v. 1. דְּבַר verbum.
 מַחֲוֶה visio.
 מִלֶּנּוּ clypeus.
 נָנַן texit, protexit.
 שִׁכָּר mercēs.
 מִלְּטָה multum.
 Cap. XVII.
 v. 1. תְּשַׁעִים nonaginta.
 תִּשְׁעֵה novem.
 שְׂרֵי omnipotens.
 v. 2. בְּרִית foedus, promif-
 fio.
 v. 3. נָפַל cecidit.
 v. 4. הַמֶּון multitudo.
 v. 5. קָרָא appellavit, voca-
 vit.
 שֵׁם nomen.
 אֲבָרַם pater excelsus.
 אֲבָרְהָם pater multitu-
 dinis.
 v. 7. קָם surgere. *biph.* sta-
 bilire, implere.
 v. 8. מְגוּר peregrinatio.
 נָוֵר peregrinari.
 אֲחֻזָּה possessio.
 אָחַז possessit.
 v. 15. שָׂרֵי principes mei.
 שִׁוְרָה
 v. 16. בֵּרַךְ benedixit.
 v. 17. עָרַף rixit.

- בַּת filia.
 בֵּן filius.
 v. 18. לִי utinam, quaeso.
 הָרָה vixit.
 v. 19. אֲבֵל imo.
 v. 20. נָשִׂיא princeps.
 עֶשְׂרֵי שָׁנִים - עֶשְׂרֵי duodecim.
 Cap. XVIII.
 v. 1. פָּתַח ostium.
 יָשָׁב sedit.
 חָם aestus.
 v. 2. יָצַב stetit.
 רוּץ currere.
 שָׁחָ incurvavit. *bisp.*
 prostravit se.
 v. 4. מְעַט parum.
 רָחַץ lavit.
 רֶגֶל pes.
 שָׁעֵן *bisp.* sustentavit,
 innixus fuit.
 v. 5. פָּח frustum.
 סָעַר suffulfit.
 עַל בֵּן ideo.
 v. 6. מְרֹר festinavit.
 קָמַח farina.
 כֶּלֶה simila.
 לֹשֶׁת depsero.
 עֵבֶה placenta.
 v. 7. אַרְמֶנְטָא armentum.
 בָּקָר - בֵּן vitulus.
 רֶךָ mollis.
 נֶעַר puer, juvenis.
 v. 8. חֶמְצָא cremor lactis.
 חֶלֶב lac.
 עָמַד stetit.
- v. 16. מֵשָׁם inde.
 שָׁפָק prospexit.
 v. 17. פָּסָה textit, obtextit.
 v. 18. עָצוּם potens.
 v. 19. יָדַע scivit, dilexit.
 שָׁמַר custodivit.
 דַּרְךְ יְהוָה via Jehovaeh,
 פְּרָעֶפְטָא Jehovaeh,
 religio vera.
 צְדָקָה justitia.
 מִשְׁפָּט judicium, jus.
 לְמַעַן eum in finem.
 v. 20. נִקְמָא clamor.
 חַטָּאת peccatum, flagi-
 tium.
 v. 21. יָרַד descendit.
 כָּלָה consummatio.
 v. 22. רָפָה respexit, vertit se.
 אָנָשׁ vir.
 עַדְנֻבְּיָא adhuc.
 v. 23. נִגַּשׁ accessit.
 סָפָה perdidit.
 צַדִּיק justus, probus.
 רָשָׁע improbatus, flagi-
 tiosus.
 v. 24. אֲוֵלִי forsitan.
 יֵשׁ est, sunt.
 בְּחֻדָּד in medio, in.
 עִיר urbs.
 נִשְׂאָה remisit, condona-
 vit.
 לְמַעַן propter.
 קָרֵב medium.
 v. 25. חֵלִילָה absit.
 מוֹר mori, infelicem
 esse.
 חֵמִידָה

- interfecit, infelice[m] reddidit.
 שפוט judex.
 v. 27. ענה respondit.
 הנה en, ecce!
 יאל *biph.* voluit, aufit.
 אפר cinis.
 v. 29. יסף addidit.
 v. 30. יצא exarsit.
 שלשים triginta.
 v. 31. עשרים viginti.
 v. 32. בצעם vice.
 v. 33. בלה absolvit.
- Cap. XIX.
- v. 23. שמש sol.
 v. 24. נפריח sulphur.
 אש ignis.
 v. 25. הפך vertit, evertit.
 צמח germen.
- Cap. XXI.
- v. 1. פקד visitavit, curam habuit.
 v. 2. הרח concepit.
 זקנים senectus.
 מועד tempus statutum.
 v. 4. מול circumcidere.
 שמונה octo.
- Cap. XXII.
- v. 1. נסה *piel.* tentavit.
 v. 2. יחיד unicus.
 אהב dilexit.
 עלה ascendit.
 העלה ascendere fecit, obtulit.
- v. 3. השכים mane surrexit.
 בקר mane, matutinium tempus.
 הבש accinxit.
 נער puer, servus.
 חמר asinus.
 בקע fidit.
 v. 4. רחוק longinquus.
 v. 5. ישב habitavit, sedit, huc. mansit, illuc.
 v. 6. שום ponere. *fut. biph.*
 מאכלת culter.
 יחד simul.
 v. 7. איה ubi.
 שה ovis.
 v. 9. עקר ligavit, alligavit. super.
 v. 10. שחט maclavit.
 v. 11. מלאך legatus, angelus.
 v. 12. מאימה quidquam.
 עמה nunc.
 חשב subtraxit, cohibuit.
 ראה timuit, coluit.
 v. 13. איל aries.
 נאחז captus.
 סבך perplexitas.
 סבך perplexus fuit.
 קרן cornu.
 פהח loco, vice.
 v. 14. שם nomen.
 v. 15. שניה altera vice.
 v. 16. בי in me, per me.
 נשבע juravit.
 נאם oraculum.
 נאם dixit.

- וְעַן propterea.
 חָשַׁב cohibuit.
 v. 17. כּוֹכֵב stella.
 דוֹל arena.
 שָׁפָה littus.
 יָרַשׁ haereditavit, possedit.
 שַׁעַר porta.
 אוֹיֵב hostis.
 v. 18. עֲקָב propterea, quoniam.

Cap. XXV.

- v. 8. נָפַע exspiravit.
 מוֹת mori.
 שִׁבְחָה canities.
 זָקֵן fenex.
 שָׂבַע satur.
 אָסַף recepit. *Niph.* recepit se, receptus est.

- עֵץ populus.
 v. 9. קָבַר sepelivit.
 מַעְרָה spelunca.
 v. 10. נָזַח emit, possedit.
 v. 11. עִם juxta, apud.
 בְּאֵר puteus.

Cap. XXXVII.

- v. 1. מְגוֹר peregrinatio,
 נָדַד peregrinari.
 v. 2. הַלְלוּהָ generations.
 רֹעֵה pastor.
 רָעָה pavit.

נָשִׁים uxores.
 בּוֹא venire. *hiph.* adducere, referre.

- v. 3. רִבְיָה fama, rumor.
 זָקֵנִים senectus.
 בְּחִנֵּךְ tunica.
 פְּסִים versicolor.

- v. 4. שָׂנֵא odio habuit.
 רָבַל potuit.
 שְׁלוֹמַם pax, felicitas.
 וְשָׁלוֹם ad pacem, amice.

- v. 5. הָלַם somniavit.
 חִלּוֹם somnium.
 הִצִּיד indicavit, retulit.
 יָסַף addidit. *)

- v. 6. מָה quaeso.
 v. 7. אָרַם manipulos collegit.

אָרַם manipulus.
 רָצַב itetit (*part. Niph.*)
 סָבַב circumdedit.
 שָׁחָה incurvavit.

- v. 8. מָשַׁל dominatus est.
 v. 9. אַחַר alius.
 סָפַר narravit.
 יָשַׁר undecim.

- v. 10. נִצְרַי increpavit, objurgavit.

מָה quid.
 אִם mater.

- v. 11. קָנָא invidit.
 שָׁמַר custodivit.

v. 13.

*) Addiderunt adhuc odio habere illum, i. e. multo magis eum oderunt.

- v. 13. שלח misit.
 v. 14. גמק vallis.
 v. 15. מצא invenit.
 חָעָה erravit.
 שָׁאַל interrogavit.
 בָּקַשׁ quaesivit.
 v. 16. אֵיפָה vbi.
 v. 17. נָסַע profectus est.
 v. 18. מָרַח procul, e longin-
 quo.
 טָרַם nondum.
 קָרַב accessit, appropin-
 quavit.
 נָכַל consultavit.
 v. 20. רָרַג occidit.
 דָּמַשׁ demisit, dejecit.
 אָכַל comedit.
 v. 21. נָצַל } eripuit.
 הִצִּיל }
 דָּפַח percussit.
 v. 22. שָׁפַךְ effudit.
 דָּם sanguis.
 v. 23. פָּשַׁט exiit.
 v. 24. רָק vacuus.
 v. 25. לֶחֶם panis, cibus.
 אֲרָהָה agmen viatorum.
 גָּמַל camelus.
 נִכְחַח aromata.
 צָרִי opobalsamum.
 לָטִד ladanum.
 יָרַד descendit.
 הוֹרִיד deduxit.
 הוֹרִיד deductus est.
 v. 26. בָּצַע lucrum.
 כָּסַה texit, occultavit.
- v. 27. מָכַר vendidit.
 בָּשָׂר caro.
 v. 28. סָחַר mercator.
 סָחַר circumvit.
 מָשַׁךְ extraxit.
 v. 29. קָרַע laceravit.
 בָּנָד vestis.
 v. 30. יָלַד puer, juvenis.
 אֵיפָה vbi.
 v. 31. שָׁחַט mactavit.
 שְׁעִיר hircus.
 יָגַ capra.
 טָבַל intinxit.
 v. 32. הִכִּיר agnovit.
 v. 33. שָׂרַח laceravit.
 שָׂרַח laceratus est.
 v. 34. שָׂמְנָה vestis.
 שָׂקַ saccus, vestitus lu-
 gubris.
 מְהַנִּים lumbi.
 v. 35. נָחַם consolatus est. (*piel*
inf.)
 מָאָן recusavit. (*piel.*)
 אָבַל lugens.
 אָבַל luxit.
 שָׂאֵל sepulchrum.
 בָּכָה flevit. (*fut. K.*)
 v. 36. סָרִיס eunuchus, auli-
 cus.
 שָׂרַ princeps.
 מְסָחִים satellites.
- Cap. XXXIX.
 v. 2. מְצִלִּיהַּ felix.
 צָלָה felix fuit.
 v. 4. חֵן gratia.

- שרה ministravit.
 בקר visitavit.
 ופקיד constituit.
 יש est.
 v. 5. מאז ex quo.
 בגלל propter.
 ברכה, ברכה benedi-
 ctio.
 v. 6. עזב reliquit, (tradidit).
 מאימא quidquam.
 יפה pulcher.
 יפה pulchra.
 יפה pulcher fuit.
 חזר forma.
 מראה adspēctus.
 v. 7. שכב concubuit.
 v. 9. חשד prohibuit, cohi-
 buit.
 חטא peccavit.
 v. 10. יום dies.
 יום יום quotidie.
 אצל apud.
 v. 11. מלאכה opus, negoti-
 um.
 v. 12. תפש apprehendit.
 בגד vestis.
 נס fugere.
 חוצה foras.
 v. 14. אנוש vir.
 עברי hebraeus.
 צחק ludit, illudit.
 v. 15. רים extollere. (praet.
 bipb.)
 v. 16. ינח (bipb.) collocavit,
 deposuit.

- v. 17. עבד servus.
 v. 19. חרה exarsit. (fut. Kal.)
 v. 20. כרה carcer.
 אסיר vincētus.
 אסר ligavit.
 v. 21. נטה inclinavit. (fut. K.)
 חסד misericordia, pie-
 tas.

Cap. XL.

- v. 1. משקה potum praebens,
 pincerna.
 שקה bipb. potavit.
 אפה pistor, coquus.
 v. 2. קצה exarsit.
 v. 3. משמר custodia.
 v. 5. פתרון interpretatio.
 פתר interpretatus est.
 v. 6. זעה tristis fuit.
 v. 7. שאל quaesivit.
 v. 8. ספר narravit.
 v. 9. גפן vitis.
 v. 10. ערונים palmites.
 ברה effloruit.
 עלה ascendit.
 פי } flos.
 בצה }
 בשל coxit, maturuit.
 אשבל uva.
 ענב uva.
 v. 11. כוס poculum.
 שחט expressit. *)

כה

*) Rectius: jugulavit, mactavit. Jugulare vinum, pro mis-
 scere vinum est phralis Orient. tritissima. Vid. Dath. V.
 ad h. l.

- כף manus, vola.
 v. 13. בְּנָה officium.
 מִשְׁפֵּט consuetudo, mos.
 v. 14. זָכַר memor fuit.
 יָטַב bonus fuit, felix
 fuit.
 הִזְכִּיר in memoriam re-
 vocavit.
 יָצָא exiit.
 הִדְרִיחַ eduxit, exire fecit.
 v. 15. נָגַב furatus est.
 הֵּה huc.
 בִּרְחַר carcer.
 v. 16. סָל canistrum, corbis.
 חֹר foramen, opus re-
 ticulatum.
 רָאשׁ caput.
 v. 17. עָלִיוֹן supremus.
 מֵאֵכֶל cibus.
 מַעֲשֵׂה opus.
 v. 19. הִלָּה suspendit.
 בָּשָׂר caro.
 v. 20. יוֹם הִלְדָּתִים dies natalis.
 מִשְׁתֵּה convivium.
 v. 23. שָׁבַח oblitus est.
 Cap. XLI.
 v. 1. קָץ finis.
 עָמַד stetit.
 נִיר rivus, Nilus.
 v. 2. שִׁבְעָה septem.
 יָרֵךְ juveneus.
 יָרֵכָה juvenca.
 בְּרִיא pinguis.
 רָעָה pavit.
 יָרֵךְ juncus.

- v. 3. יָקַן tenuis.
 שֵׁפָה labium, ripa.
 v. 4. יָגִיל evigilavit.
 v. 5. יָשָׁן obdormivit.
 שִׁפְלָה spica.
 שִׁבְלִים spicae.
 קֶמֶה culmus.
 v. 6. שָׂרַף adustus fuit.
 שָׂרִפּוֹת adustae.
 קָדִים eurus.
 צָמַח progerminavit.
 v. 7. בָּלַע absorpsit.
 מָלֵא plenus fuit.
 v. 8. נִבְּמַם consternatus fuit.
 מַרְטוּם Magus.
 חֶכֶם sapiens.
 v. 9. חָטָא peccatum.
 v. 14. רָרַץ currere. (fut. bipb.)
 גָּלָה abrasit.
 הִלָּה mutavit.
 שִׁמְלָה vestis.
 v. 16. בְּלַעַדִּי praeter me, non
 ad me pertinet.
 עָנָה respondit.
 v. 18. הָאֵר forma.
 v. 19. דָּל tenuis.
 דָּלֵל exhaustus fuit, te-
 nuis fuit.
 רַק gracilis.
 v. 21. קָרֵב medium, intesti-
 na.
 תְּחִלָּה initium.
 v. 23. צְבֻמוֹת aridae, marci-
 dae.
 v. 24. הִנִּיר indicavit.
 v. 27. רָעַב fames.

v. 28.

- v. 28. רָאָה vidit.
הִרְאָה (*bipb.*) videre
fecit, ostendit.
- v. 29. שָׁבַע saturitas.
- v. 30. כָּלָה consumpsit.
- v. 32. שָׁבָה iteravit. (*inf. Nipb.*)
פָּעַמִּים bis.
כּוֹן aptare, stabilire.
כִּכּוֹן stabilitum fuit.
(*praet. Nipb.*)
- מָהַר dotavit.
מָהַר festinavit. (*piel.*)
- v. 33. נָבוֹן prudens.
בִּין intelligere.
הָחָה ponere. (*bipb fut.*)
- v. 34. פָּקִיד praefectus.
הִמֵּשׁ quintavit.
- v. 35. קָבַץ collegit.
אָכַל cibus.
צָבַר congestit.
בָּר frumentum.
עִיר urbs.
- v. 36. פָּקַדוֹן depositum.
כָּרַח excidit, perdidit.
- v. 37. גָּטִב bonum fuit, placuit.
- v. 39. יָדַע scivit.
הוֹדִיעַ notum fecit.
(*bipb.*)
- v. 40. נָשַׁק adhaesit, osculatus est.
פֶּה os, mandatum.
רֶק tantum.
כִּסֵּא thronus.
גָּדֹל magnus fuit.
- v. 42. טַבַּעַח annulus.
לָבַשׁ induit.
בַּיֶּשׁ byssus.
רִבְדֵי torques.
צִנָּאר collum.
זָהָב aurum.
- v. 43. רָכַב vexit.
מָרְכָבָה currus.
מִשְׁנָה secundus ordine,
(*bipb.*) secundus dignitate.
אֶבְרָדִי inclinate contra.
(*)
- v. 44. הָנִל pes.
רוּם attollere.
- v. 45. צָפַן occultavit.
צָפְנָה פִּנְנָה (**)

כִּהוֹן

*) Ita *Jablonskius* ex sententia *la Crozii* hanc vocem explicavit, qui voces esse Aegyptiacas statuit *ουβη ερα*. *Fosterus* autem in libro de *byssu antiquorum* p. 111. probavit *Haprecheh* significare a rege cinclum s. vestitum.

**) *Jablonskius* explicavit per *salvatorem mundi*, *σοφισμοφου* (σοφ). *Fosterus* autem legit: *Sabe-nouti pa-ench* h. e. sapiens divinus spiritus aeterni.

כהן sacerdos.	פנה facies.
v. 47. קמץ pugillus.	v. 7. נכר agnovit.
קמץ pugilli, mani-	הכיר cognovit, cogni-
puli.	tum se prae-
v. 48. סביב circumcirca.	החנכר alienum se prae-
v. 49. חזל defuit.	buit.
ספר numeravit.	קשה durus.
מספר numerus.	מאין unde?
v. 50. נטרם nondum, ante-	v. 9. מרגלים exploratores.
quam.	ערנה nuditas.
v. 51. בכור primogenitus.	v. 11. נחמי nos.
חשה oblitus est, (<i>pract.</i>	בנים veraces, probi.
<i>piel</i>) oblivisci fecit.	v. 13. קטן parvus.
עמל molestia.	v. 14. אין non.
v. 52. פרה fructuosus fuit,	v. 15. פתן probavit.
crevit. (<i>pract. biph.</i>)	חי vivens.
עני afflictio.	הנה hinc.
v. 53. פלה absolvit.	v. 16. אמם veritas.
v. 54. החל incepit. (<i>fut. biph.</i>)	v. 17. אסף collegit.
v. 55. רצב esurivit.	v. 18. נרא timuit, coluit.
צעק clamavit.	v. 19. העבון fames.
v. 56. פתח aperuit.	v. 20. אמן verus fuit.
שבר fregit, emit, ven-	אמן verus habitus fuit.
didit.	v. 21. אבל certe.
חוק invaluit.	אשם reus.
Cap. XLII.	צרה angustia.
v. 1. שבר annona.	ציר arctare.
v. 2. ירד descendit. (<i>imp.</i>	חנן gratiosus fuit.
<i>Kal.</i>)	חנן supplicavit.
v. 3. עשרה decem.	v. 22. ילד puer, juvenis.
v. 4. קרה obvenit.	דם sanguis.
אסון exitium.	נפש quae sivit, vindica-
v. 6. שליט dominator.	vit.
שקה (<i>birp.</i>) prostravit	v. 23. מליץ interpres.
se.	v. 24. רבב vertit. (<i>Niph.</i> ver-
	tit se.)
	פכה

- בָּכָה *flevit. (fut. K.)*
 v. 25. צִוָּה *praecepit.*
 מָלֵא *plenus fuit, piel*
 implevit.
 כֵּלִי *vas.*
 כֶּסֶף *argentum.*
 שַׁק *saccus.*
 צָדָה *victus.*
 v. 26. חֲמֹר *asinus.*
 v. 27. פָּתַח *aperuit.*
 מִסְפּוּא *pabulum.*
 מִלֵּן *diversorium.*
 אִמְתַּחַח *saccus.*
 v. 28. לֵב *animus.*
 חָרַד *contremuit.*
 v. 29. מָרָה *evenit. (part. K.)*
 v. 34. יָדַע *scivit, comperuit.*
 סָחַר *circumduxit, ne-*
 gotiatus est.
 v. 35. הֲרִיק *evacuavit. (part.*
 bipb.)
 צָרִיר *fasciculus.*
 v. 36. שָׁבַל *orbatus fuit.*
 שָׁבַל *orbatum reddidit.*
 v. 38. לֵבַד *solus.*
 שָׂאֵר *reliquus fuit.*
 אֶסוֹן *exitium.*
 שִׁיבָה *canities.*
 יָגוֹן *molestia.*
 Cap. XLIII.
 v. 2. מַעֲט *parum.*
 v. 3. עָרַד *testatus est. (inf.*
 et praet. Hipb.)
 לֹא *non, nisi.*
 v. 6. מַלּוּמ *malum esse. (bipb.)*
 v. 7. מִלֵּוָה *familia.*
 v. 8. מָה *parvulus.*
 v. 9. מִסְעֵר *miscuit, oppigno-*
 ravit.
 בָּקַשׁ *quaesivit.*
 בֹּא *venire.*
 הֵבִיא *adduxit.*
 הִצִּיב *constituit.*
 v. 10. לֹא *nisi.*
 הִתְקַטַּם *cunctatus est.*
 כֶּסֶם *vice.*
 v. 11. אָמַן *jam, nunc.*
 וּמָרָה *praestantissimum.*
 מָתָה *donum.*
 מַעֲט *parum.*
 בְּטָנִים *nuces.*
 שֶׁמֶךְ *amygdalus.*
 v. 12. מִשְׁנָה *error.*
 v. 14. רַחֲמִים } *misericordia.*
 רַחֵם }
 v. 16. טָבַח *mactavit.*
 טָבַח *mactatio.*
 כִּן *parare, aptare.*
 (imp. Hipb.)
 צַהֲרַיִם *meridies.*
 v. 18. עַרְדֵּב *propter.*
 נָלַל *devolvit.*
 v. 19. בָּגַשׁ *accessit.*
 v. 21. מִשְׁקָל *pondus.*
 v. 22. מִטְּסוּן *thesaurus.*
 v. 24. רָחַץ *lavit.*
 מִסְפּוּא *pabulum.*
 v. 27. יָדָן *senex.*
 v. 28. קָרַד *incurvavit.*
 v. 29. חַנּוּן *misericors, gratio-*
 sus fuit. (fut. K.)
 v. 30. מָרַד *festinavit.*
 b 2 כָּמַר

- כמר incaluit.
 חדר } cubiculum.
 חדר }
- v. 31. אפק *bitp.* continuit se.
 שום ponere, apponere.
- v. 32. יבל potuit.
 חזעבה abominatio.
- v. 33. בכור primogenitus.
 בכורה primogenitura.
 צער parvus, minor
 natu.
- צערה minorennitas,
 חמה miratus est.
 רע focius, amicus.
- v. 34. משאה ferculum, por-
 tio.
 רבה multus fuit.
 (*fut. K.*)
 רי manus, portio.
 שתה bibit.
 שפר inebriatus est.
- Cap. XLIV.
- v. 2. צביע scyphus.
 קטון parvus, minimus
 natu.
- v. 3. אור lux.
- v. 4. רחק longe absuit.
 רחף perlectus est,
 חשיב affecutus est.
 שלם retrihuit.
- v. 5. נחש auguratus est.
 (*piel.*)
- v. 7. חלילה absit.
- v. 8. נזב furatus est.
 או aut.
- v. 10. נקי infons.
- v. 11. פחה aperuit.
- v. 12. חפש scrutatus est.
 החל incepit.
- v. 13. קרע laceravit.
 שמה vestis.
 עמס onus imposuit.
- v. 15. מעשה factum, opus,
 negotium.
 כמו sicut.
- v. 16. צרק justus fuit.
 הצטיק justificavit se.
 (*bitp.*)
 עון iniquitas.
- v. 18. חרה exarsit. (*fut. K.*)
- v. 20. נותר relictus est.
 (*fut. N.*)
 ארב amavit.
- v. 22. עזב reliquit.
- v. 23. יסף addidit.
- v. 28. אף profecto.
 טרף discerpsit, lacera-
 vit.
 טרף laceratus est.
 הנהו hucusque.
- v. 30. קשר alligavit.
- v. 32. ערב sponondit.
- v. 34. איך quomodo.
- Cap. XLV.
- v. 1. יצב stetit.
 ידע cognovit.
 החנניע cognoscendum
 se dedit.
- v. 2. נכרי stertus.
 ענה respondit.

- turbatus, territus
fuit.
- v. 4. מָכַר vendidit.
- v. 5. עָצַב doluit, dolore
affecit. (*fut. Niph.*)
- מָחַיָה victus, conserva-
tio in vita.
- v. 6. חָרַשׁ aratio.
קָצִיר messis.
- v. 7. שְׂאֵרִית residuum.
חָיָה vixit.
חָיָה } in vita conser-
חָיָה } vavit.
- חָיָה } liberatio.
- v. 8. חָשִׁים constituit. (*fut.*
biph.)
- מָשַׁל dominus.
- v. 10. קָרוֹב propinquus.
צֹאן grex, ovium grex.
בְּקָר jumentum.
- v. 11. כִּוַּל } sustentavit.
בְּלִבָּל } (*praet. piel.*)
- יָרַשׁ haereditavit.
נִדְרַשׁ depauperavit,
haereditate expu-
lit. (*fut. Niph.*)
- v. 13. כְּבוֹד gloria.
- v. 14. נָפַל cecidit.
צִוָּר collum.
- v. 15. נָשַׁק oscularus est.
- v. 16. קוֹל vox, clamor, fa-
ma.
- v. 17. מְנַע oneravit.
בְּעֵר jumentum.
- בָּעַר depavit.
- v. 18. טוֹב bonum.
הִלֵּב adeps.
- v. 19. עֲנָרָה currus.
טָף infans.
- v. 20. חוּס parcere. (*fut. Kal.*)
- v. 21. צָרָה victus.
- v. 22. הִלִּיפָה mutatio,
הִלֵּף mutavit.
- v. 23. אֲחֹזִין asina.
מִזֶּן alimentum.
- v. 24. רָגַז commotus est ira.
- v. 26. מָשַׁל dominatus est.
פָּרַג frigere. (*fut. K.*) *)
הֶאֱמִין credidit. (*praet.*
biph.)
- v. 28. רַב multum, fatis.

Cap. XLVI.

- v. 1. נָסַע profectus est.
זָבַח maectavit, sacrificia-
vit.
- זָבַח sacrificium.
- v. 2. מָרָא visio.
- v. 6. מִקְנֵה grex.
רָכִישׁ substantia, opes.
רָכַשׁ acquisivir.
- v. 26. נַפְשׁ anima, persona.
עֲצָמַי femur.
מִלְּבַב praeter.
יָרָה jecit *biph.* docuit,
monstravit.
- v. 29. מְרַכְבָּה currus.
בָּ3 לְקָרָא

*) Ex significatione Syriaca et Arabica (vulgo vertitur: ani-
mi deliquium passus est) Sein Gemüth blieb dabey falt.

- לְקָרְחָא obviam.
 v. 32. רָעִיבָה pastor.
 רָעִיבָה pavit.
 v. 34. בְּעִרְוִים pueritia, adoles-
 centia.

Cap. XLVII.

- v. 2. קָץ } finis.
 קָצָה }
 רָצַב }
 רָצִיב } constituit.
 v. 4. פֶּרֶד peregrinari.
 מְרִיעָה pascuum.
 כֶּבֶד gravis
 v. 6. מֵיטֵב bonum.
 חֵיל vis, robur.
 v. 7. בֵּרַךְ benedixit, bona
 optavit.
 v. 9. מְנוּד peregrinatio.
 v. 11. אֶחָדָה possessio.
 אֶחָדָה possedit.

Cap. L.

- v. 15. לִי forsan.
 שָׁמַם odit.
 נָמַל retribuit.
 v. 17. אָחָא ah!
 נָשָׂא condonavit (*im-
 perat. K.*)
 נָא quaeso.
 v. 19. חָחָה sub.
 v. 20. חָשַׁב excogitavit.
 v. 21. חָחָם consolatus est.
 v. 23. שְׁלֹשִׁים tertiæ genera-
 tione.
 בָּרָד genu.

- v. 24. שָׁבַע juravit.
 v. 25. הִשְׁבִּיעַ jurare fecit, ad-
 juravit.

- עָצָם os.
 מִהֵנָּה hinc.
 v. 26. חָנַט condivit.
 אָרְוָן arca.

Exod. Cap. I.

- v. 1. יָשָׁם nomen
 v. 5. כִּנְוָה femur
 v. 6. שִׁבְעִים septuaginta.
 רוּר generatio.
 v. 7. עָצָם potens fuit.
 v. 8. הָרַשׁ novus.
 v. 9. עָצָם potens
 v. 10. אָגַדָה agedum.
 חָכָם sapiens fuit.
 קָרָה evenit.
 מִלְחָמָה bellum.
 שָׁנֵא inimicus.
 גָּלָהֶם bellum gessit.
 v. 11. מִסִּיבִיבִיב iributum.
 אָבָה respondit.
 אָבָה afflixit.
 סָבָה onus.
 בָּנָה aedificavit (*fut. K.*)
 מִסְבָּחוֹ armamentaria.
 v. 12. עָרַץ erupit, crevit.
 קָרַץ taedere, abominari.
 (*fut. K.*)
 v. 13. עָבַד servivir.
 אָדָה ad servitutem co-
 egit.
 פָּרָה faevitia.
 v. 14. מָרַר amarum fuit.

עָבָרָה

עבֹדָה servitus.

קָשָׁה durus.

חֶמֶר lutum.

לַבְנָה later.

v. 15. מְעֹלְדָה obfatrix.

v. 16. אֲבָנִים fella parientium.

v. 22. נִלוּד natus.

נַיִם fluvius, Nilus.

הַשְּׁלִיחַ projecit.

Cap. II.

v. 2. הָרָה concepit.

צָפַן occultavit.

יָרַח luna, mensis.

v. 3. הַיָּבֵה navis, navicula.

נְיָמָה juncus.

חֶמֶר bitumine obduxit.

חֶמֶר bitumen.

זָמַת pix.

v. 4. נָצַב stetit. (fut. Hitp.)

אָחוּחַ foror.

רָחֹק procul.

v. 5. רָחַץ lavit.

מְעַרְבָה puella.

יָד manus. *)

סוּחַ alga.

אֵמָה ancilla.

v. 6. בָּבַה flevit.

חֶמֶל pepercit, misertus

est.

v. 7. נָצַק suxit. biph. lactavit.

מִנְיָנָה nutrix.

v. 8. בַּח filia.

עַלְמָה virgo.

אִם mater.

v. 9. הָרַחַץ ivit biph. adduxit.

שֶׁכֶר merces.

v. 10. מָשָׂה extraxit (praet. K.)

v. 11. נָכָה percussit (part.

biph. v. 12. 13. fut. biph.)

v. 12. פָּנָה respexit. (fut. K.)

הִלְכָה huc et illuc.

סָמַן abscondidit.

הוֹל arena.

v. 13. נָצָה contendit.

רָשָׁע flagitiosus.

v. 14. שָׂם ponere, constitue-

re (praet. K.)

שָׁפַט judex.

רָבַג occidit (inf. K.)

אָבָן profecto.

v. 15. בָּרַח fugit.

בְּאֵר puteus.

v. 16. כָּהֵן sacerdos.

נָלַח hausit.

עָנָל canales.

שָׁקָה biph. potavit.

v. 17. גָּרַשׁ expulit, abegit.

נִשְׁעָה juvenit.

v. 18. מָדַע quare.

מָהֵר festinavit.

v. 19. נָצַל (hiph.) liberavit.

v. 21. נָאָל } voluit, acquie-

הוֹאִיל } vit.

v. 22. גָּר peregrinus.

נִכְרִי extraneus, alienus.

v. 23. אָנַח suspiravit (fut. N.)

נָצַק clamavit.

b 4

שָׁקָה

*) ad manum fluvii h. e. ad ripam fluvii,

- שוּעָה clamor.
 שוּעָה vociferari.
 v. 24. נָאָקָה gemitus.
 נָאָקָה gemuit.
 בְּרִית foedus, promissio.
- Cap. III.
- v. 1. חָתָן focer.
 בָּרַח abduxit.
 מִדְּבַר desertum.
 הַר mons.
 v. 2. לִרְבָּה flamma.
 סִבָּה rubus.
 אָרִיס arsit.
 v. 3. יֵרַד discedere. (fut. K.)
 v. 5. הִלִּיחַ huc.
 מָשַׁל extraxit.
 בָּעַל calceus.
 אֶרֶצָה terra.
 v. 6. סָתַר abscondidit.
 יָרָא timuit.
 הִיטְוִית intuitus est.
 v. 7. אִפְּיָיו afflictio.
 צָעָקָה clamor.
 נָגַשׁ exactor.
 בָּגַשׁ exegit.
 מַכָּא plaga.
 v. 8. רָחַב amplius.
 זָבַח fluere. (part. K.)
 הִלָּב lac.
 דָּבַשׁ mel.
 v. 9. לָחַץ oppressio.
 לָחַץ oppressit.
 v. 12. אוֹחַ signum.
 v. 15. עוֹלָם tempus longum,
 faeculum, aeternum.

- זָכַר memoria.
 v. 16. אָסַף collegit, congregavit.
- Cap. IV.
- v. 1. אָעָנָה respondit. (fut. K.)
 אָמַן biph. credidit.
 v. 2. מַטֵּה baculus.
 מָה יֵה quid hoc?
 v. 3. חָשׂה serpens.
 נִוֵּס fugere. (f. K.)
 v. 4. אָחַז prehendit. (imp. K.)
 זָנַב cauda.
 אָחַז prehendit. (f. biph.)
 פָּה vola.
 v. 5. אָרָא apparuit. (praet. niph.)
 v. 6. חֵיק sinus.
 מַצְרֵעַ leprofus.
 נִיֶּשׁ nix.
 v. 7. יָצָא exiit biph. eduxit.
 שׁוּב redire biph. reduxit.
 v. 8. אַחֲרֹן posterior.
 v. 9. שָׁפַךְ effudit.
 יָבֵשׁ aridum.
 v. 10. בִּי quaeso.
 אִישׁ דְּבָרִים vir verborum, orator, eloquens.
 אַנְתָּה antea, heri.
 שְׁלֹשִׁים nudius tertius.
 מֵאָז inde.
 לְשׁוֹן lingua.
 v. 11. אָנִים mutus.

- חרש surdus.
 פקח videns.
 עיר coecus.
 v. 12. דרה *biph.* docuit.
 v. 14. חרה exarsit. (*fut. K.*)
 אף ira.
 שמה gavisus est.
 v. 18. חתן focer.
 v. 19. מיה mori.
 v. 20. רכב equitavit, vectus
 fuit. (*f. Hi.*)
 v. 27. לקראח obviam,
 פגש occurrit.
 נשק oscularus est. (*fut.*
K.)
 v. 28. רידי indicavit.
 צוה praecepit.
 v. 29. זקן lenex.
 v. 31. קבר inclinavit. (*fut. N.*)

Cap. V.

- v. 1. אחר postea.
 חגג festum celebravit.
 (*fut. K.*)
 v. 3. אקרא apparuit. (*praet.*
N.)
 זבח sacrificavit.
 פגש occurrit.
 דבר pestis.
 או sive.
 חרב gladius, bellum.
 v. 4. פרע nudavit. *biph.* otio-
 sum fecit.
 v. 5. שכח cessavit, quievit.
 (*pr. biph.*)
 v. 6. שטר praefectus, dire-
 ctor.

- v. 7. חבן stramen.
 קנש conquisivit.
 v. 8. מרפח summa.
 נרע diminuit.
 רפה remisit.
 נרפה remissus, otiosus
 fuit.
 v. 9. כבד gravis fuit.
 שעה respexit, curam
 habuit. (*fut. K.*)
 שקר mendacium.
 v. 12. פץ dispergere. (*fut.*
biph.)
 קש stipula.
 v. 13. איץ urgere. (*part. K.*)
 v. 14. חק statutum, pensum.
 רפה percussus fuit. (*f.*
hoph.) ככה
 v. 18. חבן summa.
 v. 21. שפט judicavit.
 פגש putuit.
 ריח odor.
 רבנ occidit.
 v. 22. רוע malum esse.
 ררע malum fecit.
 v. 23. בצל eripuit.

Cap. VI.

- v. 1. חזק fortis.
 נרש expulit.
 v. 3. שדי omnipotens.
 v. 4. טנור peregrinatio.
 נור peregrinari.
 v. 6. סבלה onus.
 לבן propterea.
 פאל redemit, liberavit.
 ב 5 ורוע

- זרוע brachium.
 נטת extendit. (*part. poet.*)
 שפטים judicia.
 v. 8. מורשה haereditas, peculium.
 v. 9. קצר angustia.
 v. 12. ערל praeputatus.
 שפה labium.
 v. 13. חזק firmus fuit, obfirmavit.
- Cap. XII.
- v. 29. חצי medium.
 כסא thronus.
 שבי captivus.
 בור carcer.
 בהמה pecus.
 v. 34. בצק massa.
 מרם nondum.
 חמוץ fermentatus est.
 חמוץ fermentum.
 משארה mastra.
 צנר ligavit, colligavit.
 שמלה vestis.
 שכם humerus.
 v. 36. חן gratia.
 שאל postulavit, mutuo sumfit.
 בצל eripuit.
 v. 37. אלף mille.
 גבר vir.
 רגלי pedes, pedires.
 לבר praeter.
 מה parvulus.
 v. 38. ערב turba mixta.
 ערב miscuit.
- v. 39. אפה (*f. K.*) coxit.
 ענה placenta.
 מצה azymum.
 חמדת cunctatus est.
 צרה victus.
 v. 40. טושב habitatio.
 v. 41. צבא exercitus.
 v. 42. שמרים observationes.
- Cap. XIII.
- v. 17. נחה (*pr. K.*) duxit.
 קרוב propinquus.
 נחם poenituit.
 מלחמה bellum.
 v. 18. סבב circumdedit.
 הסב circumduxit.
 חמשים quinti, instructi.
 v. 19. עצם os, ossis.
 v. 20. חנה castra posuit.
 עמוד columna.
 ענן nubes.
 אש ignis.
 אור lucere, *biph.* lucefcere.
 v. 21. מוש recedere. (*biph. f.*)
- Cap. XIV.
- v. 2. ים mare.
 נכח e regione.
 v. 3. נטה confusus fuit.
 (*part. N.*)
 סגר clausit.
 v. 4. רבה persecutus est.
 כבד gravis fuit. *Niph.*
 gravis, illustris factus est.
 חיל

- חיל robur, exercitus.
 v. 5. ברח fugit.
 הפך mutavit.
 עם populus.
 v. 6. רכב currus.
 v. 7. בחר selectus.
 שניש tribunus, dux.
 v. 8. רום altum esse.
 רם excelsus, elatus.
 v. 9. השיג affecutus est.
 סוס equus.
 פרש eques.
 v. 10. קרב appropinquavit.
 מאד valde.
 צעק clamavit.
 v. 11. בלי non.
 קבר sepulchrum.
 v. 12. חדל destitit, cessavit.
 (*imp. K.*)
 v. 13. נצב stetit.
 ישועה salus, auxilium.
 נסה addidit.
 היום hodie.
 v. 14. גלחם bellum gessit.
 חרש tacuit (*f. Hiph.*)
 v. 15. נסע profectus est.
 v. 16. רום altum esse *biph.* ex-
 tollere. (*imp. biph.*)
 מטה baculus.
 בקיע diffidit.
 יבשה aridum.
 v. 19. מלאך angelus.
 מחנה castra.
 v. 21. נטח extendit. (*fut. apo-*
cop. K.)
 קודים Eurus.

- עז } vehemens.
 עזה }
 v. 22. חומה murus.
 ימין dextra.
 שמאל sinistra.
 v. 24. אשמרה vigilia.
 שמר custodivit.
 שפק prospexit.
 קמם contrivit, contur-
 bavit. (*fut. K.*)
 v. 25. סור recedere.
 אפן rota.
 מרכבה currus.
 נהג duxit. (*fut. Piel.*)
 כבדה gravitas.
 נס fugere.
 v. 27. איתן robur, vis.
 בער excussit. (*fut. P.*)
 v. 23. פסה obtexit.
 שאר reliquus fuit.
 v. 30. ישע *biph.* servavit.
 שפה labium, litrus.
 v. 31. האמין credidit.
 Cap. XIX.
 v. 1. חרש mensis.
 שלישי tertius.
 יצא exiit. (*inf. K.*)
 v. 2. נסע profectus est. (*fut.*
K.)
 חנה castra posuit. (*fut.*
K. et Hiph.)
 נגר e regione.
 v. 4. כנף ala.
 נשר aquila.
 v. 5. סקלה peculium.

v. 6.

- v. 6. מַמְלָכָה regnum.
קדוּשׁ sanctus, venerabilis.
- v. 16. קלח tonitrua.
בָּרָק fulgur.
שֹׁפָר tuba.
חֶזֶק vehemens.
תְּרִידָוִית trepidavit. (*fut. K.*)
מַחֲנֶה castra.
- v. 17. תַּחְתִּי infimus.
- v. 18. עָשָׂן fumavit.
עָשָׂן fumus.
עָשָׂן fumus.
בְּרָשָׁן fornax.
- Cap. XX.
- v. 4. פְּסֵל sculptile.
תְּמוּנָה imago.
עַל } supra, superne.
מַעַל }
- v. 5. זֵלוֹת zelotes.
עוֹן iniquitas.
שְׁלִישִׁים tertiani.
רְבָעִים quartani.
שִׂנְאָה odio habuit.
- v. 6. חֶסֶד pietas, tenerrimus amor.
אַלְף mille.
אָהַב dilexit.
מִצְוָה praeceptum.
- v. 7. שָׁוָא vanum.
נָשָׂא assumfit, pronunciavit.
נִקְרָה infons fuit.
נִקְרָה pro infonte declaravit.
- v. 8. זָכַר recordatus est.
שָׁבַח quies.
קִדְּשׁ sanctificavit.
- v. 9. מְלָאכָה opus, negotium.
- v. 10. אַמָּה ancilla.
נָר peregrinus.
שַׁעַר porta.
יָם mare.
- v. 11. נִוָּח quiescere. (*f. K.*)
- v. 12. כִּבְדַּר honoravit.
אָרְךָ prolongavit. (*fut. biph.*)
- v. 13. רָצַח occidit.
נִאֲחָ adulterium commisit.
נָבַב furatus est.
עָנָה respondit.
רֵעַ socius, proximus.
- v. 14. חָמַד desideravit, concupivit.
טָוֹר taurus.
- v. 15. לָפִיד fulgur.
נִדְּעַ commoveri.
- v. 17. בְּעִבְרֵי propter.
נִטָּה tentavit.
- Cap. XXI.
- v. 12. נָכָה percussit. (*f. K.*)
- v. 17. קָלַל maledixit.
- Cap. XXII.
- v. 20. נִכְסָה oppressit. (*fut. biph.*)
לְחַץ oppressit, coarctavit.
- v. 21.

- v. 21. אֵלְמָנָה vidua.
 יְחִים pupillus, orphanus.
 עָנָה afflixit.
 v. 27. אֱלֹהִים Deus, numen
 venerabile. (*magistratus.*)
 נָשִׂיא princeps.
 מָלֵךְ maledixit. (*fut.K.*)

Cap. XXIII.

- v. 1. שִׁמְעֵי rumor.
 שָׂוָה ponere.
 עֵד testis.
 חַמָּס iniquitas, violentia.
 v. 2. רִיב lis.
 רִוַּב litigare.
 v. 3. דָּל pauper.
 הִרְדָּה honoravit.
 v. 4. פָּגַע occurrit.
 חָטָא erravit.
 v. 5. חָבַץ succubuit.
 מְשָׂא onus.
 חָזַל abstinuit.
 v. 6. מִשְׁפָּט iudicium.
 אֶגְנוֹן egenus.
 v. 7. רָחֵק longe absuit.
 נָקִי innocens.
 צַדִּיק iustus.
 הַצְרִיק iustum declaravit.
 Lev. Cap. XVIII.
 v. 4. חָק staturum.

Cap. XIX.

- v. 11. בָּחַשׁ mentitus est.
 שָׁפַר fefellit.
 עִמִּית proximus.
 v. 12. שָׁקַר mendacium.
 חָלַל profanavit.
 v. 13. עָשָׂק oppressit, defraudavit.
 גָּזַל rapuit.
 לָוַן pernoctare.
 פְּעֻלָּה merces.
 שָׂכִיר mercenarius.
 v. 14. קָלַל maledixit.
 חָרַשׁ surdus.
 עָוָר coecus.
 מְכַשֵּׁל offencilum.
 v. 15. עָגַל perverfitas.
 v. 16. רָבִיל detractor.
 v. 17. רָבַח arguit. (*biph.*)
 v. 18. נָקַם ultus est. (*N.fut.*)
 כָּטַר custodivit, servavit.
 v. 32. שִׁבְיָה canities.
 v. 33. רָבַח oppressit. (*fut. biph.*)
 v. 34. אֶזְוָה indigena.
 מִדָּה dimensio.
 מִשְׁקָל pondus.
 מִשׁוּרָה mensura.
 v. 36. מֵאֲזִזִּים trutina.
 אָבֵן lapis, pondus.
 Num. Cap. VI.
 v. 25. אָרַר lucere.
 חָנַן gratiam fecit.
 Deut.

Devt. Cap. I.

- v. 1. עבר *citra, ultra.*
v. 5. רוצה *voluit, acquie-*
vit.
באר *declaravit. (piel.)*
חורה *lex.*
v. 7. פנה *vertit.*
נסע *profectus est. (imp.*
K.)
שבן *habitans, habita-*
tor.
רר *mons.*
שפלה *planities.*
קנב *meridies.*
חוף *littus.*
נהר *flumen.*
v. 8. רש *haereditavit, oc-*
cupavit. (imp. K.)
v. 9. נשא *tulit. (inf. K.)*
v. 10. רבה *multus fuit.*
כוכב *stella.*
v. 11. נסח *addidit.*
פעם *vice.*
v. 12. איכה *quomodo.*
טרח *fatigatio, labor.*
טרח *laboravit, fatiga-*
vit se.
משא *onus.*
ליב *lis.*
v. 13. ירה *dedit. (imp. Kal.)*
חכם *sapiens.*
בון *intelligens.*
דרג *expertus.*
שבט *tribus.*
ראש *caput.*
- v. 16. שפט *judex.*
שפט *judicavit.*
v. 17. גבר *agnovit. (fut.*
biph.)
משפט *judicium.*
קשה *durus fuit.*
קרב *accessit.*
v. 19. נורא *timendus.*
v. 21. חתה *terrificus est. (fut.*
Niph.)
v. 22. חפר *pervestigavit.*
v. 23. טוב *bonus fuit.*
v. 24. גנל *exploravit.*
נחל *vallis.*
v. 25. פרי *fructus.*
ירד *descendit.*
v. 26. אבה *voluit.*
מרה *rebellavit.*
v. 27. רזן *murmuravit.*
שנאה *odium.*
השמיד *perdidit.*
v. 28. מסס *liquefactus est.*
(pract. biph.)
רם *altus.*
בצר *munivit.*
v. 29. ערץ *violentia usus fuit,*
terruit.
v. 32. אמן *biph. credidit.*
v. 33. חדר *explorare.*
חנה *castra metatus est.*
v. 34. קצה *ira efferbuit.*
שבע *juravit.*
v. 35. דור *generatio.*
v. 36. זלתי *praeter.*
דרד *calcavit.*
בשן *propterea quod.*

- מלא implevit.
 v. 37. אָנַף iratus est.
 בְּבַל propter.
 v. 38. הִזָּק roboratus fuit.
 (imp. piel.)
 נָחַל possedit. *biph.* pos-
 sidere fecit, distri-
 buit.
 v. 39. פָּדוּ praeda.
 v. 41. הִנָּר accinxit.
 כְּלֵי instrumentum.
 הָרִין paratus fuit, para-
 tum se obtulit.
 v. 42. נָנַף percussit.
 v. 43. זִוַּר superbire. (*fut.*
biph.)
 v. 44. רָדַף persecutus est.
 כָּחַח (*fut. biph.*) con-
 tudit.
 v. 45. בָּבָה flevit.
 אָזַן (*biph.*) attendit.
 Cap. II.
 v. 1. סָבַב circumivit. (*fut.*
K.)
 פָּנָה vertit. (*fut. K.*)
 v. 3. צָפוֹן septentrio.
 v. 5. נָרָה (*piel.*) provocavit,
 rixatus est. (*fut.*
biph.)
 מְרָדָךְ vestigium.
 הָרֵשֶׁה peculium.
 כַּף vola, planta pedis.
 v. 6. שָׁבַר fregit, vendidit,
 emisit annonam.
 אָכַל cibus, commeatus.

- בָּרָה fodit, emit.
 שָׁתָה bibit.
 v. 7. חָסַר defuit, indiguit.
 v. 8. עֲרַבָה locus campestris.
 v. 9. צוּר hostiliter egit. (*fut.*
 v. 19. *fut. biph.*)
 v. 13. עָבַר transiit.
 v. 14. מַחֲנֶה castra.
 v. 15. הִבִּים profligavit, quas-
 favit, contrivir.
 (inf. *K.*)
 חָמַם consumtus fuit.
 (inf. *K.* v. 16.
pract. K.)
 v. 18. גְּבוּל limes.
 v. 19. מוּל contra, e regione.
 v. 24. רָחַל incepit. (*imp.*
biph.)
 יָרַשׁ haereditavit, oc-
 cupavit. (*imp. K.*)
 v. 25. פָּחַד timor, pavor.
 יִרְאָה timor.
 שָׁמַע fama.
 רָנַו motus est ira, mo-
 tus est pavore.
 חוּל dolere, trepidare.
 v. 26. מְלֶאכֶד legatus.
 קִרְמָה regio orientalis
 v. 27. סָרָה recedere.
 יָמִין dextra.
 שְׂמֹאל sinistra.
 v. 28. רַק tantum.
 קָנַל pes.
 v. 30. אָבָה voluit.
 הִקָּשָׁה obduravit, du-
 rum esse sivit.

- אִמְץ fortis fuit.
 אִמְץ obfirmavit.
 v. 33. נָכַח percussit. (*fut.*
biph.)
 v. 34. לָכַח cepit, occupavit.
 חָרַם devovit.
 עַח tempus.
 מְחִים homines.
 שָׂאֵר reliquum fuit,
biph. reliquum fe-
 cit.
 שְׂרִיד superstes.
 v. 35. גָּזַח spoliavit.
 שָׁלַל praeda, spolium.
 v. 36. קָרְיָה civitas.
 שָׁנַב exaltatus est.
 v. 37. יָרַמָּן manus, ripa, tra-
 ctus.
- Cap. III.
- v. 4. שְׁשִׁים sexaginta.
 חֶבֶל funis, haeredita-
 tis portio, tractus.
 מַמְלָכָה regnum.
 v. 18. הִלְצָה expeditit.
 הִלְצָה expeditus.
 חֵיל robur, virtus.
 v. 20. נָחַח quiescere. (*fut.*
biph.)
 שׁוּב redire.
 v. 22. יָרַח timuit.
 v. 23. חַנּוּן gratiofus fuit. *biph.*
 שִׁפְּלִיתָא supplicavit.
 v. 24. הִתְחַל incepit. (*praet.*
biph.)
 גְּדֻלָּה magnitudo.
- מַעֲשֵׂה opus.
 v. 26. עָבַר transit.
 הִתְעַבֵּר iratus fuit, ex-
 canduit.
 לְמַעַן propter.
 v. 27. הַיָּמִין meridies.
 מִזְרַח oriens.
 יָם mare, occidens.
 צָפוֹן septentrio.
- Cap. IV.
- v. 1. לָמַד didicit.
 דָּוַע docuit.
 v. 2. חָיֵץ vixit, felix fuit.
 יָסַף addidit.
 נָרַע diminuit.
 מִצְוָה praeceptum.
 v. 4. דָּבַק adhaesit.
 v. 6. בִּינָה prudentia.
 נָבִיחַ prudens.
 v. 7. קָרִיב propinquus.
 קָרָא vocavit.
 v. 9. שָׁכַח oblitus est.
 סוּר recedere.
 יָדַע scivit, *biph.* do-
 cuit.
 v. 10. קָהַל congregavit. (*biph.*)
 שָׁמַע audivit. (*biph.*)
 v. 11. בָּעַר arsit.
 עֵרְפֵל caligo.
 v. 12. תַּמְנֵה imago.
 זֵלָתָא praeter.
 v. 13. בְּרִית foedus.
 כָּתַב scripsit.

- לוח tabula.
 v. 16. שחח corruptit, perdidit.
 פסל simulacrum.
 תבנית structura, similitudo.
 מטל simulacrum.
 זכר mas.
 נקבה femina.
 v. 17. צפור avis.
 כנף ala.
 עוף volare.
 v. 18. רמש reptavit.
 דג }
 דנה } pisces.
 v. 19. ירח luna.
 כוכב stella.
 צבא exercitus.
 מרח impulsit.
 שקה incurvatus fuit.
 חלק partitus est.
 v. 20. כור fornax.
 ברזל ferrum.
 v. 21. אצף iratus fuit.
 v. 23. excidit, pepigit.
 v. 24. קנא zelotes.
 v. 25. ילד genuit, peperit.
 ישן dormivit.
 נושן veterascere.
 פגע indignatus fuit.
 (inf. biph.)
 v. 26. העיר testis est.
 אבד periit.
 מרח cito.
 ארך prolongavit.
 שמד perdidit.
 v. 27. פזץ dispergere.
- מספר homines numeri h, e. pauci.
 דרב duxit.
 v. 28. עץ lignum.
 הריח odoratus est.
 v. 29. בקש quaequivit.
 דרש quaequivit.
 v. 30. צר angustia.
 אחריתא posteritas.
 v. 31. רחם misericors.
 רפה remisit. (fut. biph.)
 v. 32. שאל interrogavit.
 ברא creavit.
 קצה finis, extremum.
 v. 33. אש ignis.
 v. 34. כסה fustulit.
 נסה tentavit.
 נסה tentatio, probatio.
 אה signum.
 מופת prodigium, portentum.
 מורא reverentia.
 זרוע brachium.
 נטה extendit.
 v. 35. ראה vidit. (biph. praet.)
 v. 36. כסר castigavit, erudit.
 v. 37. בחר elegit.
 כח robur.
 v. 38. הוריש expulit.
 צדום potens.
 v. 39. שוב redire. (praet. biph.)
 לבב cor.
 v. 40. נטב bonus fuit. biph.
 bene egit. c. 5, 25.
 ארך prolongavit. (fut. biph. c. 5, 30. praet.)
 c Cap.

Cap. V.

- v. 1. אָזן auris.
 v. 3. הִנּוּ huc.
 v. 4. פְּנִים facies.
 v. 5. בֵּין inter.
 v. 6 - 18. conf. Exod. XX.
 v. 1 seq.
 v. 19. קָהַל congregatio.
 v. 20. אָרִיס arsit.
 נֶסֶן fenex.
 v. 21. הִרְאָה ostendit.
 כְּבוֹד gloria.
 v. 24. דִּבֶּר locutus est.
 v. 27. אֶרֶל tentorium.
 v. 30. דֶּרֶךְ via.
 רִשָּׁה haereditavit, possedit.

Cap. VI.

- v. 3. רַבָּה multus fuit. (fut. K.)
 זָבַב fluere, (part. K.)
 חֶלֶב lac.
 דְּבַשׁ mel.
 v. 4. אֶחָד unus.
 v. 5. מְאֹד valde.
 כָּל מֵאֲדָה ex omnibus viribus tuis.
 v. 7. אֶצֶן acuit.
 יָשַׁב sedit. (inf. K.)
 יָרַד ivit. (inf. Kal.)
 שָׁכַב cubuit. (inf. Kal.)
 קָדַם surgere.
 v. 8. קָשָׁה ligavit, alligavit.
 מִוֶּטְמוֹת frontalia.

- v. 9. מִדּוּרָה postis,
 שַׁעַר porta.
 v. 10. בֹּא venire. (fut. bipb.)
 בָּנָה aedificavit.
 v. 11. בַּיִת domus.
 מָלֵא plenus fuit.
 בּוֹר fovea, cisterna.
 חָצַב excidit.
 כֶּרֶם vinea.
 וַיִּח olea, oliva.
 כָּטַע plantavit.
 שָׂבַע satiatus, saturatus fuit.

- v. 13. שָׁבַע juravit.
 v. 14. אֶמְבִּיב ambitus, circuitus.
 v. 15. חָרָה exarsit.
 אַף ira.
 הִשְׁמִיד perdidit.
 v. 16. נָסָה tentavit.
 v. 17. עֵדוּת testimonium, institutio, doctrina.
 v. 18. יָשָׁר rectum, aequum.
 v. 19. הִדְרָה deturbavit, expulit.
 v. 20. יִרְאָה timor.

Cap. X.

- v. 12. שָׁאַל postulavit.
 v. 13. מִצְוָה praeceptum.
 חֹק statutum.
 כֹּלֵב bonum, felicitas.
 v. 15. חָשַׁק amavit, delectatus est.
 v. 16. מוּל circumcidere.
 (pract. Kal.)
 עֲרָלָה

עֲרָלָה praeputium.

עֲרָפָה cervix.

קָשָׁה durus fuit *biph.*
obduravit.

v. 17. שְׁחָד munus.

v. 18. יָחֹם pupillus.

אַלְמָנָה vidua.

גֵּר peregrinus.

לֶחֶם panis, victus.

שָׂמְלָה vestis.

v. 20. דָּבַק adhaesit.

שָׁבַע juravit.

v. 21. תְּהִלָּה laus.

Cap. XI.

v. 1. מִשְׁמְרָה observatio,
custodia.

v. 2. מִסְרָה castigatio, eruditio.

גָּדֹל magnitudo.

זְרֹעַ brachium.

נִטְתָּ extendit (*part.*
pöel.)

v. 3. אֵלֶּה signum.

v. 4. הָיִל exercitus.

סוּס equus.

רֶכֶב currus.

צָרַף fluere, effluere.

הִצִּיף inundare fecit.

רָדַף persecutus est.

אָבַד periit.

אָבַד perdidit.

v. 6. פָּתַח aperuit.

בָּלַע absorpsit.

אֶתֶּן tentorium.

יָקוּם substantia vivens.

Cap. XXXIV.

v. 1. עֲרָבָה planicies.

v. 3. כַּפָּר planicies.

תָּמָר palma.

בְּקָצָה vallis.

v. 5. פֶּה os, mandatum.

v. 6. כָּפַר sepelivit.

בְּיָמָיו } vallis.

בְּיָמָיו }

מִזֶּה e regione.

קְבוּרָה sepultura.

Josua Cap. I.

v. 1. מְשָׁרֵף minister.

v. 3. דָּרַף calcavit.

פָּךְ vola.

הָקֵל pes.

v. 4. נָדָר flumen.

מִדְבָּר desertum.

יָם mare.

מְבֹא occafus.

שָׁמֶשׁ sol.

גְּבוּל limes.

v. 5. יָצַב steter.

רָפָה remisit. (*fut. biph.*)עָזַב reliquit. (*f. K.*)

v. 6. הִזָּק fortis fuit.

אָמֵץ robustus fuit.

נָחַל possedit.

v. 7. סוּר recedere.

שָׂמַל prudens fuit.

הִשְׁכִּיל prudenter egit.

v. 8. מִישָׁה recedere (*f. K.*)

הִדְבָּח meditatus est.

כָּתַב scripsit.

וְאֵ תunc.

צָחַח prosperatus fuit
(*biph.* prospere
egit.)

Cap. III.

v. 5. קָדַשׁ sanctus fuit, *biph.*
sanctificavit se.

מָחַר eras.

מִפְלְאוֹת miracula.

v. 6. פָּרוֹן sacerdos.

אָרַח tulit (*imp. K*)

אָרוֹן arca.

בְּרִית foedus.

v. 7. רָחַל incepit, (*fut. biph.*)

גָּבַל magnus fuit, *piel*
magnum fecit.

v. 8. קֵץ finis.

v. 9. גָּשָׁח accessit, (*imp. K*)

v. 10. יָרַשׁ hereditavit, possedit.

הֵרִישׁ hereditare fecit,
expulit e possessione.

v. 12. עֶשֶׂר decem.

שִׁבְטֵי stirps.

v. 13. נִיחַ quiescere.

כָּרַח (*niph.*) succisus
fuit.

מִלְּמַעְלָה superne.

נֵר acervus.

v. 14. נָסַע profectus est.

v. 15. מָבַל tinxit, intinxit.

מָלֵא plenus fuit.

נִדָּה ripa.

קָצִיר messis.

v. 16. רָחַק procul fuit. (*inf.*
biph.)

מָאֵד valde.

צָד latus.

מָלַח fal.

מָמַם perfectus fuit,
absolvit. *Praet. K.*

v. 17. חֲרָבָה ficitas, locus
ficcus.

בִּינָא aptare, confirmare.

Cap. XXIII.

v. 1. נִיחַ quiescere (*biph.*)

אֹיִבִּי hostis.

מְסָבִיב circumcirca.

זָקֵן senex.

v. 2. שֹׁטֵר moderator.

שֹׁפֵט judex.

זָקֵן senex factus est.

v. 3. גָּלַח bellam gessit.

v. 4. נָפַל cecidit. (*biph.*)

שָׁאַר reliquit.

נִשְׁאַר relictus fuit.

נִחְלָה hereditas.

v. 5. רָדַח deturbavit. (*f. K.*)

v. 12. נֶחֶר residuum.

חֲבִיב *biph.* affinitatem
contraxit.

v. 13. פָּח laqueus.

מִלְּקָשׁ laqueus.

מִשְׁטָט flagellum, scutica.

צָד latus.

צִנָּה spina.

v. 15. שָׁמַר *biph.* perdidit.

v. 16. חָרַח exarsit.

מִתְרַחֵץ

מַרְרָה festinatio, festinanter.

Cap. XXIV.

- v. 14. תָּמִים integer.
אֱמוּנָה veritas.
- v. 16. תְּלִיחָה absit.
עֵזֶב reliquit.
אֲחֵר alienus.
- v. 17. עָלָה ascendit, *biph.*
ascendere fecit,
eduxit.
- v. 18. גָּרַשׁ expulit.
יָכַל potuit.
קָדוֹשׁ sanctus, venerandus.
- זֵלוֹתִים zelotes.
פָּשַׁע defectus.
- חַטָּאת peccatum.
- v. 20. גִּבְרָה alienigena.
רָעָה malum esse, *biph.*
malo afficere.
בָּלָה consumpsit.
טוֹב bonus fuit *biph.*
bonis affecit.
- v. 22. עָרַב testis.
בָּחַר elegit.
- v. 23. סָרָה recedere, *biph.*
removere.
נִטְּהַר inclinavit (*biph.*
imp.)
- v. 26. סֵפֶר liber.
תּוֹרָה lex, doctrina.
אֶבֶן lapis.
אֵלֶּה quercus.
מִקְדָּשׁ sanctuarium.

- v. 27. עֵדָה testimonium.
אָמַר verbum.
אָמַרָה verbum.
בָּהַשׁ mentitus fuit.
- v. 28. שָׁלַח dimisit.
- v. 29. מוֹתַם mori.
- v. 30. מֶנֶס mons.

Jud. Cap. II.

- v. 7. אָרַךְ prolongatus fuit.
(*biph.*)
- v. 10. דוֹר aetas, generatio.
אָסַף collegit.
נִאֲסַף collectus est, recepit se.
- v. 12. כִּזְעַם indignatus est, *biph.*
ad indignationem
provocavit.
- v. 14. חָרָה exarsit (*f. K.*)
אֵרָה ira.
נָתַן dedit, tradidit.
שָׁטַח diripuit.
נָשַׁס vendidit.
מָכַר potuit.
יָכַל potuit.
אֶזְיִב hostis.
- v. 15. נִצַּר formavit (*fut. K.*)
h. l. arctatus est.
צָר arctatus est.
- v. 16. שָׁעַב (*biph.*) servavit.
- v. 17. נִזְנָה scortatus est.
- v. 17. מִיָּד circum.
- v. 18. נָחַם poenituit. (*Niph.*)
נִאֲחַם gemitus.

- לחץ arclavit, pressit.
קק arctavit, pressit.
v. 19. שחח corruptit.
מַעֲלִים opera.
קשה durus.

I Sam. Cap. VII.

- v. 15. שפּט judicavit.
v. 16. מִי postquam, inde.
שנה annus.
סבב circuivit.
v. 17. השׁוּבָה reversio.
בנה aedificavit, (f. K.)
מזבֵּחַ ara.

Cap. VIII.

- v. 1. שים ponere, *biph.* constituere.
v. 2. שם nomen.
בכור primogenitus.
מִשְׁנֵה duplum, secundus.
v. 3. פצע lucrum.
מחרי munus,
v. 4. קבץ collegit.
v. 6. רע malus fuit.
פָּלַי *biph.* supplicavit.
v. 7. מאס sprexit.

Cap. X.

- v. 17. צעק clamavit.
v. 18. רצל eripuit (fut. *biph.*)
ממלכה regnum.

- v. 19. צרה angustia.
רעה calamitas.
v. 20. לָבַד cepit, deprehendit.
v. 21. קָרַב accessit, *biph.* accedere fecit.
משפחה familia.
שקשׁ quæsit.
מָצָא invenit.
v. 22. הִלֵּם huc.
הָבִיא *Niph.* abscondit se.
כֵּלִים vasa.
v. 23. רוץ currere.
לָקַח sumsit.
נָבַח eminuit.
שֶׁכֶם humerus.
מֵעֵלָה supra.
v. 24. רִיעַ vociferari.
חָיָה vixit. (fut. *apoc.* Kal.)

Cap. XII.

- v. 1. מָלַךְ regnavit.
הִמְלִיךָ constituit regem.
v. 2. רָבַד ivit.
שׁוֹב canescere.
זָקֵן senuit.
נְעוּרִים pueritia.
v. 3. עָנָה respondit.
בְּנֵי coram.
מֶלֶךְ rex.
שׂוֹר taurus.
חֲמֹר asinus.
עָשָׂק oppressit.
רָצַץ concussit, quassavit
(pr. K.)

כָּפַר

- בִּמְרֵי פְּרִיטִיּוֹן pretium.
 עָלַם עֵינָי occultavit.
 v. 4. מֵאֲרִמָּה quidquam.
 v. 7. שִׁפֵּט שִׁפֵּט judicavit.
 צְרָקָה justitia.
 v. 8. זָעַק clamavit.
 v. 9. שָׁכַח oblitus est.
 מָכַר vendidit.
 v. 11. בָּטַח secure.
 v. 13. שָׁאַל postulavit.
 v. 14. מָרְדָּה rebellavit.
 v. 17. קָצִיר messis.
 חֲפֵזָה triticum.
 קוֹל vox, tonitru.
 מָטָר pluvia.
 v. 18. יָרָא timuit.
 v. 19. הֵפֵחַ addidit.
 v. 20. אָדָּה sed, modo.
 סוּר recedere.
 v. 21. חֲוָה inanitas, idolum.
 יָעַל *biph.* profuit.
 v. 22. נָטַשׁ reliquit (*f. K.*)
 בְּעִבְרִי propter.
 v. 23. חָבַל cessavit.
 פָּעַר pro.
 יָרָה *biph.* docuit.
 יָשָׁר rectum.
 v. 24. גָּדֹל magnus fuit.
 v. 25. רָע malum esse *biph.*
 נָסַח male agere.
 שָׂפָה consumpsit. (*Niph.*
fut.)

Cap. XV.

- v. 2. נָחַם poenituit.
 יָקַם stabiliuit, implevit.

- v. 12. שָׁכַם mane surrexit.
 v. 13. בֵּרַךְ benedictus.
 v. 14. צֹאן grex.
 אָזֶן auris.
 בָּקָר jumentum.
 v. 15. חָמֵל pepercit.
 מִיטָב optimum.
 זָבַח sacrificavit.
 יֶהָרָה residuum.
 הָרַם devovit.
 v. 16. רָפָה remisit, cessavit
 (*imp. apoc. biph.*)
 v. 17. קָטָן parvus.
 נִשֵּׁחַ unxit.
 v. 18. בָּלָה consumpsit, (*inf.*
piel.)
 v. 19. לָמָּה quare.
 עָשָׂה operuit, obvelavit
 (*f. K.*)
 עָרַט irruere in aliquid
 (*f. biph.*)
 שָׁלַל praeda.
 v. 21. רֵאשִׁיחַ principium,
 פְּרִיפִיּוּם praecipuum rei.
 חֶרֶם anathema, quod
 sacratum est.
 v. 22. חָפֵץ voluntas, deside-
 rium.
 עֹלָה holocaustum.
 זָבַח sacrificium.
 קָשַׁב aufcultavit.
 חֶלֶב adeps.
 אֵיל aries.
 v. 23. קַסָּם incantatio.
 מָרְדָּה rebellio.
 אֲוֵן iniquitas.

- תרפים idola.
 פצח insticit, urfit.
 נון propterea quod.
 מאם sprevit.
 v. 25. נשא condonavit (*imp.*
K.)

Cap. XVI.

- v. 1. ער-מתי quousque.
 אכל luxit.
 קרן cornu.
 שמן oleum.
 ילד ivit (*imp. K.*)
 v. 2. איד quomodo?
 הרב occidit (*prat. K.*)
 עגל } vitulus.
 עגלה }
 v. 3. הוריע indicavit, docuit.
 v. 4. הרד trepidavit.
 v. 6. אד profecto.
 נגד coram.
 v. 7. הביט adspexit (*hiph.*)
 מראה visio, adspetus.
 גבה altitudo, eminentia.
 קימה longitudo.
 לבב cor, animus.
 v. 8. עבר transit, *hiph.* trans-
 ire fecit.
 v. 11. המם confumtus est.
 נער puer, juvenis.
 שאר reliquus fuit.
 רעה pavit.
 פה huc.
 סבב circumdedit, accu-
 buit (*f. K.*)

- v. 12. אדמוני rubicundus,
 splendescens.
 יפה pulcher.
 ראו visio.
 v. 13. צלח pervenit.
 v. 17. מטיב intelligens, perit-
 us.
 כנן manu pulsavit in-
 strumentum musi-
 cum.
 v. 18. כבון intelligens.
 תאר forma, species.
 v. 19. מלאך legatus.
 v. 20. נאד uter.
 נאד uter.
 יין vinum.
 חמור asinus.
 גדי hircus.
 יע capra.
 v. 21. ארוב dilexit.

Cap. XVIII.

- v. 4. פשט exiit.
 מעיל tunica.
 חרב gladius.
 קשת arcus.
 חגור cingulum.
 v. 5. השביל prudenter egit.
 שום ponere *hiph.* con-
 stituere.
 v. 6. נכה percussit (*inf. hiph.*)
 יצא exiit.
 נשים mulieres.
 שיר canere.
 עיר urbs.

מהלך

- מְזוּזָה choros.
 שִׂמְחָה gaudium.
 תֵּם tympanum.
 שְׁלִישׁ instrumentum
 מוֹסֵף musicum tribus
 מוֹסֵף fidibus constans.
 v. 7. עָנָה respondit, cecinit
 מוֹסֵף invicem.
 שִׂמְחָה lufit.
 מוֹסֵף myrias.
 v. 8. מְלֻכָּה regnum.
 מוֹסֵף invidians, oculis
 מוֹסֵף observans.
 מוֹסֵף ultra.

Cap. XXIV.

- v. 3. בְּחֹרִי electus, eximius.
 צוּר petra.
 מוֹסֵף rupicaprae.
 v. 4. מוֹסֵף maceria, murus.
 מוֹסֵף sepfit.
 מוֹסֵף spelunca.
 מוֹסֵף text. (*inf. biph.*)
 מוֹסֵף pes.
 מוֹסֵף femur, latus.
 v. 5. מוֹסֵף amputavit.
 מוֹסֵף ala, fimbria.
 מוֹסֵף clam.
 v. 7. מוֹסֵף abfit.
 v. 8. מוֹסֵף diffidit.
 מוֹסֵף dedit, permifit.
 מוֹסֵף furgere, infurgere.
 v. 9. מוֹסֵף inclinavit, incur-
 מוֹסֵף vavit cervicem.
 מוֹסֵף (*f. K.*)
 v. 11. מוֹסֵף parcere. (*fut. K.*)

- v. 12. אָב pater.
 מוֹסֵף defectus, rebel-
 מוֹסֵף lio.
 מוֹסֵף venari, quaerere.
 v. 13. מוֹסֵף judicavit.
 מוֹסֵף ultus est.
 v. 16. מוֹסֵף judex.
 מוֹסֵף contendere.
 מוֹסֵף caufa, lis.
 v. 17. מוֹסֵף flevit. (*f. apoc. K.*)
 v. 18. מוֹסֵף retribuit, rependit.
 v. 19. מוֹסֵף claufit, inclufit.
 v. 20. מוֹסֵף retribuit.
 v. 21. מוֹסֵף regnum.
 v. 22. מוֹסֵף juravit.
 מוֹסֵף perdidit.
 מוֹסֵף perdidit.
 מוֹסֵף nomen.
 v. 23. מוֹסֵף locus speculato-
 מוֹסֵף rius, turris, arx.

Cap. XXXI.

- v. 1. מוֹסֵף fugere. (*fut. K.*)
 מוֹסֵף cecidit. (*fut. K.*)
 מוֹסֵף perfoffus.
 v. 2. מוֹסֵף adhaefit, *biph.* acri-
 מוֹסֵף ter perfecutus est.
 v. 3. מוֹסֵף gravis fuit.
 מוֹסֵף jaculatores.
 מוֹסֵף parturire, contrem-
 מוֹסֵף miscere.
 v. 4. מוֹסֵף armiger.
 מוֹסֵף evaginavit.
 מוֹסֵף gladius.
 מוֹסֵף transfixit. (*imp. et*
 מוֹסֵף *pract. Kal.*)

עַרְלַי praeputatus.
 הַחֶלְלִי illufit.
 אָבָה voluit.

2 Sam. Cap. V.

v. 1. עֵצָם os, offis.

בָּשָׂר caro.

v. 2. אֶחָמֵל heri.

נִשְׁלֵם nudius tertius.

כְּנִיד princeps.

v. 3. מִשַׁח unxit.

v. 5. חֹדֶשׁ maenſis.

Cap. XII.

v. 1. עֲשִׂיר dives.

פֹּדֵר pauper.

v. 2. רַבָּה מְאֹד perquam
 multum.

v. 3. כְּבִשָּׂה agna.

קָנָה emit.

הָיָה vixit.

הָיָה in vita conserva-
 vit, aluit.

פֶּחַ frustum.

כַּסֵּי calix.

שָׁתָה bibit.

חֵיק finis.

שָׁכַב cubuit.

בַּח filia.

v. 4. הָלַךְ viator.

הִמְלִי pepercit.

אָרַח viator.

v. 5. עָרַח exarſit. (*ſut. K.*)

מָרָח mors.

v. 6. שָׁלַם retribuit.

אַרְבַּעַתַּיִם quadruplici-
 ter.

עָקַב אַחֲרָיִךְ propterea
 quod.

v. 7. נָצַל eripuit.

v. 9. בָּוָה ſp्रेvit.

וְסָפָה addidit. (*ſut. bipb.*)

וְרָבַח occidit.

Cap. XV.

v. 1. מְרֻכְבָּה currus.

סוּס equus.

רָצַח currere. (*part. K.*)

חֲמִשָּׁה quinquaginta.

v. 2. מָנַע שְׂכָם mane ſurrexit.

יָד manus, latus.

שַׁעַר porta.

v. 3. דְּבַר verbum, negotium.

נִכְלָח reſtum.

v. 4. שָׂם ponere, (*bipb.*)
 conſtituere.

שֹׁפֵט iudex.

לִישׁ lis.

מִשְׁפַּט caufa forenſis,
 iudicium.

צָדִיק juſtus fuit.

הִצְדִּיק juſtum declara-
 vit.

v. 5. קָרַב acceſſit.

נִשְׁקָה osculatus eſt.

חָזַק apprehendit.

v. 6. גָּנַב furatus eſt.

v. 7. קָץ finis.

נָדַר votum.

נָוָה vovit.

v. 8. יָשַׁב fedit, habitavit,
 commoratus eſt.

(*inf. K.*)

v. 10.

v. 10. מְרַבְּלִים exploratores.
 שֶׁפָּרָה buccina.
 v. 11. מְאַחֲזִים ducenti.
 קָרָא vocavit, invitavit.
 (part. poël.)
 מָטָם integer fuit. (inf.
 Kal.)
 v. 12. יוֹעֵץ consiliarius.
 יָעַץ consilium dedit.
 זָבַח sacrificavit.
 קָשָׁר conspiratio, con-
 juratio.
 אָמִיץ fortis, robustus.
 רָבַב multus fuit.
 v. 13. נָגַד indicavit. (part.
 bipb.)
 v. 14. בָּרַח fugit.
 פָּלְטָה evasio.
 מָהֵר festinavit.
 כֵּן ne forte.
 נִשָּׁבַט attigit.
 נָדַח dispulit. (bipb.)
 v. 23. בָּבַח flevit. (p. K.)
 בָּחַל vallis, torrens.
 v. 30. אָעַל ascendit.
 זָיַת olea.
 חָסָה texit, operuit.
 (p. K.)
 חָרַף discalceatus.

Cap. XVIII.

v. 1. בָּקַד visitavit, numera-
 vit.
 שָׂר princeps.
 v. 3. חֲצִי medium.
 יָעַר juvenit.

v. 4. מֵאָה centum.
 אֶלֶף mille.
 v. 5. אָט } sensim, lente.
 לָט }
 v. 7. נָבַח percussit. (f. Niph.)
 מַנְפֶּה clades.
 v. 8. פָּיַץ spargere, disper-
 gere. (part. Niph.)
 רָבָה multus fuit. (bipb.
 f. apoc.)
 v. 9. קָרָא }
 קָרָה } occurrit.
 רָכַב }
 רָכַב } vestus fuit.
 פָּרַד }
 סָבָה }
 שָׁבָה } perplexitas.
 עָלָה }
 עָלָה } quercus.
 v. 10. תָּלָה suspendit. (part:
 paül.)
 v. 11. חָרַח cingulum.
 v. 12. שָׁקַל ponderavit.
 אָרְגָה argentum.
 v. 13. שָׁקַר mendacium, fraus.
 כָּדַר celavit. (fut. niph.)
 יָצַב steterit.
 v. 14. יָחַל }
 הִיחַל } expectavit.
 שָׁבַט baculus, virga.
 חָבַע fixit.
 עֲלִינוּ adhuc.
 חַי vivens.
 v. 15. בָּלִים vasa, arma.
 מוֹרֵי מוֹרֵי bipb. interfi-
 cere.
 v. 16. שֶׁפָּר buccina.

בְּרַח

רָרַף persecutus est.

הִשְׁתִּיחַ cohibuit.

v. 17. הִשְׁלִיךְ projecit, abjecit.

פֹּחַח fovea.

אַיִל acervus.

אֶבֶן lapis.

נָס fugere. (*praet. Kal.*)

אֶהָל tentorium.

i Reg. II.

v. 1. קָרַב appropinquavit.

v. 2. חָזַק firmus fuit.

v. 3. שָׁמַר observavit.

מִשְׁמָרָה observatio, quod

ad observandum

praeceptum est.

חֶק statutum.

מִצְוָה praeceptum.

מִשְׁפָּט iudicium, quod

justum est.

עֵדוּת testimonium, prae-

ceptum.

כָּתַב scripsit.

שָׁבַל *biph.* prudens fuit.

בָּרָא respexit.

v. 4. קוּם surgere, *biph.* sur-

gere facere, im-

plere.

צָרַח exsudit. (*fut.*)

Niph.)

כִּסֵּא thronus.

v. 10. שָׁכַב dormivit, occu-

buit.

קָבַר sepelivit.

v. 12. כִּיָּן aptare, firmare.

(*fut. Niph.*)

מַלְכוּת regnum.

Cap. VI.

v. 1. שְׁסֹנְטִים octoginta.

יָצָא exiit. (*inf. K.*)

חֹדֶשׁ mensis.

בָּנָה aedificavit. (*f. a-*

poet. K.)

Cap. VIII.

v. 22. עָמַד stetit.

מִזְבֵּחַ ara.

קֹהֵל coetus.

פָּרַשׁ expandit.

v. 23. מִמַּעַל superne.

מִמַּחֲהָ sub, deorsum.

הִסְדֵּר pietas.

v. 24. מָלֵא plenus fuit.

מָלֵא plenum fecit, im-

plevit.

v. 26. אָמַן *niphal* confirma-

tus fuit.

v. 27. אִמְנָם }
אִמְנָם }

revera.

כֹּוֹל }

כֹּוֹל }

כֹּוֹל }

sustentavit. (*fut.*
piel.)

v. 28. בָּרָא respexit, curam

habuit.

הִפְלִיחַ precatio.

הִתְחַנַּה deprecatio, sup-

plicatio.

פָּלַל iudicavit.

הִתְפַּלֵּל oravit.

v. 29. פָּתַח aperuit. (*p. patil.*)

v. 30. יָשַׁב habitavit. (*inf. K.*)

סָלַח condonavit.

v. 31. נִשְׂאָה pronunciavit.

אֶהָל

v. 32.

v. 33.

v. 34.

v. 35.

v. 36.

v. 37.

- אָלָה execratio, adjura-
 tio.
 אָלָה execratus est. (*inf.*
biph.)
 v. 32. שָׁפַט judicavit.
 רָשַׁע impius fuit. (*biph.*)
 impium declaravit,
 damnavit.
 רָשַׁע impius, impro-
 bus.
 צְדָקָה justitia, probitas.
 צְדִיק justus, probus.
 צְדִיק justus fuit. (*biph.*)
 justum declaravit.
 v. 33. הוֹדָה confessus est.
 (*biph.*)
 חָנַן gratiam fecit. (*bitp.*)
 supplicavit.
 v. 34. שׁוּב redire. (*praet.*
biph.) (v. 35. *fut.*
Kal.)
 v. 35. עָצַר clausit. (*inf. niph.*)
 מָטַר pluvia.
 v. 36. הוֹדִיעַ docuit.
 יָרָה jecit.
 v. 37. רָעַב fames.
 הָבִיב pestis.
 שָׂפָחוֹן adustio, uredo
 segerum.
 יֶרֶקֶן rubigo.
 אֲרֻבָּה } genus locusta-
 חָסִיל } rum.
 אָרַב obsidere, arctare.
 (*fut. K.*)
 אוֹרֵב hostis.
 נָעַע plaga.
- מַחְלָה infirmitas.
 v. 39. מָכוֹן locus in quo ali-
 quid stabilitur.
 לְבַד solus.
 v. 41. כְּבָרִי peregrinus.
 v. 42. זְרֹעַ brachium.
 נָטָה extendit. (*part.*
Paul.)
 v. 44. מַלְחָמָה bellum.
 v. 45. מִשְׁפָּט judicium, causa.
 v. 46. אָנַף ispiravit, iratus fuit.
 שָׁבָה in captivitatem
 abduxit.
 v. 47. עָוָה (*biph. praet.*) ini-
 que, perverse egit.
 v. 50. רַחֲמִים misericordia,
 commiseratio.
 רַחֵם misertus est.
 v. 51. בַּחֲלָה peculium.
 כּוּרֶה fornax.
 בְּרֹזֶל ferrum.
 v. 53. פָּדַל }
 הִבְדִּיל } separavit.
 v. 54. כָּרַע incurvavit se, pro-
 cubuit in genua.
 בָּרַךְ genu.
 v. 55. בָּרַךְ benedixit.
 v. 56. מְנוּחָה quies.
 נָפַל cecidit.
 v. 57. נָטַשׁ omisit, deseruit.
 (*fut. K.*)
 v. 58. נָטָה inclinavit. (*inf. K.*)
 v. 60. יָדַע scivit, cognovit.
 (*inf. K.*)
 v. 61. שָׁלֵם integer.

Cap.

Cap. XII.

- v. 1. מלך regnavit *biph.* constituit regem.
- v. 2. ברח fugit.
- v. 4. קשה durus fuit, *biph.* durum fecit.
- על jugum.
- קלל levis fuit *biph.* levavit.
- עבדה servitus.
- כבד gravis.
- עבד servivit. (*fut. K.*)
- v. 6. יעץ consilium dedit. (*v. 7. pr. K.*) *niph.* consultavit.)
- v. 7. ענה respondit.
- עצה consilium.
- ילד puer, juvenis.
- v. 10. מְחִינִים lumbi.
- עבה crassus fuit.
- קטן parvus.
- v. 11. עמס oneravit.
- ספה addidit. (*fut. biph.*)
- ספר castigavit.
- שט flagellum.
- עקרב scorpio.
- v. 13. עזב reliquit.
- v. 16. חלק pars.
- v. 19. פשע praevaricatus est.
- v. 20. ערה coetus.
- זקתי praeter.
- 2Reg. Cap. XVII.
- v. 2. רק praeterquam.
- v. 3. מנחה donum, tributum.
- v. 4. קשר conjuratio.
- עצר clausit.
- אסר vinxit.
- כלא carcer.
- v. 5. צור obsidere. (*fut. K.*)
- v. 6. לבד cepit.
- גרה (*biph. fut. apoc.*) deportavit.
- v. 7. חטא peccavit.
- v. 8. הוֹרִישׁ deturbavit e possessione.
- v. 9. חפה texit, obtexit.
- כן ita, quod rectum est.
- במה locus excelsus.
- מגדל turris.
- בצר custodivit.
- מבצר munitio.
- v. 10. יצב stetit, *biph.* statuit.
- מצבה statua.
- אשרה lucus.
- גבעה collis.
- גבה altitudo.
- גבה altus fuit.
- עץ arbor.
- רענן viridis.
- v. 11. קטר suffitum adolevit.
- בעס indignatus est, *biph.* provocavit ad indignationem.
- v. 12. גוֹלִיִּים idola.
- v. 13. העיד testatus est. (*fut. biph.*)
- נביא propheta.
- חנה videns, propheta.
- ביר per manum, per.

v. 14. עֶרְוָה cervix.
אָמַן nutritiv, verus fuit
biph. credit.

v. 15. מָאֵס sprexit.
הַבֵּל vanum, idolum.
הַבֵּל vanus fuit, idolo-
latriam commisit.

סָבִיב circa.
v. 16. מִסְבָּא fusile.
עֵגֶל vitulus.
שְׁנַיִם duo.

צָבָא exercitus.
v. 17. עָבַר transiit, *biph.* trans-
ire fecit.

קָסַם divinavit.
קָסַם divinatio.
גִּרַשׁ auguratus est.
מָכַר vendidit, *biph.*
vendidit se.

v. 18. אָנַף iratus fuit.
מְאֹד valde.
סוּר recedere (*biph.*) re-
movere.

שָׂאֵר reliquus fuit.
v. 20. עָנָה respondit, *piel.*
afflixit.

שָׁסַם } diripuit.
שָׁסָה }

v. 21. קָרַע dilaceravit, abru-
pit.
דָּאָה volavit *biph.* depu-
lit.

נָחַ dispulit.
v. 24. עִיר urbs.

Cap. XXIV.

v. 20. אַף ira.

הִשְׁלִיךְ projecit, remo-
vit.

מָרַד rebellavit.

Cap. XXV.

v. 1. חֵיָל exercitus.
חֵנֶה (*ful. apoc. Kal.*)
castra posuit.

בָּנָק vallum, antemu-
rale.

v. 2. מְצוּר coarctatio, obfes-
sio.

v. 3. רָעַב fames.
לֶחֶם panis, victus.
הִזִּיק invaluit.

v. 4. בָּקַע rupit. (*f. Niph.*)
אֲנָשֵׁי בְמִלְחָמָה viri belli
h. c. milites.

חֲמָה murus.
גֶּן hortus.

עֲרְבָה planities, arva
campestria.

v. 5. רָבַף persecutus est.
הִשִּׁיג } attigit.
קָשַׁג }

פָּרַץ dispergere. *Niph.*
dispergi.

v. 6. הִפְשֵׁה prehendit.
מִשְׁפֵּט iudicium.

v. 8. שָׁחַט mactavit.
עָזַר excoecavit.

אָסַר ligavit.
נְהַשְׁמִיתָ compedes.

מָחַט mactavit.
טָבַח coquus.

טַבָּחַי satellites.

v. 9.

- v. 9. שָׂרַף *combussit.*
אֵשׁ *ignis.*
- v. 10. נִחַץ *diruit.*
- v. 11. נֶחֱר *residuum.*
שָׂאֵר *superstes fuit.*
כָּפַל *cecidit.*
הִטּוֹן *turba.*
גִּלָּה *revelavit.*
הִגְדִּיל *abduxit in capti-*
tatem.
- v. 12. דָּל *exhaustus, tenuis.*
רֵלָה *tenuitas fortis,*
paupertas, plebs
paupercula.
כֹּרֵם *vinitor.*
פֶּרֶם *vinea.*
אֲגִיב *agricola.*
- 2 Chron. XXXVI.
- v. 18. כֵּלִים *vasa.*
גָּדֹל *magnus.*
קָטָן *parvus.*
אֹצֵר *thesaurus.*
- v. 19. נִהַץ *destruxit. (fut.*
piel.)
אֲרָמִיּוֹן *palatium.*
מִתְחַמֵּד *desiderium.*
שָׁחַת *perdidit, corrupit.*
(inf. bipb.)
- v. 20. שְׂאֵרִיחַ *residuum.*
חֶרֶב *gladius.*
מַלְכוּת *regnum, dignitas*
regia.
- Daniel IX.
- v. 1. זֵרַע *semen, familia, ge-*
nus.
- v. 2. בִּין *intelligere. (pract.*
bipb.)
סֵפֶר *liber.*
מִסְפָּר *numerus.*
שָׁנָה *annus.*
נְבִיא *propheta.*
מָלֵא *implevit. (inf. piel.)*
הִרְבּוּהוּ *desolationes.*
הִרְבָּה *desolatus est.*
שִׁבְעִים *septuaginta.*
- v. 3. בָּקַשׁ *quaesivit.*
הַפְלָה *precatio.*
הִתְחַנְּנִים *deprecationes.*
צוֹם *jejunium.*
צוֹם *jejunare. (inf. K.)*
שַׂק *saccus.*
אֶפֶר *cinis.*
- v. 4. פָּלַל *judicavit.*
הִתְפַּלֵּל *oravit.*
יָדָה *jecit, projecit.*
אָנַח *obsecro.*
נֹרֵא *timendus, vene-*
randus.
הִסֵּד *pietas.*
אָהַב *dilexit.*
- v. 5. עָוָה *perverse egit.*
רָשַׁע *impious fuit.*
מָרַד *rebellavit.*
סוּר *recedere. (inf. K.)*
- v. 6. שֵׁם *nomen.*
יָרַח *princeps.*
עֵץ *populus.*
אָב *pater.*
- v. 7. בִּשְׁתָּה *pudor.*
בוֹשׁ *erubescere.*
קָרוֹב *propinquus.*

רחוק longinquus.
נרח impulit, depulit.
praet. bipb.

מעל praevaricatio.
מעל praevaricatus est.

v. 8. בשח pudor.

v. 9. סליחה condonatio.

מרד rebellavit.

v. 11. עבר transit.

נחף fusus, effusus fuit.
(f. K.)

אלה execratio.

שבועה adjuratio.

כתב scripsit.

חוקה lex.

v. 12. שפט judicavit.

שפט iudex.

v. 13. חלה *piel.* precatus est.

v. 15. שקד vigilavit.

בוא venire *bipb.* venire
facere, implere.

חטא peccavit.

רשע impius fuit.

v. 16. חרפה probrum, opprobrium.

חרף exprobravit.

v. 17. אור lucere. (*imp. bipb.*)

v. 18. גטה inclinavit.

פקח aperuit. (*imp. K.*)

שוממה desolatio.

נפל cecidit. (*part. bipb.*)

v. 19. קשב auscultavit.

חרר moratus est.

Esra I. c. I.

v. 1. בלה consumtus, perfectus fuit. (*inf. K.*)

עור evigilare. *bipb.* excitare.

קול vox, mandatum.

מלכות regnum.

מכתב scriptura, scriptum.

v. 2. ממלכה regnum.

פקד visitavit, praefecit, praecipit.

v. 4. נשאר relictus, residuus.

גור peregrinari.

נשא tulit, sublevavit.
(*piel f.*)

רכוש substantia, opes.

בהמה bestia.

נדבה voluntaria oblatio.

v. 6. חזק invaluit. *piel* confirmatus fuit.

מנדנה res pretiosae.

נדב sponte dedit.

Neh. IX.

v. 1. חדש mensis.

אסף collegit, *niph.* collegit se, congregavit se.

ארמה terra.

v. 2. בלל separavit.

גבר alienus.

התנה confessus est.

v. 6. צבא exercitus.

v. 7. בחר elegit, dilexit.

v. 8. נאמן constans, verax.

פרח abscidit, pepigit.

v. 9. נני afflictio.

d ועקה

- זעקה clamor.
 v. 10. אוה signum-
 מופח prodigium.
 זר superbire. (praet.
 hiph.)
 v. 11. זבוע scidit, fudit.
 יבשה aridum.
 רנה persecutus est.
 שלח *biph.* projecit.
 מצולה profunditas.
 פמו ficuti.
 אבן lapis.
 עז robustus, valens.
 v. 12. עמוד columna.
 ענן nubes.
 נחה (praet. hiph.) duxit.
 v. 13. ירד descendit.
 ישר rectum, aequum.
 v. 14. ידע scivit *biph.* docuit.
 v. 15. רעב fames.
 סלע petra.
 צמא sitis.
 ירש haereditavit. (*inf.*
K.)
 נשא sustulit.
 v. 16. קשה durus fuit. *biph.*
 obduravit.
 ערק cervix.
 v. 17. מאן reculavit (*f. piel.*)
 זכר memor fuit.
 כפלאוה miracula.
 עבדות servitus.
 חפון clemens.
 רחום misericors.
 ארך longitudo.
 אף nafus, ira.
 מר multus.
- חסד pietas, benignitas.
 עזב reliquit.
 v. 18. עזב vitulus.
 מסכה fusile.
 נאצה irritatio contu-
 meliosa. v. 27.
 v. 20. רוח animus, spiritus.
 שכל prosperatus est
biph. prudenter egit.
 קנע cohibuit.
 v. 21. כנעל sustentavit (*praet.*
piel.) v. 28.
 חסר defuit.
 שלמה vestis.
 בלה inveteravit.
 באק intumuit. v. 29.
 v. 22. חלק partitus est.
 פאה angulus, piaga.
 v. 23. כוכב stella. v. 30.
 v. 24. בניע *biph.* הברייע de-
 pressit, humiliavit.
 רצון voluntas. v. 31.
 v. 25. לכד cepit, occupavit.
 מצור munitus. v. 32.
 שמן pinguis.
 בור cisterna, fovea.
 חצב excidit.
 קרם vinea. v. 1.
 זית olivetum,
 מאכל cibus.
 שבע saturatus est.
 שמן pinguis fuit.
 ערן *biph.* oblectavit se.
 v. 26. מרה rebellis fuit (*f.*
biph.)
 מרד rebellavit.

- v. 1. **גוף** corpus, tergum.
היה restatus est (v. 29.
f. biph.)
הרג occidit.
 v. 27. **צרה** hostis, angustia.
צרה obsidere (*f. biph.*)
צרה angustia.
זמן tempus.
צעק clamavit.
משיב salvator, ereptor.
הושיע eripuit.
 v. 28. **נוח** quies.
רדה dominatus est.
צעק clamavit.
צאל eripuit (*f. biph.*)
 v. 29. **רִכְתָּהּ** humerus.
רִכְתָּהּ
סרר refractarius fuit.
 v. 30. **משך** protraxit.
אזן *biph.* auscultavit.
יד manus, potestas.
 v. 31. **בלה** consumptio, exci-
 dium totale.
 v. 32. **מעט** exiguus fuit.
תלאה labor, molestia.

Psalmus I.

- v. 1. **אשרי** beatitudines, feli-
 citas.
אשר incessit, *Piel.* bea-
 tum praedicavit.
הלך incessit.
עצה consilium.
רשע flagitiosus, impius.
מושב sedes.
לץ irrifor.

- v. 2. **הפץ** desiderium.
הנה meditatus est, vol-
 vit secum. (*f. K.*)
 v. 3. **שחל** plantavit.
פלג aquae ductus.
פרי fructus.
זמן tempus.
עלה folium.
הבל emarcuit. (*f. K.*)
צלח prosperatus fuit.
(f. biph.)
 v. 4. **מוץ** gluma.
נדה dispulit. (*f. K.*)
רוח spiritus, ventus.
 v. 5. **קום** surgere, stare, con-
 sistere. (*f. K.*)
משפט iudicium.
עדה congregatio, coe-
 tus.
 v. 6. **ירע** scivit, comproba-
 vit.
אמר periit, *piel* perdi-
 cit.

Pf. V.

- v. 5. **הפץ** voluit, delectatus
 est.
רשע flagitium.
גור peregrinari, com-
 morari, hospitio
גור peregrinus. frui.
רע malus.
 v. 6. **צב** constitit.
הולל insanus, tumidus.
נגד coram.
שנא odio habuit.

על fecit.

און iniquitas.

v. 7. פדב mendacium.

דם sanguis.

מרמה fraus,

תעב abominatus est.

Pf. XV.

v. 1. פזמור Pfalmus.

אהל tentorium.

שבן habitavit.

הר mons.

v. 2. המים perfectus, integer.

צדק quod iustum est.

v. 3. רבל obtraxit.

לשון lingua.

רע socius, amicus.

הרפה probrum.

קרוב propinquus.

נשא tulit, intulit.

v. 4. בנה sprevit.

מאס sprevit.

ירא timuit.

כבוד honoratus fuit.

שבע juravit.

רוע malum esse, *biph.*

nocere.

מור }
דמור } mutavit.

v. 5. פסף argentum.

נשף foenus, usura.

שחר munus.

נקר innocens.

לקח sumsit.

מרט f. מוט moveri.

(*fur. N.*)

Pf. XXIII.

v. 1. רעה pastor.

חסר defuit, defecit.

v. 2. נאוח caulae, pascua.

מנה inhabitavit.

השא herba.

רבע cubuit, recubuit.

(*f. niph.*)

מנוחה quies.

בהל diduxit. (*futurum*

piel.)

v. 3. שוב redire, *piel* redu-

cere, reficere.

נה duxit.

מעגל orbita.

למען propter.

v. 4. ניה vallis.

צלקוח spissa caligo.

שבט baculus.

משענה scipio.

מהם consolatus est.

v. 5. עבד ordinavit, dispo-

fuit.

שלח mensa.

צצר ligavit, hostiliter

egit.

נה pinguefactus fuit,

piel pinguefecit.

שמן oleum.

כוס calix.

רה irrigavit.

רה irriguum, exube-

rans.

v. 6. חסר gratia, pietas.

רה persecutus est.

שבת quievit, cessavit.

ישב

ישב fedit.
שוב redire.
ארץ longitudo.

Psalmus XXV.

v. 1. נפש animus, desiderium,

v. 2. בטח confidit.
בוש erubescere. (f.K.)
יעלז exultavit.
אויב hostis.

v. 3. קנה expectavit, speravit.

בגד perfidus fuit, perfide egit.

רקם sine ratione.

v. 4. אורח iter, via, semita.
למד didicit, piel docuit.

v. 5. דרך calcavit, bipb. calcare fecit, diduxit.

ישע salus.

v. 6. זכר recordatus est.

רחמים misericordia.

v. 7. נעורים pueritia, adolescentia.

פגוע defectus.

v. 8. ירה jecit. bipb. docuit.

v. 9. עני mansuetus, humilis.

v. 10. נצר custodivit.

ברית foedus.

עדות } testimonium, institutio.
עדה }

v. 11. סלה condonavit.

יעין iniquitas, perversitas.

v. 12. בחר elegit.

v. 13. לין pernoctare. (f. bipb.)

זרע semen, familia.
ירש haereditavit, occupavit, consecutus est.

Pf. XXXII.

v. 1. נשא tulit, remisit. (p.K.)

בסה textit. (p.K.)

v. 2. חשב imputavit.

רמיה fraus.

v. 10. מכה plaga.

סבב circumdedit.

v. 11. שמח laetatus est.

גיל } exultare. (imp. bipb.)
גול }

v. 12. רגן cecinit. (imp. bipb.)

ישר rectus.

Pf. XXXIII.

v. 4. מעשה opus, factum.

אמנה veritas.

v. 5. אהב amavit.

מלא plenus fuit.

v. 6. דבר verbum, mandatum.

פה os.

צבא exercitus.

v. 19. צוה praecipit.

עמד stetit.

Psalm. XXXIV.

v. 2. ברה piel. genua flexit, adoravit.

תמיד perpetuo.

תהלה laus.

- v. 3. לָלַל laudavit.
- v. 4. גָּדוֹל magnus fuit, *piel*
magnificavit.
אֲרוֹם altum esse, *piel* ex-
altare.
- v. 5. שָׁאַף quaeſiuit, consu-
luit.
עָנָה respondit, exaudi-
vit.
מִתְרַחֵץ formido.
נָצַל *hiph.* eripuit.
- v. 6. הִבִּיט intuitus est. (בבט)
נָרַח confluit.
חָמַר erubuit.
- v. 7. אָפַח afflictus.
צָרָה angustia.
יָשַׁע *hiph.* fervavit.
- v. 8. הִקְפָּה castra metatus est.
מַלְאָךְ angelus, legatus.
הִלְחִי liberavit.
- v. 9. טָעַם gustavit.
גָּבַר vir.
הִסָּה confugit, spera-
vit. (*f. K.*)
- v. 10. קָדוֹשׁ sanctus.
מִחְסוֹר defectus.
- v. 11. לֵפָּיִד leo.
רוּשׁ (*praet. K.*) pau-
perari.
רָעַב esurivit.
- v. 12. יִרְאָה timor, reverentia.
- v. 13. חָמַץ voluit, optavit.
חַיִּים vita, felicitas.
- v. 14. לָשׁוֹן lingua.
שִׁפָּה labium.
מִרְמָה fraus.
- v. 15. סוּר recedere.
שָׁלוֹם pax.
רָבַח persecutus est.
(*imp. K.*)
- v. 16. שָׁוַע clamor.
- v. 17. כָּרַח abscidit.
זָכַר memoria.
- v. 18. צָעַק clamavit.
- v. 19. שָׁבַר fregit.
לֵב cor, animus.
קָרוֹב propinquus.
נָפַח contritus.
- v. 21. עָצָם os, ossis.
- v. 22. מוֹתַם mori (*piel*) in-
terficere.
שָׂאֵה odio habuit.
אָשַׁם reus fuit.
- v. 23. פָּדָה liberavit, rede-
mit.

Psal. LI.

- v. 3. הִזַּן misertus est.
מָחָה delevit.
- v. 5. חָמַד perpetuo.
- v. 6. לְבַד solum.
- v. 12. טָהוֹר purus.
בָּרָא creavit.
נָכוֹן firmus, expeditus,
promtus.
הִרְשָׁה renovavit.
- v. 13. הִשְׁלִיךְ projecit, rejecit.
- v. 14. שׁוּב redire, *hiph.* redi-
re facere. (*imp.*)
שִׂשׂוֹן gaudium.
יָשַׁע salus, auxilium.
מְדַבֵּר spontaneous.

- סָמַךְ sustentavit.
 v. 19. זָבַח sacrificium.
 בָּדָה sprevit.
 נִדְבָה contusus, contri-
 tus.

Psalm. XC.

- v. 1. מֵעוֹן habitaculum.
 דוֹר generatio.
 v. 2. בְּמַטְם antequam.
 הָרִים mons.
 יָלַד genuit.
 חוֹלֵל parturire. (*f. piel.*)
 חֲבֵל orbis terrarum.
 עוֹלָם saeculum.
 v. 3. אֶלֶף mille.
 שָׁנָה annus.
 אֶחָד heri, ante.
 עָבַר transiit.
 אֲשֶׁמְרָה custodia, vi-
 gilia.
 לַיְלָה nox.
 v. 12. מִנְה numeravit.
 חֲכֵמָה sapientia.

Psalm. L.

- v. 1. רִיעַ clangere. (*imp.*
biph.)
 v. 2. שִׂמְחָה gaudium.
 רִנְנָה cantio.
 v. 3. יָדַע cognovit. (*imp. K.*)
 מִרְעִית pascuum.
 צֹאן grex.
 v. 4. שַׁעַר porta.
 חוֹדֶה confessio, laus,
 חֲצַר atrium.

- הָיָה laus.
 יָדָה *biph.* confessus est,
 laudavit.
 בָּרַךְ benedixit *piel* ge-
 nua flexit, adoravit.
 v. 5. חֶסֶד pietas, amor.
 אֱמֻנָה veritas, fides.

Psalm. CII.

- v. 25. עָלָה ascendit.
 הָצִי medium.
 v. 26. יָסַד fundavit.
 v. 27. אָבַד periit. (*f. K.*)
 בָּנָה vestis.
 בָּלָה inveteratus est.
 לְבוּשׁ indumentum.
 הִלָּךְ mutavit.
 v. 28. הִסֵּם absolvit. (*fut. K.*)

Psalm. CIII.

- v. 1. קָרַב medium, intesti-
 num.
 v. 2. שָׁכַח oblitus est.
 בָּמֹול retributio, bene-
 ficium.
 v. 3. סָלַח condonavit.
 רָפָא sanavit.
 הִתְלַאֵים morbi.
 v. 4. פָּאֵל redemit.
 שָׁח corruptio, fovea
 חַיִּים vita.
 עָטַר circumdedit, *piel*
 circumcinxit.
 v. 5. שָׂבַע satiatus est.
 יָצַר ornamentum, (os,
 oris) juvenus.
 נָשַׂר aquila.

- נְעוּרִים adolescentia.
 v. 6. עֶשֶׂק oppressit. (*p. patil.*)
 v. 7. עֲלִילָה opus.
 v. 8. רַחוּם misericors.
 חַנוּן gratiofus, clemens.
 אַרְךָ אַפִּים longanimis.
 v. 9. לְנֶצַח in perpetuum.
 לִיגֵר litigare, contendere.
 כִּטְר custodivit. (*f. K.*)
 v. 10. נִמְל retribuit.
 v. 11. גְּבוּהַ altitudo.
 בָּבַר praevaluit.
 v. 12. רַחֵק procul abfuit.
 מוֹרָח oriens.
 מַעֲרֵב occidens.
 v. 13. רַחֵם misertus est.
 בֵּן filius.
 v. 14. יֶצֶר figmentum.
 עֶפְר pulvis.
 v. 15. אָמֵשׁ mortalis, homo.
 חֲצִיר gramen.
 צִיץ flos.
 צִיץ floruit.
 v. 16. כֶּבֶד alienus fuit. *biph.*
 אֲגָנוּבִית agnovit.
 v. 18. מַנְדָּטָא mandata.
 v. 19. כִּסֵּא thronus.
 כּוֹן aptare, firmare.
 מְלִיכוּת regnum.
 מִשַׁל regnavit.
 v. 20. גִּבּוֹר fortis.
 רוֹבַח robur.
 v. 21. שֵׁרָה ministravit.
 רְצוֹן voluntas.
 v. 22. מְעִשָׂה opus.
 מְמַשְׁלָה dominium.

Pſalm. CXV.

- v. 1. נָתַן dedit. (*imp. K.*)
 כְּבוֹד gloria.
 v. 2. לָמָּה quare.
 אֵיבָה ubi.
 v. 4. עֵצָב idolum.
 v. 6. אָזֶן auris.
 אָחַז naſus.
 עֵינַי oculus.
 הָרִיחַ odoratus eſt.
 (*f. biph.*)
 v. 7. מוֹשׁ palpate, contretare.
 הָרַג pes.
 הִלִּיךְ ivit.
 הִגֵּה meditatus, elocutus eſt.
 גִּרְלוֹ guttur.
 v. 9. עֲזָרַי auxilium.
 מִצָּן clypeus.

Pſalm. CXIX.

- v. 1. אֲשֶׁרֵי beatitudines, felicitas.
 תָּמִים perfectus, integer.
 v. 9. טָהוֹר purus fuit, *piel*
 פִּיטִי purificavit.
 נַעַר puer, juvenis.
 v. 18. גִּלְגָּל revelavit. (*imper. Piel.*)
 הִפְיֵט intuitus eſt. (נכט)
 v. 36. נָטָה inclinavit. (*imp. biph.*)
 בָּצֵעַ quaestus, lucrum.
 v. 67. מִתְרָם antequam.
 עָבָה humiliavit. (v. 71.)
 שָׁגַב erravit.

אֲבָרָה

אמרה verbum, prae-
ceptum.

v. 68. יטב *biph.* benefecit.

v. 73. כיון aptare. (*f. piel.*)

בון intelligere. (*biph.*
imp.)

v. 105. נר lucerna.

כתיב semita.

v. 106. שבוע juravit.

קום (*piel*) implevit.

משפט praeceptum.

צדק quod justum est.

v. 155. רחוק procul.

ישועה salus.

v. 165. מכשול offendiculum.

v. 176. תעה erravit.

טה agnus.

בקש quaesivit.

שכח oblitus fuit.

Psal. CXXXIX.

v. 1. חקר investigavit.

v. 2. ישב fedit, habitavit.

בון intelligere. (*pr. K.*)

רע cogitatio. (*Cbald.*)

v. 3. רבע accubitus.

נזה ventilavit, sparfit,
cinxit.

סבן *biph.* familiarem fe-

v. 4. מנה verbum. cit.

v. 5. אהור retrorsum.

קדם ante.

צור obsidere, formare.

תהponere. (*fut. biph.*)

תה vola.

v. 6. פליאה mirifica.

תעה scientia.

שנב exaltatus fuit.

וכל potuit, praevaluit.

(*f. Kal.*)

v. 7. אנה quo?

תרה fugit.

v. 8. נסק ascendit. (*f. K.*)

צע stratum posuit.

(*f. biph.*)

שאל sepulchrum, in-
fernus.

v. 9. פנה ala.

תרה aurora.

שכן habitavit.

תרה extremitas, finis.

v. 10. אנה apprehendit.

v. 11. שיה (*f. biph.*) lucidum

reddere.

בער circa.

v. 12. תשח obscuredus fuit.

תשח tenebrae.

תשיכה tenebrae.

אור } lux.

אורה }

Psal. CXLV.

v. 1. תלה laus.

תום altum esse *piel.*

exaltare.

ער aeternitas.

v. 2. תלל insanivit, *piel.* lau-

davit.

v. 3. תלה magnitudo.

תאד valde.

תקר pervestigatio.

v. 4. תשבח laudavit,

d s בכתרה

- בְּבוֹרָה fortitudo.
 v. 5. הֹרֵר honor, decus.
 הוֹר decus.
 בְּבוֹר gloria.
 שׁוּחַ meditari (*f. biph.*)
 v. 6. עֲזוּב robur.
 נִרְאִיִּם mirabilia, vene-
 randa.
 סִפֵּר enarravit, retulit.
 v. 7. זָכַר memoria.
 טוֹב bonitas.
 נִבֵּע fecuravit, eructavit.
 רָנַן cecinit, celebravit
 carmine.
 v. 10. יָדָה *biph.* laudavit. (*fut.*)
 v. 12. יָדַע cognovit *biph.* do-
 cuit. (*inf.*)
 v. 14. סָמַך sustentavit.
 זָקַף erexit.
 כָּפְפוּ curvavit. (*part.*
paul.)
 v. 15. שָׁבַר expectavit, spe-
 אָבַל cibus. (*ravit.*)
 v. 16. פָּתַח aperuit.
 שָׂבַע saturavit.
 רְצוֹן voluntas.
 v. 17. חָסִיד pius.
 v. 19. שִׁוְעָה clamor.
 v. 20. שָׁמַר perdidit.
 Pfalm. CXLVI.
 v. 2. זָמַר amputavit. *piel*
 פִּסַּל. *psallit.*
 עוֹד adhuc.
 v. 3. בְּרִיב princeps.
 v. 4. עֲשָׂה־לָּהּ cogitationes,
 confilia.
- v. 5. עָזַר auxilium.
 שָׁבַר expectatio.
 v. 7. עָשַׂק oppressit.
 רָעַב famelicus.
 כָּתַר *biph.* solvit, libera-
 vit. (*part.*)
 אָסוּר vinctus.
 v. 8. עָזַר coecus.
 v. 9. גָּר peregrinus.
 יָתוּם orphanus.
 אֵלְמָנָה vidua.
 עוֹרַד erexit. (*piel.*)
 עָוַת pervertit (*piel.*)
 Pfalm. CXLVII.
 v. 1. נִעִים jucundus.
 נָאָה decuit, pulchrum
 fuit.
 v. 2. בָּנָה aedificavit.
 דָּהַף depulit. (*part.*
Niph.)
 כָּבַס collegit, congre-
 v. 3. קָפַא fanavit, gavit.
 שָׁבַר fregit.
 חָבַשׁ ligavit.
 עָצַב־תּוֹל dolor.
 v. 4. מְנָה numeravit.
 מִסְפָּר numerus.
 כּוֹכַב stella.
 v. 5. חֲבוּנָה prudentia.
 v. 6. מַאֲפֻעֵט manuuetus, humilis.
 שָׁפַל humilis fuit *biph.*
 humiliavit.
 v. 7. הוֹדָה laus.
 כִּינּוֹר cithara.
 v. 8. בָּסַף texit.

- עב nubes.
 מטר pluvia.
 בון aptare, parare. (*biph.*
part.)
 צמח progerminavit. (*b.*
part.)
 גראם gramen.
 v. 9. בהמה bestia.
 ערב corvus.
 v. 10. סוס equus.
 חפץ delectatus est.
 שוק armus.
 רצה voluit, delectatus
 est.
 v. 11. חל piel. expectavit.
 v. 13. חזק invaluit, piel fir-
 mavit.
 בריח vectis.
 שער porta.
 v. 14. גבול terminus.
 חלב adeps.
 תטה triticum.
 שבע saturatus est. (*f.*
biph.)
 v. 15. מהרה festinanter.
 רוצ currere.
 v. 16. שלג nix.
 צמר lana.
 פרו pruinā.
 אפר cinis.
 פזר dispersit.
 v. 17. קרח gelu, glacies.
 פח frustulum.
 קרה frigus.
 v. 18. מטה *biph.* liquefecit.
 נשף flavit (*f. biph.*)

נזל fluxit, effluxit.
 v. 19. חק staturum.

Pf. CXLVIII.

- v. 1. מרום excelsum.
 v. 2. ירח luna.
 שמש sol.
 אור lux.
 v. 7. תנין draco.
 תהום abyssus, mare.
 v. 8. ברר grando.
 שלג nix.
 קיטור fumus.
 טער } turbo.
 טערה }
 v. 9. גבעה collis.
 ארו cedrus.
 v. 10. חיה bestia.
 רמש reptile.
 צפר avis.
 כנף ala.
 v. 11. אים, לאים populus.
 v. 12. בחור juvenis.
 בחולה virgo.
 זקן senex.
 v. 13. שטב exaltatus est.
 v. 14. רום altum esse, *biph.*
 exaltare.
 קרן cornu, potentia.
 קרוב propinquus,
 Prov. Cap. I.
 v. 7. רואה וראיה.
 ראשיה principium, ca-
 pur.
 דעה scientia.

מטר

- מוסר disciplina, insti-
 תולו stultus. tutio.
 פתה sprevit.
 v. 8. קָבַשׁ dimisit, omisit.
 (f. K.)
 v. 10. פָּתַח allexit, persuasit.
 אָבָה voluit.
 v. 11. אָרַב insidiatus est.
 דָּם sanguis.
 אָפָן recondidit.
 נָקַי infons.
 הָבִים gratis.
 v. 12. בָּלַע absorpsit. (f. K.)
 אָמוּל sepulcrum.
 תְּמִים integer.
 בּוֹר fovea.
 יָרַד descendit.
 v. 13. הוּן oper.
 יָקָר pretiosus.
 שָׁלַל praeda.
 בַּיִת domus.
 v. 14. גִּלְגַּל fors.
 תְּמִיד medium.
 כִּסּוּס crumena, fiscus.
 אֶחָד unus.
 v. 15. מָנַע cohibuit.
 נְחִיבָה semita.
 v. 16. שָׁפַךְ effudit.
- Cap. III.
- v. 27. בָּעַל dominus.
 v. 28. רֵעַ amicus.
 מָחָר cras.
 v. 29. חָרַשׁ fabricavit, aravit.
 נְחִיבָה tranquille.
- v. 30. רִיב contendere, litigare.
 הָבִים frustra, sine causa.
 נָמַל retribuit.
- Cap. VI.
- v. 6. נָמְלָה formica.
 יָצַל piger.
 v. 7. קָצִין dux, ductor.
 שֹׁמֵר moderator.
 מְשַׁל dominator.
 v. 8. בּוּן aptare.
 קָיָן aestas.
 אָמַר collegit, congestit.
 קָצִיר messis.
 v. 9. עַד-מָתַי quousque?
 שָׁכַב cubuit.
 שָׁנָה somnus.
 v. 10. נָדַם dormire.
 חֲבִיק }
 חֲבִיק } complicatio.
 חֲבִיק }
 חֲבִיק } arte complexus
 v. 11. מְהַלֵּךְ viator. est.
 רֵשׁ }
 רָאשׁ } paupertas.
 מְחִסּוֹר penuria, egestas.
 מָנֶן clypeus.
 v. 12. אָדָם (אִישׁ) אֶדָם בְּלִיעֵל homo nequam.
 אָוֶן iniquitas.
 עֲקָשׁוּחַ perversitas.
 v. 13. נִיטָוִית nictavit.
 מְלַל elocutus fuit.
 יָרַךְ jecit, hipb. docuit.
 אֶצְבָּע digitus.
 v. 14. מְהַפְּכֵהוּ perversitates.
 הָבִיחַ venit, pervertit.

- מדון contentio.
 דון judicare, disceptare.
 v. 15. פתאום subito.
 אור calamitas.
 פתע repente.
 שבר fregit.
 רפא sanavit.
 v. 16. שאת odio habuit.
 תועבה abominatio.
 v. 17. רם altus
 שקר mendacium.
 שפך effudit.
 נקר infons.
 v. 18. מחשבה cogitatio.
 v. 19. פיתת afflare, aspirare.
 נפח
 כזב mendacium.
 יעד testis.

Cap. X.

- v. 1. כסיל stolidus.
 שמח gavifus est, *piel.*
 exhilaravit.
 חונה moeror, moestitia.
 2. געל *biph.* profuit.
 אוצר thesaurus.
 נצל eripuit. (*biph.*)
 v. 3. רעב esurivit. (*fur.*
biph.)
 היתא substantia, alii, de-
 siderium pravi.
 דרבה deturbavit.
 v. 4. ריש pauperari. (*part.*
K.)
 רמה fraus.
 חרוץ sedulus.
 עשר ditescere.

- v. 5. אגר collegit, congefist.
 משכיל prudens.
 רום *niph.* somno fo-
 pitus fuit.
 בוש erubescere, pudore
 suffundi, confundi. (*part. biph.*)
 v. 6. בסה obtexit. (*f. piel.*)
 חמס violentia.
 v. 7. זכר memoria.
 ברכה benedictio.
 רקב putridus fuit.
 v. 8. לקח accepit, admisit.
 מצוה praeceptum.
 מרובש praecipitatus fuit,
 v. 9. חום integritas.
 בטח fiducia, secure.
 עקש pervertit.
 v. 12. שאת odium.
 עורר excitavit.
 אהבה amor.
 v. 13. שפה labium.
 בון intelligere. (*part.*
niph.)
 שטת virga.
 גו corpus, tergum.
 חסר defecit.
 v. 22. ברכה benedictio. (*stat.*
constr.)
 עצב molestia, dolor.
 v. 24. מנורה formido.
 בוא venire, evenire.
f. Kal.
 יראה timor.
 קצר abbreviatus est.
 v. 29. חותלה spes, expectatio.
 שמתה

- שְׂמֵחָה gaudium.
 תְּקֵרָה spes.
 אָבַד periiit.
 v. 30. מוֹט moveri. (*fut.*
Nipb.)
 שָׁבַן habitavit.
 v. 31. נֹבֵד (*f. K.*) progermi-
 nare,
 פָּרַח excidit.
 v. 32. רְצוֹן voluntas.
 Cap. XIV.
 v. II. שָׁמַד *bipb.* perdidit.
 אֶהֱלֵ tentorium.
 פָּרַח floruit, germinavit.
 v. 21. בִּוּד spernere.
 הִנָּן gratiofus fuit.
 (*part. piel.*)
 עָנּוּ mansuetus.
 אֲשֵׁרִי felices, beatitudi-
 nes, felicitas.
 v. 22. חָעָה erravit.
 v. 26. מִבְּטָחָה fiducia.
 עוֹ robur.
 מַחְסָה spes.
 v. 27. מְקוֹר fons.
 מִלְקָשׁ laqueus.
 v. 32. דָּחָה impulit, depu-
 lit. (*fut. N.*)
 חָסָה confugit, rece-
 pit se.
 v. 34. רוּם altum esse, *piel*
 exaltare.
 הִסֵּד beneficentia.
 v. 35. עֲבָרָה excandescencia.
 Cap. XVI.
 v. 3. גָּלַל volvit,
- כִּוֵּן aptare, firmare.
 (*fut. N.*)
 מַחְשָׁבָה cogitatio.
 v. 8. הִבְוָאָה proventus.
 מְעַט parum.
 v. 16. קָנָה acquisivit, posse-
 dit.
 חֶרֶץ aurum liquidiffi-
 mum.
 בִּינָה prudentia.
 v. 17. מְסֻלָּה via trita, strata.
 נֶצֶר custodivit.
 v. 18. שָׁקַר calamitas,
 נָאוֹן superbia.
 כְּשָׁלוֹן lapsus.
 גִּבְהָ elatio.
 Cap. XXIV.
 v. 1. קָנָא aemulatus est. (*fut.*
piel.)
 אָדָה desideratus est.
 (*bitp.*)
 v. 2. שָׂדַד vastatio.
 הִתְהַוָּה meditatus est.
 עָמַל labor.
 v. 3. בָּנָה aedificavit,
 חִבּוּנָה intelligentia,
 prudentia.
 v. 4. חָתַר conclave.
 הֵוֵן opes.
 יָקָר pretiosus.
 נִיעַם iucundus.
 v. 5. עוֹ robur.
 אָמַץ robustus fuit, *piel*
 roboravit.
 רוֹבַר robur.
- v. 6.

v. 6. חַלְלוּחַ confilia, gubernacula.

מִלְחָמָה bellum.

רְשׁוּעָה salus.

עָזַן consuluit.

v. 28. עָד testis.

פָּחַח seductus fuit.

v. 29. שׁוֹפֵט לֹפֵס opus, actio.

v. 30. כַּרְם vinea.

עָצַל piger.

עָבַר transivit.

v. 31. קַמְשָׁנִים spinæ, cardui.

חֲרוּל spina, urtica.

גִּדְרֵי murus, sepes.

אֶבֶן lapis.

הִרַס diruit, destruxit.

(*pract. Niph.*)

v. 32. חָזַק vidit.

שׂוּחַ ponere. (*fut. biph.*)

Cap. XXV.

v. 21. רָעַב esurivit.

שָׂנְאָה odio habuit.

אָכַל edit, *biph.* cibavit.

צָמָא sitivit.

שָׁבַח bibit, *biph.* potavit.

v. 22. גְּחָלִים prunæ.

חָהָה cepit, accepit.

שָׁלַם *piel.* rependit.

Cap. XXVIII.

v. 6. רָשׁ pauper.

חַם integritas.

עָשָׂשׁ perverfus.

עָשִׂיר dives.

v. 7. יִעָרַב iervavit.

מִבִּין prudens.

זוֹלָל commestator.

כָּלַם *biph.* ignominia affecit.

v. 19. עָבַד coluit.

אֲרָמָה terra.

שָׁבַע saturavit.

רָדַף persecutus est.

רִיק vacuus.

רִישׁ paupertas.

v. 20. אָרַץ urgere, festinare.

נִקָּה innocens fuit.

v. 27. עָלַם occultavit. (*biph. part.*)

מָאָרָה maledictio, execratio.

Cap. XXX.

v. 17. יָעַב subfannavit.

בָּדַד contemnere.

יָקָהה obedientia.

נָקַר effodit.

עָרַב corvus.

גָּחַל torrens.

נָקַשׁ aquila.

Cohemoth Cap. XI.

v. 9. גְּלוּחַ pueritia.

בְּחוּר juvenis.

טוֹב } bonum esse.

רָטַב } (*f. biph.*)

בְּחָרִיחַ

- יָנָה respondit, respon-
dit ad diem.
בֹּפֶבּ *boph.* ductus est.
חַחַל agna.
רֹוֹד rotondit.
אָלָם obmutuit.
v. 8. עֲצָר angustia.
דֹּר familia, aevum.
שׁוּחַ eloqui.
שָׁחַ repressit, retinuit.
בֹּר excidit.
בַּעַל plaga.
v. 9. קֶבֶר sepulchrum.
חַמָּס violentia.
מִרְמָה fraus.
v. 10. חָפֵץ voluit.
אָשָׁם reatus, sacrifici-
um pro reatu.
אָבַד prolongavit.
חָפֵץ voluntas.
צָלַח prosperatus fuit.
v. 11. עָמַל labor.
v. 12. חָלַק dispertitus est.
עָצוּם robustus.
עָרָה nudavit, effudit.
מִנָּה numeravit.

Cap. LV.

- v. 7. סָלַח condonavit.
v. 10. גָּשָׁם pluvia.
שֵׁלֵג nix.
רִוְּה irrigatus est.

Jer. Cap. XVII.

- v. 5. אָרוּר maledictus.
v. 7. בְּרוּךְ benedictus.
גִּבּוֹר vir.
מִבְטָח fiducia.
בִּטְחָה confidit.
v. 11. חָקַר pervestigavit.
בִּחַן exploravit.
כִּלְיֹהַם renes.
מַעֲלֹוֹת actiones.

Cap. XXIII.

- v. 5. צֶמֶח germen.
v. 6. שָׁבֹן habitavit.
v. 24. סָתַר abscondidit.

Job. Cap. XIX.

- v. 23. כָּתַב scripsit.
מִנָּה verbum.
חָקַק insculpsit.
v. 24. עֵט stylus.
בְּרִזֹל ferrum.
עֶפְרָח plumbum.
צֶהַר petra.
חָצַב insculpsit.
v. 25. פָּאֵל redemptor.
v. 26. נִקְפָּה discissum.
עוֹר cutis.
v. 27. זָר alienus.
חֶסֶן sinus.
פִּי lex, iudicium fe-
rendum.
כִּלְיֹהַם renes.

Quoniam prima Vocabularii plagula, nobis ad corrigendum per oblivionem tradita haud erat, haec corrigenda adjungimus.

p. 4. Vocab. l. 6. l. האורה v. 10. l. גרא v. 16. l. עֲצֵבוֹן
p. 5. v. 13. l. פְּנִים p. 8. v. 8. l. מִשֶּׁם v. 1. c. 13.
l. נֶגֶב p. 9. v. 14. l. צִפּוֹן v. 16. l. יִלֵּל p. 10. c.
XVII. v. 15. l. שָׂרָה mater principis. v. 17. l. צֶמֶח p.
12. v. 6. l. מֵאֲכֹלָה p. 13. v. 17. l. חוֹל p. 14. v. 15.
l. פְּרָה ib. פֶּר. l. 2. l. מִשְׁתָּה v. 20. l. מִצָּא

Reliqua, attentus facile emendabit atque nobis ignosceret, qui difficultates litterarum, punctorum atque accentuum perpendit.

00
Rom

N. a. 18

Litt. gratuat. & actipar. in Lit.
N. 92.

II 1. a 92

II 1. a 93. idem
doubletten

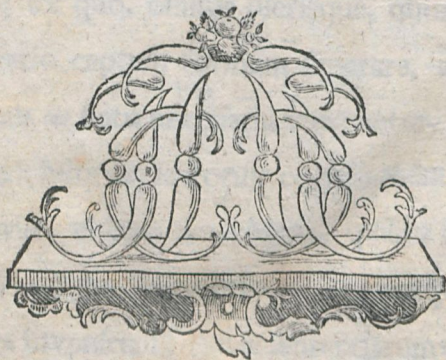

CHRESTOMATHIA
HEBRAICA

SELECTA EAQVE FACILIORA CONTI-
NENS CAPITA VEL HISTORICA VEL
POETICA LIBRORVM VETERIS
TESTAMENTI

IN VSVM SCHOLARVM
EDITA.

HALAE
TYPIS ET IMPENSIS CVRTIANIS. 1783.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Farbkarte #13

B.I.G.

Centimetres

Inches